

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/ València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05

Any XII N.º 584

Setmana del 2 al 8
de desembre del 1990

Director:
Joan E. Jarqué i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"La Paraula mateixa de
Déu, la d'abans del
temps, la invisible, la
incomprensible, la
incorpòria, principi del
principi, llum de la
llum, font de vida i
d'immortalitat... avança
envers allò que és la seva
imatge, per la carn es
revesteix de carn... i,
Déu com era, va procedir
a l'assumpció de la
nostra humanitat."

Sant Gregori Nazianzè

SUMARI

**L'objecció de
consciència,
una opció
evangèlica**

Pàg. 23

**Nou centre
d'assistència
social al Raval**

pàg. 24

**Cal evangelitzar
el món de la
cultura
contemporània**

**Creix la natalitat
a Suècia**

Centrals

Temps d'Advent

L'Advent, temps fort cristià, ens vol desvetllar de la nostra inèrcia rutinària i mediocre. El cristià, tot i el cansament de la vida diària al ritme apressat de fets paradoxals i contradictoris, és una persona tossudament esperançada.

La rel de la seva esperança és el misteri de l'efusió amorosa de Déu al cor del fenomen creat i, especialment, del fet humà. Aquesta acció frontal de Déu, s'ha fet angular, cimera i esclatant, en l'Encarnació del Verb. Aquesta presència i acció de Jesucrist posa a l'abast la possibilitat de recrear constantment les nostres històries personals i col·lectives.

L'Advent és dreçar-nos coratjosament malgrat tot, escoltar el crit de Déu i dels homes, i deixar-nos prendre pel seu amor.

AFINANT

La Conferència Episcopal... que ens cal

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

La setmana passada es va celebrar a Madrid, com tothom sap, l'Assemblea plenària de tardor de la Conferència episcopal espanyola. Cada vegada que s'esdevé un fet així, salta la reflexió sobre l'adequació, o no, de l'Església espanyola a la realitat del país. Però, en certes ocasions —i la de la setmana passada és una d'elles—, aquesta reflexió es fa més viva i urgent. Avui, ultra les característiques d'ordre socio-econòmic, lingüístic, històric i cultural que diferencien notablement els distints pobles encomanats a la cura pastoral dels bisbes d'Espanya, hi ha el fet polític i jurídic de l'organització de l'Estat en autonomies. Podríem dir que, ara que la societat espanyola s'ha organitzat políticament d'acord amb una realitat —les regions i les nacionalitats, per usar els termes constitucionals, realitat que l'Església, sobretot a Catalunya ha reivindicat des de sempre, i fins en circumstàncies ben adverses—, l'organització eclesial està en retard respecte a la societat civil. En altres mots: per motius pastorals, certament, però fins per estar a l'altura dels temps ens cal amb urgència una veritable Conferència episcopal catalana.

Aquestes festes de Nadal

Praga acollirà els joves de Taizé en una trobada paneuropea

FRIBURG.— Per segona vegada la trobada europea organitzada per la comunitat de Taizé cada any per després de Nadal, tindrà lloc en un país de l'Est. L'any passat, 50.000 joves es reuniren a Wroclaw, segona ciutat de Polònia. Del 28 de desembre al 2 de gener vinent, serà Praga l'acollidora dels participants.

La trobada a Txecoslovàquia és una nova etapa del "pelegrinatge de confiança sobre la terra" iniciat l'any 1982 per la comunitat de Taizé, que compleix aquest any els seus cinquanta anys. Aquest pelegrinatge demana als joves que siguin portadors de la pau, de reconciliació i de compartir. Participar en la trobada de Praga no és solament anar a la capital txecoslovaca; és també decidir-se a comprometre's des d'ara en un camí proposat per a la vida quotidiana.

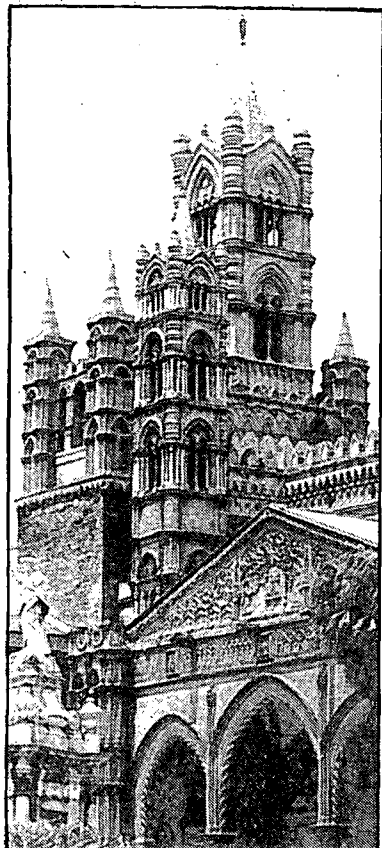
L'etapa txecoslovaca serà l'ocasió pels participants de fer una experiència de vida cristiana comunitària amb els joves sortits d'una cultura i d'un sistema econòmic i polític diferent.

Els participants seran allotjats per les famílies i comunitats cristianes de Praga i rodalies. El matí començarà amb un temps de pregària a l'església de la parròquia d'acollida. Després els joves seran invitats a una trobada amb les persones compromeses en la vida social i religiosa txecoslovaca. Al migdia i a la tarda, les grans esglésies de Praga aplegaran els participants pels cants o els temps de pregària, de silenci i de meditació. El germà Roger Schutz, prior de Taizé, s'adreçarà als joves. Les tardes es dedicaran a reunions de reflexió sobre diversos temes.

Del 27 de desembre al 4 de gener

VIATGE A L'ILLA DE SICÍLIA

LA MÉS GRAN DE LA MEDITERRÀNIA • L'ILLA DEL GRAN VOLCÀ

- CATÀNIA: entre l'Etna i el mar.
- ETNA: el volcà actiu més gran i conegut d'Europa (3.324 m).
- TAORMINA: bella natura entre vells vestigis.
- SAN STEFANO DI CAMASTRA: centre artesanal de ceràmica.
- CEFALÚ: vila pintoresca, amb la catedral bizantino-normanda.
- PALERMO: la seu del govern regional.
- MONREALE: joia de l'art bizantí.
- SEGESTA: molt important temple dòric.
- SELINUNTE: implantació grega ponentina.
- AGRIGENTO: l'antiga Akragas i la seva civilització.
- PIAZZA ARMERINA: les seves restes medievals.
- CASALE: vila imperial romana.
- SIRACUSA: cruïlla de civilitzacions.
- RANDAZZO: la muralla antiga amb la porta Aragonesa.
- MESSINA: vestigis de la corona catalano-aragonesa.

Demaneu-ne més informació per telèfon, per correu o bé personalment a l'associació
AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT PERQUÈ CATALUNYA CRISTIANA PUGUI SORTIR CADA SETMANA. FES-TE AMIC!
 Per a informació: Plaça d'Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona, tel. (93) 301 37 18

EDITORIAL

Voldriem ajudar els nostres lectors a fer una lectura aciençada i positiva del document episcopal "La veritat us farà lliures". Una lectura, també, global i integradora de tots els seus aspectes. Perquè el clima polèmic que ha envoltat la seva publicació porta el risc d'un reduccionisme dels seus continguts i propicia preses de posicions emotives, que podrien bloquejar-ne la bona comprensió. Us proposem, doncs, d'acompanyar-nos en les següents reflexions.

1. En la descripció de la situació actual, els bisbes assenyalen "valors importants que emergeixen de la consciència moral contemporània". Citen, concretament: "una forta sensibilitat a favor de la dignitat i dels drets de l'home; l'afirmació de la llibertat i l'estima de les llibertats individuals i col·lectives; l'aspiració a la pau i l'horror a la guerra; el pluralisme i la tolerància; el refús de les desigualtats; l'atenció als drets de la dona; la preocupació dels desequilibris ecològics. Tots aquests valors, diuen, constitueixen un estímul per als qui cerquen d'alliberar-se de la buidor, i són motiu d'esperança i de gratitud (nº 5).

2. El document reconeix expressament que, en els últims anys, ha estat creat a Espanya "un marc jurídic per a l'exercici de la ciutadania amb llibertat, igualtat i solidaritat", la qual cosa ha comportat una convivència reeixida (nº 65). També afirma que "els cristians hem de ser els primers a mostrar el nostre reconeixement lleial envers els polítics", i que "està mancada de fonament evangèlic una actitud de recel permanent, de crítica irresponsable i sistemàtica en aquest àmbit" (nº 61).

3. Aquests aspectes del document no han arribat, tanmateix, a l'opinió pública. Ha acaparat tota l'atenció la primera part, consistent en una extensa i polifacètica descripció d'aspectes negatius de la nostra situació actual, feta, encara, amb abundància d'expressions contundents.

4. En l'esmentada descripció, que constitueix una mica més d'un terç del document, hi ha una denúncia enèrgica d'un seguit de símptomes d'una crisi que, segons els bisbes, afecta

Lectura del document episcopal "La veritat us farà lliures"

no solament els costums, sinó també els criteris i els principis inspiradors de la conducta moral (nº 1). Alguns dels mals impugnats són atribuïbles a l'Administració: dirigisme cultural i moral, mal ús de la despesa pública, difusió del joc fins al punt de convertir Espanya en un gran casino, escàndols en les requalificacions de terrenys, vot subsidiat, manca d'exemplaritat en personatges representatius, mentalitat anti-conceptiva, crim de l'avortament... Els mots, com pot observar el lector, són durs. En un moment donat, el document afirma que una de les causes principals de la crisi moral és la mentalitat difusa, propiciada i estesa per instàncies de l'Administració pública... que considera la moral de l'Església com a repressió de la llibertat i com a factor de retard de la modernització de la societat espanyola (nº 13).

5. Ara bé, alguns altres dels mals denunciats són responsabilitat de tot el cos social, com ara els canvis de parella i les infidelitats, la solitud dels ancians, els atemptats terroristes, els fraus, entre molts. Uns altres, encara, són comuns a tota la societat occidental: domini de les preocupacions economicistes, secularisme, nova jerarquia de valors, insolidaritat en el repartiment dels béns, etc. El document també assenyalava mals intra-ecclesials, com la manca de formació moral que desemboca unes vegades en el laxisme i, altres, en un rigorisme feturós de "seguretats" (nº 33).

6. Però aquesta distribució de responsabilitats no es fa prou visible en el llarg document. Això ha facilitat el simplisme d'interpretar-ho tot com una crítica al govern de l'Estat i al partit majoritari.

7. Posats a suggerir possibles mancances pedagògiques, direm que tampoc no queda prou precisa la denúncia del desmantellament sistemàtic de la "moral tradicional". Tant per l'ambigüitat del terme, com per la dificultat de datar-ne l'inici del procés...

8. Acabada la descripció de la situació general, el document sembla recomençar i empenh la via d'una magnífica exposició dels aspectes fonamentals del comportament moral cristià (núms. 36-51), fins a arribar a un conjunt de recomanacions suggeridores i plenes d'esperit renovador (núms. 52-63). Gosem suggerir al lector que comenci la seva lectura reflexiva del document precisament per aquí. En arribar a l'acabament (núms. 57-63) que constitueix una crida a tota la societat, després d'haver-la feta a la mateixa Església, escaurà, a manera d'ampliació exhaustiva, endinsar-se en la descripció de la situació.

9. Ens semblaria una actitud no democràtica oposar-se a l'exercici de la llibertat que l'episcopat espanyol fa amb la publicació d'aquest document; una actitud incorrecta atribuir-li intencions, més enllà d'allò que diu el text; i una actitud farisaica, escandalitzar-se de la denúncia d'uns fets que són a la conversa habitual d'innombrables ciutadans.

10. S'ha parlat de sensibilitats diferents que són a l'arrel de reaccions diverses davant documents com aquest. A Catalunya potser l'ambient catòlic és, en aquesta hora política, menys tens que a d'altres indrets. Tal vegada hi influeix el tarannà del govern de la Generalitat... O que tendim a no esperar-ne gran cosa dels poders públics, i a concentrar els esforços en l'enfortiment pastoral de l'Església, en un món secularitzat... Això, tanmateix, no resta valor a "La veritat us farà lliures" ni a la seva denúncia d'uns mals que ens afecten a tots. Només, si de cas, suggereix la necessitat d'un capteniment eclesial més diversificat, amb més voluntat d'arribar a una autèntica conferència episcopal catalana.

Freqüentment rebo cartes —llarguíssimes— de nois i noies que em conten les seves vides, els seus projectes, les seves esperances, que demanen una orientació o bé un consell. I moltes d'elles coincideixen en una mena d'esquema comuna que, segons sembla, deu ser força corrent en la joventut d'avui. Són —així els anomeno— "els somiadors irreals".

Hi ha, per exemple, aquesta noia de vint anys i escaig que, des de fa cinc anys, acarona un somni; anar-se'n a treballar en alguna escola, algun hospital, algun centre de promoció a l'Amèrica llatina. O a l'Àfrica. O allí on sigui. ¿I per què no realitza el seu somni? Primer no sabia com això es

podia fer. Després va conèixer una amiga que va explicar-li l'apassionant història que ella havia viscut a Bolívia o no sé on. I va donar-li l'adreça on havia d'acudir. Però la nostra bona amiga continuà indecisa, perquè en realitat volia i no volia. Esperava, com em diu, "que algú passés pel seu costat, la cridés pel seu nom, li resolgués els problemes materials i li digués: Vine amb mi".

Però, de cop i volta, la carta d'aquesta noia dona un tomb. I el que ara m'explica és que és un desastre en els seus estudis. Fou, en els seus anys de COU i de BUP, una noia normal

J.L. MARTIN DESCALZO

que aprovava sense grans dificultats els seus cursos. Alguna vegada li quedava penjada una assignatura però ràpidament es recuperava i tot continuava bé. Però ara, des que començà la seva carrera, les coses han anat cada cop pitjor, suspèn i suspèn i se sent incapaç de continuar endavant. A sobre, s'ha ficat en la teranyina de les mentides: a casa seva diu que estudia tercer, però en realitat li resta sense aprovar bona part del primer. Aquesta mentida també la dei-

xa fora de joc amb les seves amigues, ja que quan aquestes es posen a parlar d'estudis, ella no sap què dir, fuig de la conversa. I també acaba fugint de les seves amigues. I —diu— "no sé què em passa. Estic totalment apàtica. Cada cop retinc menys les coses, em sento insegura, en falta. I em pregunto si algun dia arribaré a treballar en allò que veritablement em plau. Em manca la força, la voluntat. Em plau aprendre coses, però no estudiar-les. I el pitjor és que no m'he acostumat a aquesta situació i no se pas què cal fer per sortir-ne".

Estem davant del cas típic de la somiadora que pateix les dues malalties més comunes en la joventut (la manca de coratge en la preparació i la indecisió davant l'acció) i que, a més, ignora que aquests mals només pot curar-los un metge: ella mateixa.

La primera malaltia consisteix a oblidar que no hi ha persona on no hi ha esforç. Quan els homes naixem no ens donen una ànima construïda, ens donen els materials per edificar-la. Ningú no neix savi o geni. Ningú no sap allò que no ha acumulat. I només amb molts anys de lluita seriosa hom pot apropiarse a quelcom que s'assembli a la digni-

(Passa a la pàgina següent.)

Els somnis i els estudis

RESPIR

DÉU ACULL

Fa anys se'm va morir de càncer un nebot de quinze anys. El dia de l'enterrament, molta gent ens deia amb una gran bona voluntat: "El Senyor se l'ha endut!" Segons qui era que ho deia, jo no responia clarament que no, perquè també sap greu deixar estranyada gent de bona voluntat que no coneixes prou. Però segons qui m'ho deia, li responia tan delicadament com sabia, però ben convençut, que Déu no se l'havia endut; que se l'havia endut un càncer, contra el qual els metges lliutaren tant com van saber. Quan els metges confessaren que ja no hi podien fer res, i, encara més clar, quan et deien que ja no hi havia res més a fer, aleshores, no abans! Déu el cridà, el noi féu un pas i Déu l'acollí. Després, he hagut de dir moltes vegades aquesta mateixa cosa en situacions semblants. I ara ja la dic a tothom, perquè m'he adonat que tothom agraeix que parlis clar i diguis allò que penses.

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX - 215 28 05 08007 Barcelona

Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera Joan Carrera i Planas

Editor: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Impremora: Publiograf, S.A.L. Pge. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/73

Disseny: Josep Samper i Alejo

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Resta d'Europa: 8.960 Ptes. □ Amèrica, Àsia, Àfrica i Filipines: 13.120 Ptes. □ Àsia més oriental i Oceania: 19.360 Ptes.

ARA MATEIX

Les homilies

J. CARRERA PLANAS

La nostra celebració dominical té avui un toc de recomençament. Mirem cap a Nadal tot escoltant, altra vegada, la veu dels profetes, amb cants d'advent i crides a desvetllar els cors endormiscats: Ell ve.

Amb el nou any litúrgic ens arriba un nou cicle de lectures que requereixen una atenció renovada i que, als preveres i als diaques, suggereixen, també, la necessitat d'una altra renovació: la de les homilies. No creieu que convé, ara que la vida litúrgica recomença, que ens aturem un moment a pensar-hi?

Cada vegada que s'han fet enquestes demanant el parer dels fidels, han sortit respostes decebedores, en un nombre important. L'homilia és, a parer d'alguns catòlics, el pitjor moment de la Missa. Si tenim en compte que es tracta, avui, de l'única predicació d'abast general que ens resta, el tema es torna preocupant. Ja se sap que, quan es fan consultes d'aquestes, surten més els aspectes negatius —dels quals, a més, se'n fan anècdotes que corren i es deformen— que no pas els positius, que també hi són. Però, tot amb tot, val la pena pensar-hi. D'altra banda, aquesta és una qüestió que no implica cap canvi d'estructures, cap nou organigrama pastoral..., una qüestió de la qual no podem donar-ne la culpa als de més amunt o als de més enllà. És a la mà de cada predicador.

Quan es fan recomanacions per a la millora de les homilies, se sol receptar, com a mesura infal·lible, la seva preparació. No cal dir que es tracta d'un magnífic consell. Ningú no pot posar-se a parlar, sense saber què es proposa dir. Però jo penso que la preparació no ho és tot. Fins i tot diria que, tractant-se de certes mentalitats, com més s'ho preparin pitjor. Una preparació de tipus teòric desmesurada contribueix a farcir, a espessir, a allargar... Cal un equilibri entre l'estudi dels textos i l'observació de la vida dels homes i de si mateix. Només es pot donar una bona resposta si se sap la pregunta. Potser el perill a les homilies ve més d'aquest costat que del de la ignorància de la resposta. Però això tant com la preparació és necessària la sensibilitat per copsar l'estat de les persones i, fins i tot, el moment de cada celebració. Una petita part de l'homilia hauria de ser improvisada,

hauria de sortir de les cares dels oients. No es pot parlar-los, sense veure'ls. Però hi ha predicadors que no miren...

També és bo considerar que una cosa és remenar una botella d'excel·lent licor i una altra servir-ne una copeta. Vull dir que la capacitat de recepció de l'oient és limitada i cal preparar-li una porció, també limitada, de conceptes, i no recórrer-ne molts sense acabar de servir-ne una ració.

Els tòpics i les frases fetes són l'enemic a abatere. Cadascú hauria de detectar els seus per tal d'evitar-los. En general, per posar un exemple, tots els fidels ja estan prou convençuts que el predicador és germà seu i que els estima. Per què repetir-ho cada tres frases?

I la llargada? Com és possible, i en sé exemples actuals, que encara es facin homilies de trenta minuts? Amb l'agreujant que no solen ser les més interessants...

També té molta importància parlar als presents —que són els únics que ho senten— i no als absents, ni a l'autor de l'últim llibre que el predicador ha llegit.

Podríem continuar i no acabaríem. Seria bo, ara que comença l'Advent, que els capellans hi reflexionessin i que els laics fossin prou sincers i decidits per ajudar-nos amb les seves indicacions.

"Allò no en té res, de terra santa" —em comentava ahir un amic professor recordant el seu viatge: "Allò és, en tot cas, la terra de Jesús, i, per tant, la terra de la discòrdia, tal com ho era en el seu temps. Ni tan sols es posen d'acord per donar nom a la pròpia terra: Israel o Palestina? Jerusalem, Ierushaláim, o Al-Aksa? Tot és discòrdia, tot és lluita; sembla talment com si encara s'esbatussessin per interpretar les paraules i els fets de Jesús; tal com ens narren els evangelis".

No cal dir que el comentari em va deixar força pensatiu. I, tanmateix —em vaig anar dient tot sol—, potser en aquesta discòrdia hi ha molt de profètic, i molt d'evangèlic. Potser sí que el sepulcre encara és buit i

ningú —ni jueus, ni musulmans, ni cristians— saben desitjar la petja del Ressuscitat enmig de tanta confusió. O potser calia que fos així perquè Jerusalem fos per sempre més santa en un sentit més enllà de tota comprensió humana? En qualsevol cas, una cosa sembla certa: tot allò que a Roma és signe d'unitat, de concòrdia i d'universalitat, a Jerusalem és manté sota el signe de la discòrdia, de la desunió i dels particularismes. Diguem-ho així: Roma és Pasqua, Jerusalem encara és Divendres Sant: Misteri de Passió, que potser només podrem enten-

Terra Santa?

JORDI BASSAS i RIBALTA

dre del tot el darrer dia.

Confesso que no puc sentir cap antipatia per l'Estat d'Israel, per més gruixudes que en faci amb els palestins i amb els no palestins. És més fort que jo mateix. La "perfidia" d'Israel és massa grossa, massa litúrgica, per no fer bafarada de cosa santa. Una "santa perfidia" que és la mateixa encarnació històrica de la felix culpa que els cristians cantem a

la Vetlla Pasqual. Talment com el Jesús històric, l'Israel de tots els temps sembla haver pres damunt seu tot el pecat del món, i ell mateix s'ha fet pecat en la forma històrica de la Diàspora. ¿Què és, al capdavant, el Pecat, sinó la Dispersió d'allò que ab origine estava unit? Jacques Maritain ja deia que Israel és el "Jesucrist de les nacions" i que la seva Diàspora és una autèntica Via Dolorosa a través de la història.

Penso que davant del misteri del poble jueu és molt difícil ser ateu. La "mort de Déu" que anunciava Nietzsche era impossible sense la "mort d'Is-

rael". I prou que ho van intentar els sacerdots del paganisme nazi, però fou endebades. Els "pèrfids jueus" tenien una força sobrehumana que "no és d'aquest món". Per això, sempre he pensat que els països àrabs —que no són pas els inventors de l'antijudaisme, ni molt menys— s'equivoquen volent destruir l'Estat d'Israel, per més que invoquin el nom de Déu. Israel és molt més que una entitat política: és el testimoni històric d'una Promesa que encara no ha perdut vigència, ni mai la perdrà perquè prové del mateix Déu.

El meu professor i amic potser tenia raó de dir que allò no és "Terra Santa". Però potser hauria hagut de dir que aquella Terra, tota ella, encara és "Setmana Santa"...

ACUDIT

(Ve de la pàgina anterior.)

tat. Aquell que és incapaç en els seus estudis, ¿com podrà fer quelcom decent el dia de demà? Poden donar-se casos, és cert, de persones que, perquè s'equivocaren en elegir la seva carrera, fracassen provisionalment i triomfen després, quan troben la que se'ls adapta. Però qui, sense lluitar, es lliura als braços del desencís, mai no arribarà enlloc.

L'altra malaltia —i aquesta no solament la pateixen els joves, sinó bona part dels nostres contemporanis— és la permanent indecisió entre diverses tasques. A aquests bona part de la vida se'ls esmuny pensant en què faran o esperant que els ho donin fet.

Recordo ara aquell consell que Vinoba donava als seus seguidors quan l'insistien i li

tornaven a insistir que els aclarís allò que havien de fer: "Tinc massa pressa per pensar dues vegades en això. No perdeu el temps pensant si és o no és difícil: feu-ho." I és que Vinoba, com comentava un dels seus alumnes, "sabia alliberar la gent del pitjor dels seus mals, que és oscil·lar entre propòsits oposats. Sabia fer-los complir la més difícil de les tasques, que és la de començar qualsevol cosa de seguida".

I ja he dit que aquestes dues malalties només pot curar-les el mateix que les pateix. Perquè aquí no hi ha voluntats substitutòries. Els altres poden donar-nos un consell, una opinió. Però ni els consells ni les opinions construeixen allò que és tasca de la nostra voluntat.

Per això jo li diria a la meua amiga que el que li cal fer per

sortir de la seva apatia és, senzillament, sortir-ne. Deixar de fer-se i tornar-se a fer preguntes i actuar. Treballar. Estudiar. No permetre's a si mateixa el vagabundeig dels somnis. Prendre el timó de la seva pròpia vida i començar a remar. Probablement que l'ajudaria molt sortir de la teranyina de mentides tenint el coratge de dir la veritat als seus. Passar una mala estona i potser fer-la passar un dia als seus, sempre serà millor que ells en tinguin coneixement des de fora i se sentin, a més de defraudats, traïts. I després treballar. Ara construint-se una ànima digna de fer quelcom de bon. I anar prenent decisions sense ambigüitat, sabent allò que es vol i a on es va.

Però mai no esperar varettes màgiques ni miracles. No vindran.

Resum del document de la Conferència Episcopal Espanyola

La veritat us farà lliures

La Conferència Episcopal Espanyola ha fet públic un document sobre el deteriorament moral que pateix el nostre país, que si bé ha estat rebut amb atenció i respecte per alguns sectors, en altres ho ha estat gairebé amb desconsiderat i irat menyspreu. Oferim un extracte d'aquest document als nostres lectors en la dificultat d'oferir-lo íntegrament donada la seva extensió.

INTRODUCCIÓ

En la introducció del document, els bisbes es mostren conscients de la seva responsabilitat apostòlica, i proposen les exigències morals de la vida nova en Crist, postulades per l'Evangeli.

DESCRIPCIÓ DE LA SITUACIÓ

Inicien la reflexió general descrivint curosament la crisi moral que afecta el nostre poble, i exposen a continuació els valors importants: la sensibilitat a la dignitat humana de la persona i els drets humans; les llibertats individuals i col·lectives; l'horror a la guerra; el pluralisme i la tolerància; rebutgen les desigualtats; posen atenció especial als drets de la dona; mostren la seva preocupació pels desequilibris ecològics; i també reconeixen l'esforç de molts per mantenir-se fidels a uns valors morals sòlids. Aquests són el motiu d'esperança i gratitud.

A continuació detecten els símptomes generals de crisi, i remarquen l'eclipsi i deformació de la conducta moral, que es tradueix en una amoral pràctica davant la qual els homes i dones, especialment els joves es troben inermes.

La pèrdua de vigència dels criteris morals i fonamentals que donen pas a una "doble moral" i a una "moral de situació" i, en conseqüència a una tolerància i permissivitat. Fàcilment, de forma reflectida o no, s'invoca amb mentalitat pragmàtica el principi que "el fi justifica els mitjans", i els mitjans morals sòlids són substituïts per altres amb els quals es busca només l'eficàcia sense que importi els mitjans.

A tot això cal afegir, com una de les principals causes de la crisi moral, la mentalitat difosa, propagada i estesa freqüentment per l'Administració pública, tal vegada sense mesurar-ne les conseqüències degradants, que consideren sense diferenciació els valors i normes morals transmeses per l'Església, com a repressió de la llibertat i de les llibertats de l'home o de les seves tendències naturals, i com un fre als processos humans i socials.

ALGUNS COMPORTAMENTS CONCRETS

Aquest conjunt de símptomes generals de la crisi moral queda reflectit en comportaments concrets, comuns al nostre àmbit cul-

tural o particularment nostre. Així, la manipulació i el dirigisme cultural. El desmantellament sistemàtic de la "moral tradicional" que només ha destruït, i no ha construït res. Ha sembrat el camp de sal i deixa un buit que només omplen la lluita pels interessos i la gaudança narcisista.

Els mitjans de comunicació social que en molts aspectes desenvolupen un paper molt beneficiós en ordre a una societat política lliure i moralment sana amb informacions i judicis objectius i denúncia dels abusos del poder i de la corrupció imperant, no sempre responen a les exigències ètiques que els son pròpies.

La vida pública: el transfuguisme, el tràfic d'influències, el mal ús de la despesa pública, el poder en clau de domini, al servei propi o del grup, amiguisme, amoralitat ambiental.

La vida econòmica i social: exaltació del diner; el domini de les preocupacions economicistes; l'obsessió pel creixement quantitatiu; la mateixa entrada a Europa mira amb preferència els aspectes econòmics, i l'obertura a l'Est és vista gairebé exclusivament com l'ocasió de col·locar-hi productes d'Occident. Escàndols en la venda en algunes requalificacions de terrenys, injustícia i insolidaritat en el repartiment de béns. Fraus a la Seguretat Social. Joc. Espanya ha esdevingut un gran casino. Adhesions polítiques aconseguïdes amb diner, el vot subsidiat. Malversament de l'Estat.

Sobre la sexualitat i el matrimoni i la família. Mals comportaments ben orquestrats: canvi de parella, divorcis, infidelitats, manca d'exemplaritat en personatges representatius. La cultura dominant separa el sexe de l'amor. Trivialitza la sexualitat humana. Instrumentalització del cos, que humilia la persona reduint-la a objecte eròtic. Els bisbes denuncien l'absència d'un discurs públic dignificador de l'amor i els discursos contraris. La mentalitat anticonceptiva, la limitació de la natalitat. La patètica solitud dels ancians. Les residències diuen que alguna cosa no funciona.

La manca del respecte a la vida. L'acceptació social de la violació al dret a la vida. El crim de l'avortament, veus a favor de l'eutanàsia activa, atemptats terroristes, venda d'armes.

ANÀLISI D'ALGUNES CAUSES D'AQUESTA SITUACIÓ

Els bisbes reflexionen sobre els factors diversos: les mutacions so-

cials i ideològiques, les transformacions tècniques, els canvis polítics, la nova jerarquia de valors, els canvis intra-eclesials.

Quant a la crisi del sentit de la veritat: creure que l'home lliure pot crear la seva ètica, i absència del projecte de Déu. La fallida del mateix home; les grans preguntes sobre què som, què signifiquen el dolor i la mort... no troben resposta.

Altres causes són l'opció per la finitud, sense ideals ni transcendència; el secularisme i la mentalitat laicista.

En els factors intra-eclesials, la manca de formació moral en els catòlics espanyols. Ha mancat educació en els canvis, i s'ha produït desconcert i desorientació. Allò que és moral i allò que és legal, i la secularització interna d'allò que és cristià.

ALGUNS ASPECTES FONAMENTALS DEL COMPORTAMENT MORAL CRISTIÀ

Assenyalen a continuació els punts importants i urgents per a la formació d'una consciència ètica, primerament la fe en Déu creador i salvador, que l'home és imatge de Déu, la veritat, la llibertat i la responsabilitat, la consciència moral. I fan referència al rebuig de tota normativa ètica que avui es detecta en la nostra societat. Sens dubte aquesta actitud és comprensible en alguns casos com a reacció espontània del missatge moral de l'Església feta des d'una visió massa legalista.

Els bisbes parlen de la moral de l'aliança, de la novetat del missatge moral de l'Evangeli, de la nova llei de Crist, de la vida nova en l'Esperit. De la vocació cristiana, del pecat, del caràcter escatològic de la moral cristiana, i de l'experiència cristiana de l'Església, i finalment de la moral cristiana i d'altres models ètics.

ALGUNES RECOMANACIONS

Per tal d'ajudar a renovar el clima de la nostra comunitat cristiana i de la societat, els bisbes recorden alguns punts importants i urgents en ordre a la formació de la consciència moral cristiana. No es pot fer front a aquesta tasca si els cristians i les comunitats cristianes no vivim gojosos i intensament la fe i la vida de l'Evangeli, amb tota la seva capacitat renovadora i alliberadora. No hi ha nove-

tat sense baptisme. El cristià ha de defensar el valor de la persona.

Necessitem una formació moral i sistemàtica a través de la Catequesi, l'ensenyament religiós, la predicació i altres mitjans.

Cal posar atenció a l'ensenyament de la Teologia moral en les Facultats, Instituts, Escoles de Teologia, Seminaries, etc.

Els bisbes s'adrecen als pares per l'educació familiar. I als educadors que han de mantenir sense desànim, en aquests moments el seu ensenyament a les escoles. L'Església se sent a prop d'ells.

Recorden que a l'escola, l'Estat ha de garantir-hi un ensenyament religiós i moral sistemàtic.

Quant als mitjans de comunicació social, els bisbes fan una crida a la responsabilitat dels qui en són propietaris i dels qui hi treballen, perquè el seu influx és decisiu. I poden representar en aquests moments un paper altament beneficiós per al desenvolupament i regeneració del nostre poble. I els demanen insistentment la seva col·laboració en la di-

fusió i defensa dels valors fonamentals de la persona humana, en els quals es fonamenta la vida en llibertat d'una societat democràtica. I no voler imposar un model d'home.

També fan una crida als professionals catòlics, ressaltant el valor de la seva tasca en els mitjans de comunicació. I agraint la seva meritòria tasca els animem a continuar amb renovada vigoria a proclamar a través dels mitjans de comunicació l'anunci de l'Evangeli que salva i humanitza.

CONCLUSIÓ

Finalment els bisbes conclouen les seves reflexions recordant les paraules de l'apòstol sant Pau als cristians de Filips: "que portem una vida digna de l'Evangeli de Crist, que ens mantinguem fermes en el mateix esperit, i lluitem junts com un sol home per fidelitat a ell" i que valorem finalment "Tot el que hi ha de veritable, de noble, de just, de pur, d'amable, d'honorable. Tot allò que sigui virtut i digne d'elogi".

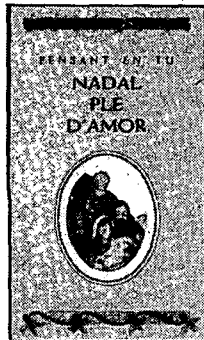
Editorial Claret

Ròger de Llúria, 5 08010 Barcelona Tel. (93) 301 08 87

COL·LECCIÓ PENSANT EN TU

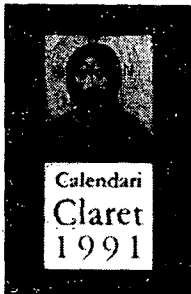
Un nou concepte de nadala. Una felicitació que, tot mantenint el format de nadala, incorpora una sèrie de poemes de poetes nostres referits al Nadal, i una selecció de textos bíblics, tot il·lustrat amb dibuixos a tot color. Va acompanyada del sobre de tramesa.

Volums publicats
NADAL PLE D'AMOR
NADAL PLE DE PAU
JOIÓS NADAL
BON NADAL
P.V.P. 150 ptes. c/u

CALENDARI CLARET

Editorial Claret presenta el seu Calendari Claret 1991. Sis icones il·lustren els mesos de l'any. Format: 32 x 50 cm. P.V.P. 500 ptes.

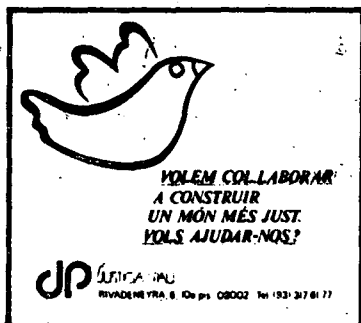
CLARA I DANI: ÉS NADAL

Claude Lafortune

El dia de Nadal, a la matinada, en Ramon rep una trucada telefònica. Li comuniquen que la Clara i el Dani acaben de tenir un germanet. Ha nascut precisament a mitjanit. En Ramon construeix una mena d'àngel per donar la notícia a la Clara i el Dani, que es desporten tots contents. Aquest esdeveniment els provoca tota mena d'interrogants sobre la festa de Nadal, i en Ramon ho aprofita per explicar-los el sentit d'aquesta celebració. En Beta i VHS. Durada: 15 minuts. P.V.P. 2.800 ptes.

Demaneu-los a la vostra llibreria, o a LLIBRERIA CLARET amb aquesta butlleta de comanda:
Us prego que m'envieu contra-reembossament (sense despeses) els llibres següents:

Nom Telèfon
Adreça
Població

La nova llei de la Unió Soviètica

Llibertat de consciència i d'organitzacions religioses

El dia 1 d'octubre de 1990, el parlament soviètic va aprovar la "Llei de Llibertat de Consciència i d'Organitzacions Religioses" que fou anunciada durant molt de temps. Aquesta llei correspon, en gran part, al projecte elaborat per l'antic ministre responsable d'aquests assumptes, K. Karchev, ja conegut a Occident des de fa algun temps.

La llei descriu la seva pròpia tasca con una "garantia per a l'autodeterminació i la confessió oberta de la religió en la població". Per això decreta que una pertinença religiosa no figura en els "documents oficials", a no ser que es tracti d'una sol·licitud explícita (S 4). En teoria això significa que l'Estat renuncia a comprovar la confessió individual. El fet d'haver inserit aquest paràgraf recorda la pràctica contrària que estava en ús anteriorment, quan la pertinença religiosa era un motiu de discriminació i de persecució.

Prohibida la propaganda atea

En els anteriors projectes de llei, el dret a la "propaganda atea" havia estat establert en conclusió a l'Article 52 de la Constitució Soviètica, paral·lelament a l'activitat religiosa. Actualment, també l'Estat ha de renunciar-hi: el govern no financia la propaganda antireligiosa, ni cap activitat eclesiàstica (S 5). El mateix paràgraf prohibeix a les organitzacions religioses de prendre part en les activitats dels partits polítics i donar-los suport econòmicament. Encara que no s'exclou expressament la possibilitat que els seus respectius membres es comprometin en alguns partits polítics, la creació d'un partit democratacristià, per exemple, es fa molt difícil.

Les comunitats religioses no són obligades a ser registrades

Les comunitats religioses registrades tenen el dret explícit de fundar establiments d'ensenyança religiosa (S 6). Això no solament és vàlid pels seminaris sacerdotals (com s'esperava fins ara), sinó també per la formació religiosa en general.

Les comunitats religioses fundades recentment no estan obligades a ser registrades (S 8). Però els falten els drets per fer-ho; i per altra part, si se n'abstenen, no són castigades. La llibertat ha de ser

suficientment ampla com per permetre que l'Estat renunciï al registre i al control que això implica. Tanmateix, l'estatut d'una persona jurídica només pot adquirir-se en el moment en què es procedeix al registre (S 13). Mentre que durant el registre dels estatuts de les organitzacions religioses també es registra la seva permanència a una confessió, els paràgrafs dels estatuts que es refereixen als continguts de fe, no han de ser presentats a les autoritats (S 12). D'aquest context, en resulta que les comunitats aïllades o els convents també són organitzacions en aquest sentit. Amb aquest dret es destaca el caràcter purament administratiu de la Llei i, en relació amb el marxisme-leninisme vigent fins ara, significa el mateix que la renúncia de la ideologia per part del govern, paral·lelament a la renúncia del Partit Comunista al monopoli del poder.

Dret a professar la pròpia fe en el servei militar

Les organitzacions religioses tenen el privilegi d'utilitzar els objectes del culte i els edificis religiosos (S 17). Enfront als projectes de llei anteriors, aquest dret és nou. Només concedeix a les comunitats religioses una mena de dret de preferència, però la pràctica demostrarà si això significa, de fet, la exigibilitat de la restitució dels béns eclesiàstics en la mesura en què aquests han estat confiscats per l'Estat per altres finalitats.

Ara, el que es troba complint el servei militar té el dret de participar en les manifestacions religioses (S 21). Igualment als hospitals, als asils per a vells, a les presons i als establiments penals, l'administració no solament ha d'autoritzar la Missa, sinó afavorir-la, com ho indica el mateix paràgraf. Aquesta és una resposta a les reivindicacions presentades, entre d'altres, a Karchev, per un grup de cristians.

Ara es pot constatar clarament el que segueix: es pot comprar, fabricar i difondre literatura religio-

El patriarca de l'Església russa ortodoxa, Aleksei, esperant la sessió del Soviet Suprem, en la qual els diputats havien de donar l'aprovació a la llei que garanteix la llibertat religiosa.

sa i objectes de culte (S 22). Això significa que, tant per la duana com per la censura, ja no hauria d'existir cap literatura religiosa prohibida.

Organs estatals per assumptes religiosos

El S 29, que defineix els "òrgans estatals per als assumptes religiosos" és una novetat enfront als projectes de llei anteriors. És evident que la separació de l'Església i de l'Estat necessita, a partir d'ara, una autoritat de control. El paràgraf conté el que segueix: "L'òrgan estatal de l'URSS per als

assumptes religiosos és un centre d'informació, assessorament i peritació. Per això ha de complir les tasques següents:

—Contacte i coordinació de les relacions amb institucions semblants, a les repúbliques soviètiques autònomes i a l'estranger.

—Creació d'un banc de dades sobre les organitzacions religioses a l'URSS, així com l'exercici de la "Llei de Llibertat de Consciència i d'Organitzacions Religioses".

—Organització d'un gremi d'experts compost per especialistes en ciències religioses i especialistes en qüestions de drets humans. Aquest gremi elabora peritacions científiques sobre as-

sumptes religiosos i, cas que l'administració estatal o els tribunals ho exigeixin, estableix dictàmens pericials oficials.

—Col·laboració amb els organismes governamentals en els acords sol·licitats per organitzacions religioses, així com suport per als problemes que exigeixen una decisió per part d'un organisme estatal.

—Col·laboració per reforçar els acords mutus i la tolerància entre les organitzacions religioses de diverses confessions, al país o a l'estranger.

"L'organisme estatal per assumptes religiosos a l'URSS" és compost pel Consell de Ministres de l'URSS. Els "organismes estatals per assumptes religiosos" de les Repúbliques Soviètiques i Autònomes, són constituïts i actuen d'acord amb la legislació de l'URSS i de les Repúbliques Soviètiques i Autònomes.

Tot esperant com serà aplicada la nova llei en la pràctica

El legislador soviètic assenyalava, ara, que està disposat a respectar els drets humans en l'àmbit religiós, sobretot pel que fa a les decisions de CESC i de l'ONU. En conjunt, la llei aprovada va més enllà d'allò que els projectes de llei coneguts anteriorment deixaven esperar. Ara s'haurà de veure com és aplicada aquesta llei a la pràctica.

FILTRANT LA NOTÍCIA

Seria lícita la guerra al Golf Pèrsic?

El conflicte del Golf Pèrsic ha provocat en l'alta jerarquia catòlica opinions contràries sobre la licitud o no d'una possible guerra.

Segons l'agència APIC el cardenal Hume, arquebisbe de Westminster, (Anglaterra) i el cardenal Decourtray, arquebisbe de Lyon (França), estarien a favor d'una intervenció militar.

El cardenal Hume manifesta que "l'acció militar es justificaria en certes condicions", és a dir, que havent-se esgotat o fracassat altres vies, s'adoptés en últim terme la via militar".

Monsenyó Decourtray diu que "entre la guerra i la deshonra, entre la guerra i la injustícia, és preferible la guerra, tot i que seria un esdeveniment dolorosíssim".

No comparteixen aquestes idees altres prelats de gran prestigi. Així, monsenyor Thomas J. Winning, arquebisbe de Glasgow (Escòcia), ha qualificat com de "moralment injustificable", una possible guerra en el Golf. I afegeix: "La teoria cristiana de la guerra justa és admesa quan no hi ha altra alternativa al conflicte, cosa que no es dona en el Golf Pèrsic." El mateix arquebisbe demana als governants britànics que examinin les veritables raons: "Volen solament assegurar l'adquisició del petroli o volen veritablement la justícia i la pau? Si ells busquen la pau, cal que adoptin unes altres mesures o unes

noves iniciatives".

Més explícit i contundent ha estat el bisbe d'Evreux (França), monsenyor Gaillot que davant les declaracions del cardenal Decourtray ha dit: "Em quedo parat i no comparteixo de cap manera amb l'arquebisbe de Lyon. La guerra és la pitjor de les solucions; la guerra és la primera i gran injustícia que es fa al poble. Si un home d'Església legítima la guerra, on anirem a parar?"

Alguns comentaristes opinen que l'actitud de l'arquebisbe Hume a favor d'una possible guerra, ha estat pressionada per la primera ministre d'Anglaterra, Sra. Thatcher, "la dona de ferro" que davant del Parlament digué: "O Saddam Hussein abandona Kuwait, o nosaltres i els nostres aliats el liquidarem per la força".

Per altra part, la Conferència episcopal nord-americana, reunida en assemblea general, ha demostrat una més gran independència del president dels EE.UU., G. Bush, en declarar que l'acció bèl·lica reportaria danys més greus dels que es volen evitar.

Finalment, referent al Vaticà només se sap que la Secretaria d'Estat du a terme una acció diplomàtica intensa per evitar l'acció bèl·lica en el Golf que seria terrible per tot el món.

FRANCESC GAMISSANS

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella serosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes, 64, 3er. 2a.
Tels. 317 41 44 - 302 59 83
Pref. Concert entrevista

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places.
Tel. 427 44 53.

L'ESGLÉSIA EN EL MÓN

SUÈCIA

Diàleg entre catòlics i luterans

ESTOCOLM.- L'arquebisbe Bertil Werkstrom, cap de l'Església luterana de l'Estat suec, ha declarat a Estocolm —després de la seva tornada de Roma, on fou rebut en audiència al Vaticà pel papa Joan Pau II— estar convençut que els fidels d'ambdues confessions podran participar aviat en l'Eucaristia dels altres germans cristians.

Segons informa des de la capital sueca la corresponçal del diari espanyol ABC, Carmen Villar Mir, l'arquebisbe va manifestar també "el seu desig ardent" que el diàleg establert entre l'Església catòlica i la protestant sigui "més intens". Segons Bertil Werkstrom, els catòlics i els luterans podran molt aviat celebrar junts l'Eucaristia. Ambdues esglésies han acceptat el sagrament respectivament del baptisme.

PERÚ

Simposi sobre la nova evangelització

LIMA.- El consell catòlic per a la cultura, presidit per monsenyor Oscar Julio Alzamora Revoredo, s.m., bisbe de Tacna (Perú); la comissió episcopal d'educació presidida per monsenyor José Ramón Gurruchaga Ezama, s.d.b., bisbe d'Huaraz; i la societat internacional Sant Tomàs d'Aquino (Perú) presidida pel pare Alejandro Saavedra, s.d.b., han organitzat un simposi sobre la "Nova evangelització" a Lima, que congrega més de mil laics i sacerdots, religiosos i religioses de tot el Perú.

A les portes del V Centenari de l'evangelització d'Amèrica, se sent la necessitat d'aprofundir, valorar i llançar una proposta evangelitzadora en plena sintonia amb els desafiaments i opcions pastorals de la nova evangelització i en sintonia amb el magisteri pontifici de Joan Pau II.

El simposi tracta els següents temes: el sorgiment del Perú històric, els desafiaments de la cultura peruana per a la nova evangelització, i les opcions pastorals i profètiques. (O.R.)

Tasca assistencial d'un bisbe peruà

CALLAO.- Unes 40.000 persones reben diàriament un àpat dels anomenats "olles comunes" i "cuines-menjadors"

que el bisbat de Callao té organitzades per pal·liar l'angoixa situació d'amplis sectors de la ciutadania. Es tracta, en general, d'emigrants que abandonen els camps i les estribacions dels Andes i arriben als "Pobles Joves", assentaments humans en els afores de les grans ciutats i pobles del país.

La crisi econòmica que pateix Perú, lluny d'anar millorant, s'agreuja dia rera dia. Juntament amb l'assistència material que l'Església ofereix a aquests milers i milers de desplaçats, és fonamental l'ajut espiritual dispensat per l'Evangeli, comenta el bisbe de Callao, monsenyor Durand Flórez, "perquè sense vida espiritual, seria insuportable el present, tan aclaparador". (OFIM).

GUINEA

Religiosos espanyols contra l'analfabetisme

GUINEA EQUATORIAL.- La Federació Espanyola de Religiosos de l'Ensenyament (FERE) ha enviat recentment a Guinea Equatorial 125 religiosos espanyols per organitzar una campanya popular contra l'analfabetització. Amb l'arribada a aquest continent de voluntaris de la FERE són ja 150 els religiosos espanyols que hi ha en el país desenvolupant tasques educatives.

La missió específica dels arribats de nou consistirà a impartir cursos elementals d'higiene i socorre la població segons les necessitats d'aquesta. La presència dels religiosos ajudarà a suplir l'escassetat de personal eclesiàstic natiu que pateix Guinea Equatorial. (OFIM).

MÈXIC

"El conservadorisme amenaça l'Església"

MÈXIC.- Eduardo Bonnen, teòleg catòlic i professor de la Pontifícia Universitat de Mèxic, ha declarat que el conservadorisme a Amèrica Llatina intenta "tancar l'Església a la sagristia, dedicada únicament a la salvació de les ànimes".

Bonnen opina que des de la publicació el 1891 de l'encíclica *Rerum novarum* per part del papa Lleó XIII, s'admet que l'Església ha d'intervenir en afers socials en compliment de la seva missió de "predicar i practicar el manament suprem de l'amor a Déu i al proïsme". (KIPA).

Visita del Papa a Nàpols

Joan Pau II realitzà la seva cinquena visita pastoral a la regió italiana de Campània del 9 al 13 de novembre. En aquesta ocasió va visitar la seva metropolitana de Nàpols i a les diòcesis de Pozzuoli, Nocera Inferiore i Aversa. El papa Wojtyla havia estat ja en la ciutat partenopea el 21 d'octubre de 1979.

A Nàpols, el divendres dia 9, després de saludar la població, tingué una trobada amb el món de la cultura. El dissabte 10, celebrà la missa pels seminaristes, es trobà amb el món del treball, els joves, els representants del voluntariat, els administradors públics de Campània i el clergat, religiosos,

religioses i seminaristes de l'arxidiòcesi. El diumenge dia 11 al matí, visità els presos, benedicció d'una església, missa per als fidels de l'arxidiòcesi i Angelus; a la tarda, visità l'hospital de la ciutat i Torre del Greco. El dilluns dia 12, Sa Santedat va ser a Pozzuoli, lloc on l'apòstol Pau desembarcà l'any 61 d.C.; saludà la població i missa per als fidels de la diòcesi. A la tarda, visità Nocera Inferiore i Pagani per resar davant la tomba de sant Alfons Maria de Liguori; trobada amb el clergat, religiosos y religioses. A Aversa, on també va ser-hi el dimarts dia 13, saludà el clergat i el laicat catòlic, els agricultors, les famílies i missa per als fidels de la diòcesi. A la tarda, tornada al Vaticà.

SORDESA: PER FI UNA NOVETAT; UN APARELL QUE HI ÉS PERÒ NO ES VEU

El somni dels dèbils d'oïda s'ha convertit en realitat? Avui hi ha "Timpans Electrònics" que funcionen meravellosament i sistemes per sentir, pràcticament invisibles

Als darrers anys s'ha fet molt a favor dels dèbils d'oïda, però encara el problema continua, tantes promeses, tantes esperances i la realitat sempre la mateixa, un aparell acústic es veu massa. **L'ideal seria un aparell petit, tan petit que resultés gairebé invisible, potent, que resoldgui bé la sordesa de cadascú.**

Doncs bé, joies com aquestes ja n'hi ha, tan petits que són invisibles, garanteix una **audició segura, clara, confortable** que els dèbils d'oïda amb aquest aparell miniaturitzat poden sentir les veus familiars, la televisió, el sacerdot durant la confessió i sobretot entendre bé les paraules, totes les paraules...

Aquests "Timpans Electrònics" són tan petits que queden completament amagats, tothom pot

provar-los gratuïtament en els centres "GRIMOFON". N'hi ha prou amb uns segons per sentir novament amb alegria, clarament, sense nervis, les paraules amb veu baixa, totes les paraules de la televisió sense haver de pujar el volum; evitant així molestar els veïns.

GRIMOFON desitja que tots els dèbils d'oïda puguin per fi dir que el seu somni s'ha fet realitat; amb ocasió de les demostracions que es realitzaran en els centres GRIMOFON es farà un descompte o facilitats de pagament en còmodes terminis sense interessos.

Qui estigui ja utilitzant un aparell acústic "tradicional" podrà canviar-lo ell mateix amb unes condicions molt favorables.

DEMOSTRACIÓ ESPECIAL ELS DIES:
Tot el mes de desembre de 1990 (de 10 a 13'30 i de 16 a 19'30 h.)
Dissabtes tarda tancat, a:

GRIMOFON
c/ Pau Claris, 138, 1.º 4.º
Tel. (93) 215 04 40
08009 BARCELONA

Si no és possible assistir personalment a la demostració especial, sol·liciti informació, sense cap compromís.

NOM
EDAT TELÈFON
ADREÇA
POBLACIÓ PROVÍNCIA

per una medicina
SOLIDÀRIA
amb el tercer món

• **Fundació Joan Maragall. Cristianisme i Cultura.** - Curs: "Pensament cristià contemporani". Dimarts, 4 de desembre. Introducció: "Les bases del pensament cristià al segle XX" (Sr. Jaume Lorés). Dimarts, 11 de desembre. "Història i esperança" (Cherston, Péguy). Mn. Josep Ballarín. Dimarts, 18 de desembre. "L'accent cristià en l'acció" (Blondel). Dr. Xavier Morlans. Dimarts, 8 de gener. "El pensament bíblic". P. Armand Puig. Dijous, 10 de gener. "Teologia a partir de la Història" (Chenu-Congar, De Lubac-Daniélou). P. Evangelista Vilanova. Dimarts, 15 de gener. "Models de l'ús de la raó en Teologia" (Barth, Ranher, Von Balthassar). Mn. Josep M. Via Taltavull. Dijous, 17 de gener. "El personalisme cristià" (Mounier, Maritain, Lacroix, Ricouer). Dr. Atilio Danese (Itàlia) (traducció simultània). Dimarts, 22 de gener. Teologia Moral (Häring, Böckle, Vidal). Dr. Gaspar Mora. Dijous, 24 de gener. "Teologia de l'Alliberament" (Metz, Gutiérrez, Boff, Sobrino). Dr. Antoni Bentué. Dimarts, 29 de gener. "Pensament cristià i literatura". Sr. Jaume Subirana. Dijous, 31 de gener. "Teologia i Ciència" (Teilhard, Dubarle). Sr. Pere Lluís Font. Dimarts, 5 de febrer. Cloenda. "La unitat entre Ètica, Estètica i Religió". Dr. Josep M. Rovira Bellosso. Hora: 8 del vespre. Lloc: Auditori Centre Cultural Plaça Sant Jaume, c/ Jaume I, 2. Barcelona. Informació: Fundació Joan Maragall. Cristianisme i Cultura. c/ Rivadeneyra, 3, bxs. Tel. (93) 412 33 31, de 10 h. a 14 h. i de 16 a 20 h.

• **Centre Cristià d'Universitaris. C.C.U.** - Dia 13, dijous, a les 20 h. XERRADA-COL·LOQUI, "El Zaire, una experiència viscuda", a càrrec de Montserrat Soriano, estudiant de medicina i cap d'equip del Tercer Món del CCU. Dia 14 divendres, a les 21 h., CONCERT DE NADAL, a càrrec de la Coral Canticel, dirigida per Beneta Oromí. Nades d'arreu del món i obres de Bach, Haendel i Brahms. Dia 15, dissabte, MUNTANYA, et convidem a fer una

passejada per la Serra de Prades (1.201 m.). Trucar al CCU abans del dijous dia 13. Dijous, dia 20, a les 20 h., CELEBRACIÓ DE LA PENITÈNCIA, coincidint amb el temps litúrgic de l'Advent i com a preparació al Nadal. Dia 21, divendres, a les 21 h., VIDEO-FÓRUM. Pel·lícula: "Bagdad cafè", de Percy Adlon, que posa de manifest el valor de la gratuïtat en les relacions humanes. CCU, c/ Villarrol, 81, tel. 323 33 68.

• **LA PREGÀRIA D'ADVENT.** Recés dirigit per Mn. Carles Soler i Perdígó, dimecres, dia 12, a les 5'30 de la tarda, en el local del Moviment de Dones d'Acció Catòlica, c/ de Llúria, 7, 1er. A continuació, celebració de l'Eucaristia. És obert a tothom.

• **Memorial "Josep Breu".** Organitzat per la Delegació Diocesana de Missioners de l'arquebisbat de Barcelona, se celebrarà l'acte de presentació del llibre: "Josep Breu. Un clam pels pobres. Vol. I. Escrits i cartes", el dimecres, 12 de desembre, a les 20 h., al Seminari Conciliar, c/ Diputació, 231. Serà presidit pel cardenal Narcís Jubany. Participaran a la taula: Josep Bigordà, Jordi Jorba, Pilar Malla, Glòria Olivé i Joan Ramon Cinca.

• **Fundació Vidal i Barraquer.** Cursos de Psicologia de la Religió. II Curs. Aproximació psicodinàmica a la relació interpersonal del creient. Antropologia i Església (Ramon M. Nogués); Acompanyament pastoral. Pobresa religiosa. Pregària (Alexandre Escarrà); Relacions interpersonals i dinàmica comunitària (Antoni Gomis); Sexualitat i celibat (Jordi Font). Horari i calendari de Curs: Àrea acadèmica: Dimarts, de 9'10 a 12 h. Àrea de grups: sessions setmanals de 12'05 a 13'05 h. Comencen el 5 de febrer i acaben el 28 de maig. Matrícula des del 3 al 20 de desembre. Secretaria de l'escola, Rivadeneyra, 6, 8è. tel. 318 32 49. Barcelona - 08002.

• **Centre d'Estudis Pastorals.** Dintre del Cicle "Realisme i Utopia", el Centre comunica l'inici d'aquests dos cursos: MENTALITATS EMERGENTS. El P. Pere Codina, claretí, sociòleg, passarà revista a les mentalitats,

els gustos, les sensibilitats que van aflorant avui en la nostra societat que qualifiquem de postmoderna. Sis dijous, del 13 de desembre al 31 de gener, de 7'10 a les 8 del vespre. LES BENAURANCES, LA UTOPIA CRISTIANA. Mn. Josep M. Grané, capellà del bisbat de Vic, ens posarà davant els ulls —com un contrast colpidor— la interpel·lació de les Benaurances de l'Evangeli. Sis dijous, del 13 de desembre al 31 de gener, de les 8'10 a les 9 h. - Més informació, programes i inscripcions: C.E.P., tel. 317 48 58, Rivadeneyra, 6, 3er. 08002 Barcelona.

• **CONCERT A MARATA.** El proper dijous, 6 de desembre, dia festiu, a les 10 del matí, a la parròquia de Santa Coloma de Marata, Les Franqueses del Vallès, Concert de Música Gregoriana. La Schola de Cant Gregorià de l'Obra Cultural de Santes Creus interpretarà 15 peces (3 introïts, 2 graduals, 1 al·leluia, 1 ofertori, el kyrie, sanctus i agnus de la Missa "Cuntipotens", 3 himnes, 3 antifones i els impropis) corresponents als diversos temps de l'any litúrgic: Advent, Nadal, Epifania, Quaresma, Setmana Santa, Pasqua, Propi dels màrtirs i Parts invariables de l'Ordinari de la Missa.

• **Teologia i Humanisme.** (PP. Dominics) Curs de Teologia Eclesiològica. El dia 13 de desembre; tema: "L'Església Poble de Déu, principis constitutius". Dia 20 de desembre; tema: "L'Església, Poble sacerdotal". A les 20 h.; ponent: P. Emilio Barcelón o.p. Curs de Formació Permanent per a religiosos/os. Dia 14 de desembre. Tema: "Plenitud humana i Consells evangèlics" (Antropologia). Dia 21 de desembre. Tema: "Dimensió apostòlica-evangelitzadora dels Consells evangèlics". A les 19 h. Sala Penyaforat. c/ Bailèn, 10. Tel. 246 33 00. Barcelona. Ponent: P. Emilio Barcelón, o.p.

• **Celebració en Cant Gregorià.** Diumenge, dia 9, II d'Advent, a les 10'30 del matí, a l'església de Sant Felip Neri de Barcelona, Plaça St. Felip Neri, 5.

• **ACTE CULTURAL.** La Fundació Enciclopèdia Catalana, la

Facultat de Teologia de Catalunya i el Patronat de la Representació de la Selva del Camp, us inviten a la presentació del 17è volum de la col·lecció "Clàssics del Cristianisme", APOCRIFS DEL NOU TESTAMENT. Dilluns, dia 3 de desembre, a dos quarts de vuit del vespre, a la Basílica de Santa Maria del Pi, (Plaça del Pi), Barcelona. Presentació del volum a càrrec del Dr. Sebastià Janeras, Director de "Clàssics del Cristianisme"; Conferència del Dr. Joan Ainaud, sobre "Els Evangelis apòcrifs i l'art català". Fragments escollits de la "Representació de l'Assumpció de Madona Santa Maria (s. XIV), a càrrec dels solistes i petit cor del Misteri de la Selva.

• **Facultat de Teologia de Catalunya. Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya.** "Església i teologia vint-i-cinc anys després del Concili Vaticà II". Conferències a càrrec del professor Dr. Giuseppe ALBERIGO, historiador i eclesiòleg, director de l'Institut per la Scienze Religiose de Bologna i director de la revista Cristianesimo nella Storia. Dia 4 de desembre, a 2/4 de 8 del vespre: "Els fruits del Vaticà II i perspectives per a l'Església". Dia 5 de desembre, a les 12 del migdia: "Fidelitat al Vaticà II en la recerca teològica". Lloc: Diputació, 231.

• **JARC. Moviment de Joves Cristians de Comarques.** Campaña 1990-92: VIU EL POBLE, DEDICA-HI TEMPS! Seminari: "Els valors dels nostres pobles". Igualada, 16 de desembre. Comença 2/4 de 10 i acaba a 2/4 de 6 amb la celebració de l'Eucaristia. Els nostres pobles canvien, per què? Malgrat els canvis, quins valors mantindran el caliu dels nos-

tres pobles? Lloc: Casal d'Igualada, c/ Passeig Jacint Verdaguer, 65. Aquest seminari és obert a tothom.

• **El Cor Madrigal reprèn les seves activitats.** L'Agrupació Cor Madrigal fa saber que, el Cor Madrigal —origen de l'esmentada Agrupació—, després de quasi deu anys d'haver suspès les seves activitats, ha decidit reprendre-les sota la direcció de Manuel Cabero i Mireia Barrera. Per tal de portar a terme aquest projecte, l'Equip de Gestió (Mariona Ardèvol, Salvador Teis i Anunciació Vilapinyó) ha començat a treballar en els aspectes organitzatius, i mentrestant, l'Equip Tècnic (Manuel Cabero i Mireia Barrera, amb la col·laboració de Montserrat Pueyo) ho fa en la selecció dels futurs cançons que conformaran aquest nou Madrigal. Els interessats a tenir més informació poden telefonar a Mariona Ardèvol, tel. 212 87 94, de 2 a 4 de la tarda, o a Salvador Teis, tel. 253 34 34, de 8 a 9 del vespre.

• **Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia.** Conferència de Xavier Melloni s.j., sobre: "ELS MARGES: nou protagonisme del món de la marginació". Tindrà lloc, dimecres, 5 de desembre, a les 19'30 h., al c/ Roger de Llúria, 13, Barcelona. Tel. 317 23 38.

TARRAGONA

• **Església Prioral de Sant Pere de Reus. CONCERT D'ORGUE.** A càrrec de Josep M. Mas i Bonet, catedràtic d'orgue al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Diumenge, 16 de desembre, a dos quarts de vuit del vespre. Bariton i orgue positiu. Bariton: Carles Gogul. Orgue: Josep M. Mas i Bonet. Obres de J.S. Bach.

Solemnitat de la Immaculada Concepció a la Catedral

El dissabte dia 8 de desembre d'enguany, a les 10'30 del matí, el Sr. Arquebisbe, Dr. Ricard M. Carles, presidirà la celebració de l'Eucaristia a la S.E. Catedral B. de Barcelona, amb motiu de la solemnitat de la Immaculada Concepció de Maria.

Precedirà a l'Eucaristia el cant de Laudes a 10'00 h.

En acabar la celebració, celebrants i poble es traslladaran a la capella on la imatge de la Verge Santíssima porta a les mans les claus de la Ciutat, en memòria del vot que el Municipi de Barcelona féu com a reconeixement de la gràcia de veure's alliberada la Ciutat del flagell de la pesta l'any 1651. Allí s'hi farà una pregària i es cantarà la Salve.

El Capítol Catedral convida tots els fidels a participar-hi.

Una iniciativa per recaptar fons per a "Aldees infantils"

"Basar Sos"

Per a aquesta Fundació, dedicada a l'acollida dels infants sense llar, s'organitza cada any el "BASAR SOS" per recaptar fons a benefici de la nostra obra, i que té lloc del 27 de novembre al 2 de desembre a les Reials Drassanes, Passeig de Josep Carner, 26 bis. En aquest BASAR SOS hi ha uns 20 stands on es vendran tota classe d'objectes de regal, antiguitats, quadres, roba, etc. A més de restaurants amb cartes formades de plats donats per restaurants famosos de Barcelona, un bar, etc. La inauguració fou el 27 de novembre a les 19 h. amb assistència de Montserrat Caballé i altres personalitats.

L'1 de desembre tindrà lloc el "sopar dels famosos" amb assistència de Sito Pons, Sergi Bruguera, Audie Norris, Elisenda Roca i jugadors del F.C.B. A més una subhasta dirigida per la sala Brok i Luis del Olmo. El 2 de desembre (diumenge) hi haurà una festa infantil amb pallassos.

El poble que avança

Cançó de NADAL (cassette i cançoner núm. 1b. - Una veu exultant). És una cançó amb tornada. La melodia sembla un ballet popular però la lletra és molt bíblica. (L'any passat es va cantar a la Missa del Gall a la parròquia de Sant Boi de Llobregat, amb acompanyament de flautes i va resultar moltíssim.) És una cançó molt bona per a les festes nadalenques. Apreneu-la bé i ho veureu. BON NADAL!

Text: Ha nascut el Salvador (Evangeli). El poble que avança... (1a. lectura). Visquem amb pietat... (2a. lectura). A prop de Maria cantin lloances (Salm).

En 4 cassettes i 4 cançoners, tot l'any B. Cançons a l'entorn de la Litúrgia de la Paraula de cada diumenge

2. És Déu que han trobat en forma visible pastors que al pessebre van a adorar. Un nen amb bolquers a la menjadora els qui són humils podrà consolar. Ha nascut el Salvador...

3. Visquem amb pietat i ferma esperança. —l'església és un poble que ha de fer el bé—. Jesús per nosaltres sempre s'entrega; tenim nova vida que és Ell mateix.

4. Trobem al pessebre la mà divina: Paraula que feia la creació. Fideles serem llum i fills de l'Altíssim, del Pare del cel, del Déu que és Amor.

5. A prop de Maria cantin lloances, els humils i pobres com els pastors. L'anunci del cel és gran alegria: la pau de Jesús s'escampi pel món.

o festa i tanmateix útils en altres ocasions. Els cassettes Una veu exultant són també per al PÚBLIC EN GENERAL i fan de bon escoltar inclos anant amb cotxe. El paisatge és més bonic. Proveu-ho. Cada vegada us agradaran més.

Lletra i música: Mn. Josep Soler. Il·lustracions: P. Oriol M. Diví, monjo de Montserrat.

Venda a les llibreries religioses.

Altres cançoners i cassettes: DE NADAL (Col·lecció: Cançons per al poble). Un cançoner amb 100 cançons i un cassette de molta qualitat que interpreta el Cor Madrigal (director: Manuel Cabero).

UNA VEU EXULTANT

TARRAGONA

Tenen per motiu afavorir la formació completa de les persones

Jornades de formació de laics amb responsabilitat pastoral

TARRAGONA.— Els propers dies 17 i 18 del present mes de novembre se celebrà a la Casa d'Exercicis de la Selva del Camp, la primera de les tres **Jornades de formació de laics amb responsabilitat pastoral** programades per al curs 1990-91.

Mn. Miquel Barbarà, responsable de la Vicaria convocant, apuntà els objectius de la iniciativa: "Volem afavorir la formació completa dels laics amb responsabilitat a l'Església diocesana, ajudar per a la síntesi i la globalitat, col·laborar en el bon desenvolupament de la responsabilitat encomanada o que es pot assumir i ajudar que en els llocs de responsabilitat hi hagi persones ben preparades en tots els sentits".

Tanmateix, puntualitzà que aquestes jornades "no volen ser un curs concentrat de Teologia, uns mini-exercicis espirituals o un simple curset de tècniques de direcció".

Els destinataris de la proposta són, en concret, "aquells laics —homes i dones— que han acceptat —o que poden acceptar— una responsabilitat en la vida de l'Església de Tarragona".

El tema central que fou

objecte de reflexió va ser "**Cristians en aquesta societat**". Es parlà de "La nostra societat, que ha de ser evangelitzadora", de "La marginació d'avui" i dels "Trets fonamentals del ser i de l'actuar cristià".

Les altres Jornades restants se celebraran els dies 16

i 17 de febrer i 13 i 14 d'abril respectivament.

En l'encontre del mes de febrer es tractaran diversos aspectes referents a l'Església i la comunió eclesial i en el del mes d'abril el centre d'atenció serà la **missió eclesial de l'Església**.

C.C.

Celebrada la I Trobada d'educadors creients

El passat dia 10 de novembre es va celebrar al Col·legi del Sagrat Cor, de Tarragona, una **Trobada d'educadors creients** —la primera de les programades per al present curs 1990-91— convocada per la Delegació diocesana d'Ensenyament. La reflexió es va centrar a l'entorn del tema **Crisi de la societat i educació oberta als valors transcendents**.

Mn. Francesc Giménez, responsable de l'àrea pastoral corresponent, va explicar, en referència a aquestes qüestions, que "la nostra societat acostuma a proposar uns valors i un model d'home que no són els indicats per l'Evangeli. Davant aquesta realitat, l'educador creient ha de respondre oferint un estil de vida en el qual comptin els valors transcendents".

Aquestes trobades d'educadors creients, en opinió del Delegat diocesà d'Ensenyament, "intenten ser un espai de reflexió i diàleg" sobre temes d'interès per al col·lectiu dels qui, dedicant-se a la docència dins l'àmbit de l'Església de Tarragona, volen projectar, també en l'activitat professional, la seva opció cristiana.

C.C.

FETS I CRITERIS

¿Vivim en un clima d'esperança?

Hem començat l'Advent. L'Advent és un temps de preparació per al Nadal, "la vinguda del Senyor al món". La primera vinguda del Senyor ens recorda el seu retorn, quan Jesucrist "vindrà per segona vegada en glòria i majestat", a la fi del temps.

Però, ¿què passa entre la primera i la segona vinguda de Jesucrist? ¿Hi ha un temps buit, un temps sense sentit? De cap manera. Creure en Jesucrist vol dir creure que Ell és "el principi i la fi".

L'Església, "que encara peregrina a la terra", ens ensenya a mirar l'esdevenidor i a pensar en les últimes realitats a fi d'aprendre a mantenir-nos drets quan tornarà el Fill de l'home (Cf. Lc 21,36).

El pensament, la certesa de la segona vinguda de Jesucrist dóna sentit al present perquè ens ajuda a viure en un clima d'esperança.

El present, a la llum de la fe, s'il·lumina amb la claror del temps definitiu, i amb la promesa de Jesús als seus deixebles: "Jo seré amb vosaltres fins a la fi dels segles" (Mt 28,20).

Jesús va venir a Bet-Lèhem, ve cada dia i tornarà a venir a la fi del temps. L'Advent ens estimula a tenir en els nostres cors una actitud d'esperança que s'alimenta de la Paraula de Déu. Per la Paraula de Déu ve el Salvador cada dia. Ve per mitjà dels sacraments, especialment de l'eucaristia.

Ell és per excel·lència "el qui ha de venir". Amb ulls de fe el reconeixem en les alegries i en les proves, en els èxits i en els fracassos. No hi ha cap moment de la nostra existència que no sigui portador de la gràcia de Jesús, de la crida del seu Esperit.

Ell ve en els nostres germans quan ens ajuden o bé quan ens necessiten, quan ens hi apropem o quan preguem per ells. Ell ve en la família i en la vida social, en el treball i, en l'esplai. Quan estem bons i quan estem malalts. Quan enraonem i quan escoltem amb atenció els altres.

¿Vivim amb el desig de la vinguda del Senyor? Ens cal "vetllar" perquè Ell ve sense fer soroll ni exercir coacció, i només "entra" quan troba els cors oberts i ben disposats.

Cal que en aquest temps d'Advent ressonin en les nostres oïdes, com una crida saludable, les paraules d'Isaïes que Joan Baptista repeteix als que se li apropen: "Prepareu la via del Senyor, prepareu-li els camins" (Mt 3,3).

Qui amb bona voluntat prepara els camins del Senyor, ¿no viurà, per ventura, en un clima d'esperança, la ferma esperança de la salvació?

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Pastoral Sanitària demana que les comunitats intensifiquin l'atenció als malalts

Josep Ramon Badia, Director del Secretariat diocesà de Pastoral Sanitària, ha demanat, en una carta adreçada als preveres de l'Arquebisbat, que les comunitats cristianes que estan a la seva cura "intensifiquin la seva vida de caritat i d'evangelització en l'aspecte de l'atenció als malalts".

En el seu escrit, el responsable d'aquest organisme de l'Església de Tarragona apunta la conveniència de disposar, sempre que sigui possible, d'"un grup de laics compromesos que es vagin formant en aquest camp específic de la visita i l'atenció als malalts i impedits".

El Secretariat, per la seva part, —segons s'indica en la referida carta— intentarà facilitar l'assessorament i ajut que convinguin i que, conscient de les pròpies limitacions, pugui oferir; i agrairà

la comunicació d'aquelles experiències i suggeriments. Tanmateix, es manifesta conscient de les diferències entre les diverses comunitats, diferències determinades, entre d'altres, per circumstàncies d'ubicació: "ens consta que cada comunitat cristiana té les seves característiques i que no és el mateix treballar en el món rural que en el món urbà".

Josep Ramon Badia opina que "és important mentalitzar els fidels davant el fenomen freqüent i ineludible de la malaltia, l'accident i, en general, de la "no salut".

En el text s'informa de la propera edició del **Dià del malalt** que se celebrarà el proper 5 de maig —6è. diumenge de Pasqua— amb el lema **Església i salut**.

C.C.

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

Vols donar una llar a infants que no en tinguin?

Desitjo fer-me **AMIC D'ALDEES INFANTILS SOS DE CATALUNYA**

Passeig de Sant Gervasi, 24 - 08022 Barcelona - Tels. 417 75 39

1. — Amb la subscripció de:

Ptes.

que faré efectives amb pagament: ☐ Trimestral ☐ Semestral ☐ Anyal

2. — Apadrinant a:

Un infant amb 2.500 ptes. al mes ☐

Una casa amb 10.000 ptes. al mes ☐

Nom i dos cognoms: _____

Adreça: _____

Població: _____

Banc o Caixa d'Estalvis: _____

Agència: _____

Direcció: _____

Compte corrent o Llibreta d'Estalvis núm.: _____

Senyali amb una X els requadres que li interessin.

BARCELONA

Exposició organitzada per amics de la Gent Gran

"Tres anys a favor de la vellesa"

"Tres anys a favor de la vellesa" és el títol de l'exposició d'Amics de la Gent Gran que inaugura el dia 20 de novembre (al local CONEX-SERVEI, Barcelona) l'Honorable Sr. Antoni Comas i Baldellou, Conseller de Benestar Social junt amb la Presidenta de l'entitat Sra. M. Dulce Fontanals de Nadal.

Aquesta exposició ha restat oberta al públic fins al dia 30 de novembre i ha tingut com a finalitats:

— donar a conèixer al gran públic els objectius, filosofia i forma de treballar de l'entitat, com una via de futur pel gran nombre de vells en augment;

— fer un recull de les activitats, serveis i programes realitzats per Amics de la Gent Gran des que es va implantar a Barcelona fa tres anys (setembre de 1987);

— sensibilització de l'opinió pública sobre el tema de la vellesa;

— donar a conèixer un nou estil de voluntariat, modern i preparat per adaptar-se i afrontar les noves demandes de la societat actual;

— animar la gent que s'a-punti de forma solidària en tasques voluntàries a partir d'aquest nou model de voluntariat;

— sensibilització del gran públic sobre el tema del voluntariat i la situació de les entitats sense afany de lucre.

Amics de la Gent Gran a més de la inauguració ha realitzat, al llarg d'aquesta desena monogràfica, tres actes interessants:

— dia dedicat als voluntaris amb la presència de la distingida Sra. Marta Ferrusola i

tots els voluntaris de l'entitat (dijous 29);

— dia dedicat als professionals del voluntariat (dia 27) amb una taula rodona que portava per títol: "Diferents models de voluntariat en el futur" amb participació de:

• Residència Albada: Un model de voluntariat a centres.

• Salut Camps: El voluntariat i l'entitat.

• Víctor Vayarri: El futur del voluntariat.

• Xavier Gómez: Importància del voluntariat en l'equip terapèutic.

Moderà la taula el Sr. Lluís Martí, President de la Federació Catalana del voluntariat social.

— dia dedicat a les escoles; quatre escoles participaren en

L'Associació vol sensibilitzar la societat de les necessitats dels nostres ancians.

un concurs de dibuix per nens d'onze anys. "Com veus l'avi?" n'és el títol i l'objectiu és l'anàlisi de la visió que tenen

els nanos dels propis avis i en general dels vells. Els dibuixos guanyadors foren exposats tots deu dies.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

PEU METRO Rocafort. Sra. sola ofereix habitació amb o sense dret a cuina a Sra. responsable amb informes. Asc. Tel. TV. Truqueu al 214 27 79 d'11 a 4 i de 8 a 9 nit.

INTERESSA noia fixa preferible mitjana edat, tracte familiar, bon sou, assegurança, vacances. Interessades truqueu tel. 253 63 05 dies feiners als matins. Pregunteu Sra. Bosch.

S'OFEREIX Sr. culte 50 anys do de gent per a treballs auxiliars d'oficina i preferiblement botiga. Experiència, seriositat i referències. Truqueu al Tel. 212 54 75 de 2 a 5 i de 21 a 24.

FAMÍLIA tres adults necessiten noia fixa. Truqueu tardes tel. 211 42 27.

S'OFEREIX Sra. 43 anys per atendre i acompanyar persona sola anciana o malalta, tardes. Experiència i seriositat, amb referències. Tel. 212 54 75.

NOCES orgue i soprano. Tel. 775 03 45.

SOLTERA, per anul·lació eclesiàstica, sense fills, catòlica practicant, carrera universitària i ben situada, busca Sr. condicions similars de 60-67 anys fins matrimonials. 339 02 23. Max. serietat.

DONO classes EGB, BUP, Mates, Fis., Quim., Anglès. Oriol 301 58 27.

NOIA de 27 anys, soltera, amb domini del català i l'anglès, parlat i escrit busca feina que impliqui contacte amb el públic. Únicament matins. Truqueu al tel. 245 23 31 (tardes).

OFERTA DE TREBALL I D'HABITATGE. Busquem senyora molt responsable i amb bones referències, de mitjana edat, preferentment vídua o sense compromisos familiars, per atendre un infant de sis mesos i, alhora, per col·laborar en algunes tasques pròpies d'una casa familiar composta de matrimoni i un altre fill de dos anys i mig.

Ofereim tracte respectuós i bones condicions econòmiques.

Viurà en una casa amb jardí molt confortable situada al centre d'una petita població del Maresme.

Trucar de dilluns a divendres, de 9 h. a 2 h. al núm. 310 12 00. Preguntar per Sra. Isabel.

SR. LLOGA habitació 30.000 mes. Zona Fabra i Puig. Indis. ref. máx. seriositat. Tel. 340 72 14 de 9 a 10 del matí i de 4 a 6 tarda.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapís i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopèdia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A JOVES

"La conduiré al desert i li parlaré al cor" (Os 2,16)

Els joves, engatjats en alguna tasca de servei als altres, sou convidats a unes jornades de recés, a un lloc acollidor, a plena natura:

CASA D'ESPIRITUALITAT "EL MIRACLE" DE SOLSONA

Del dia 27 de desembre, a les 8 del vespre, fins el 31, a les 10 del matí.

Ens hi acompanyarà en Joser Vilarrubias, claretia.

Podeu adreçar-vos a: **CASA D'ESPIRITUALITAT**
25287 - EL MIRACLE (Solsonès)
Tel.: (973) 48 00 45

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Imprès a dues tintes. Enquadernació Guaflex, amb dues cintes. P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A.
Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a

CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ Tel.

PREU LÍNIA SETMANES

Calculeu l'import que heureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA
carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

GIRONA

Ordena al propietari de la finca que deixi fer-hi actes de culte

L'Audiència confirma que l'ermita de Bell-lloc pertany a l'Església

GIRONA.— L'Audiència de Barcelona ha dictat sentència en segona instància sobre la propietat de l'ermita de la Mare de Déu de Bell-lloc al terme municipal de Palamós, confirmant que pertany a l'Església. A més, la sentència mana a l'amo de la finca que envolta la capella que obri el camí d'accés, anomenat de l'Alzina Gran i permeti els actes de culte.

Per altra banda, l'Audiència de Barcelona també ordena que es donin les claus de la capella al bisbat de Girona. La sentència ha estat recorreguda al Tribunal superior per les dues parts litigants que consideren que no satisfà plenament les seves demandes ja que el Bisbat considera que encara no queda prou garantida la celebració d'actes de culte i el propietari es resisteix a acceptar l'alienació de l'ermita.

El mes d'agost passat el titular del jutjat d'instrucció de la Bisbal va realitzar una inspecció ocular del lloc, acompanyat dels advocats. Aquests van fer notar la supressió d'una escala de cargol que portava fins al cor de la capella, i l'estat general ruïnós de l'edifici.

A més es va poder comprovar també que l'amo de la finca mantenia barrat amb un mur i una porta, l'accés a l'ermita per l'esmentat camí de

l'Alzina Gran. A més d'aquest camí n'hi ha dos més que eren utilitzats pels devots de Calonge, Sant Antoni de Mar, Monttràs i Palafrugell per fer les seves romeries des de temps immemorial. De fet, el primer do-

cument escrit que cita l'ermita de Bell-lloc pertany a l'any 1279 i està signat pel bisbe de Girona, Pere de Castellnou, que li fa donació d'un calze.

M. CABALLÉ

Ha mort mossèn Miquel Plana i Payraló, professor del Collell

Ha mort a Girona mossèn Miquel Plana i Payraló, que últimament era ecònom del Sallent, després d'ocupar diferents càrrecs al Collell.

Havia nascut a Montagut el 25 de novembre de 1910 i va seguir els estudis eclesiàstics al seminari i ordenat prevere el 23 de setembre de 1933. L'any següent va ser nomenat administrador, prefecte de disciplina i professor del col·legi de Santa Maria del Collell. L'any 1947 va ser nomenat també ecònom del Torn i encarregat de la Miana.

M.C.

IMPROMPTU

Un estrany no perdonar

Em van dir d'una dona poderosa —dic poderosa perquè és dona afincada en l'actual poder i que sovint pontifica en certs aspectes de la vida ciutadana—, que en certa ocasió va manifestar que "no perdonava a la seva mare el fet d'haver-li ensenyat el Pàrenostre".

Dir una cosa així em fa l'efecte d'un odiós sarcasme, potser una mena d'alienació o qui sap si una desfermada pruija de notorietat dialèctica...

El cert és que la frase no té res d'espectacularitat i, en canvi, sí que demostra un desagraïment... que hauria fet plorar a qui va portar-la en les seves entranyes. I és imperdonable fer plorar una mare.

Si aquesta persona no és capaç de perdonar el fet amorós de la seva mare ensenyant-li a resar el Pàrenostre, em sembla que ha perdut la capacitat de perdó, que és un dels dons més estimables que Déu ha posat en els nostres cors.

ORIOL CAMPS

Ha mort mossèn Miquel Guitart, missioner al Perú

El passat dia 9 de novembre va morir de sobte a la seva residència de la diòcesi d'Abancay, al Perú, mossèn Miquel Guitart i Crosas, fill d'Amer. Mossèn Miquel Guitart tenia 58 anys i en feia una vintena que havia marxat de missioner a aquella diòcesi on havia exercit diferents tasques pastorals a les parròquies, al seminari i a la cúria. Actualment era secretari general del bisbat.

Abans de marxar a Abancay havia estat ecònom de Sant Martí Sapresa i Sant Pere Cercada. Havia estudiat al seminari de Girona i ordenat el juliol de l'any 1955. Poc després de la seva ordenació va entrar a l'Opus Dei i uns anys després es traslladava a la diòcesi d'Abancay, presidida pel bisbe també gironí, monsenyor Enric Pèlach i Feliu.

M.C.

CARTA DOMINICAL

Invitació a la pregària de joves a la catedral

El Puig Campana és un gran pic (1.460 mts.) per la seva proximitat al mar. Domina una gran part de la costa de llevant de la qual el separen molt pocs quilòmetres. Totes les cares en són molt costerudes o del tot verticals. L'he escalat moltes vegades en la meua vida. Sempre acompanyat de grups de joves.

No era infreqüent que sortíssim de nit d'una masia situada al peu del pic, a fi d'assolir l'inici de la primera paret, pel costat est, abans de la sortida del sol. Des d'allí el panorama ja és grandios. I ho és més encara quan l'alba comença a il·luminar el mar i tota la línia, molt abrupta, de la costa. Habitualment fèiem un descans. Era un bon moment per a la pregària i també per a fer fotos d'una gran bellesa, aquell qui ho desitjava.

En una d'aquestes ocasions, seia en un penyal de cara a aquell gran i impressionant àmbit, els nois escampats, gairebé tots fent pregària, quan se me n'acostà un, en el contrallum d'un cel rogent, em va mirar amb un somriure en el rostre d'íntima satisfacció i em digué: "Ja!". Vaig aixecar les mans per a estrènyer amb força la seva dreta i li vaig dir: "Continua fins que prosseguim el camí".

Era un gran noi, de molta fe. Però la pregària li era un recinte inabastable, encara que en famejava. En aquell començament del dia va experimentar com una foguerada de presència de Déu. Això és el que em volia dir —i així ho vaig entendre— amb el seu concís "Ja".

En la meua diòcesi anterior hem tingut durant anys una Pregària de Joves a la Catedral. El meu antecessor a Barcelona, el Cardenal Jubany, per a sortir-me'n, també ha tingut durant molts anys, un encontre amb joves, cada mes, a la Catedral. El meu projecte i la meua il·lusió és continuar-lo, perquè continuï essent una ocasió que uns joves, que ja tenen una pràctica de pregària habitual, la duguin a terme en comú i, que sigui per a d'altres una escola de pregària, perquè la descobreixin com el jove de Puig Campana. Des de la primera del meu sacerdoti vaig veure que una de les coses que els seglars esperen del sacerdot és que sigui un mestre d'oració.

Per això aquesta setmana, des d'aquestes línies, convido els joves al primer encontre que tindrem el pròxim dia 6 de desembre, a dos quarts de vuit del vespre, a la Catedral.

¿De què es tracta? Els cristians sabem que no hem de fer un esforç hercúli per a apropar-nos a Déu, perquè és Ell qui ha pres sempre la iniciativa en la seva relació amb l'home. Es tracta d'acollir, en l'oració, la mà estesa pel Pare Déu. Ell s'ha inclinat a nosaltres, des de sempre, amb la proximitat de la seva Paraula i de les seves accions salvadores. Més tard, la seva proximitat s'ha fet del tot palpable amb l'Encarnació del seu Fill. En Jesús tenim la màxima expressió d'amor i de contigüitat. Per Jesús, en l'Esperit, podem entrar en diàleg amb Déu.

La pregària és la forma d'encontre interpersonal més important i transcendental que un home pot tenir. "Estem" entre les coses. "Som" en l'encontre amb les persones. I en l'encontre amb Déu: "hi som" i ens anem realitzant com podem ser i Ell ens somia. Perquè, per a Ell, cadascun som un fill irreplicable i únic.

Ens agrada d'estar amb aquells qui ens estimen i ens esperen. I Déu ho fa com ningú. No ens és difícil el diàleg amb aquells dels quals afirmem que "es fan estimar". El coneixement i el tracte amb Déu ens descobreixen el Ser infinitament digne de ser estimat. Es fa estimar. N'hi ha prou de tenir una actitud —com ensenyava Jesús— de fills. I aquesta actitud, si bé pot créixer en un cristià en el transcurs de cada dia, creix molt especialment en el temps dedicat al diàleg amb Ell en la pregària.

+ RICARD M., arquebisbe de Barcelona

OFERTA DE TREBALL I D'HABITATGE

Busquem senyora molt responsable i amb bones referències, de mitjana edat, preferentment vídua o sense compromisos familiars, per atendre un infant de sis mesos i, alhora, per col·laborar en algunes tasques pròpies d'una casa familiar composta de matrimoni i un altre fill de dos anys i mig.

Oferim tracte respectuós i bones condicions econòmiques.

Viuria en una casa amb jardí molt confortable situada al centre d'una petita població del Maresme.

Trucar de dilluns a divendres, de 9 h. a 2 h. al núm. 310 12 00. Preguntar per Sra. Isabel.

BARCELONA

Les subvencions de l'Administració només cobreixen el set per cent de les despeses

El Raval: Un Casal d'Infants amb problemes per sobreviure

El Casal d'Infants del Raval de Barcelona, està format per un equip de persones que intenten proporcionar als nens d'aquest barri, esbarjo, educació i altres condicions dignes de vida que no gaudeixen a casa seva. El casal s'ocupa d'acompanyar els nens a l'escola, ofereix menjador, bany i rober, reforç escolar i educació del temps de descans, per exemple piscina, assistència social, mèdica i d'un advocat. Aquesta entitat ofereix ludoteca (berenars, jocs, joguines, tallers, esports, psicomotricitat, visites i excursions) així com activitats d'estiu: colònies i casals. Les persones que hi treballen coneixen el barri, tenen experiència professional i estudis en el camp de la pedagogia dels infants i volen evitar l'explotació, la marginació i la delinqüència a la qual es veuen sotmesos aquests nens del barri del Raval. Des de fa un temps, el casal passa per unes dificultats econòmiques, ja que les subvencions de l'Administració només cobreixen el 7% de les despeses, i la resta prové de donatius privats. Per aquest motiu han realitzat diversos actes reivindicatius i han adreçat una carta al president de la Generalitat, a l'alcalde de Barcelona i al Síndic de Greuges que reproduïm a continuació. Pels donatius privats, hom es pot adreçar al Compte Corrent 270-47 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, oficina 3001.

Els nens del Raval estan exposats a caure en la marginació i la delinqüència.

Molt Hble. Sr. Jordi Pujol. President de la Generalitat de Catalunya. Excm. Sr. Pascual Maragall. Batlle de l'Ajuntament de Barcelona. Excm. Sr. Frederic Rahola. Síndic de Greuges de Catalunya.

El Raval, vint-i-sis de setembre del 1990.

Estimats Senyors:

Es difícil avançar amb el peu al coll!

Com ja saben, a l'Associació CASAL DELS INFANTS DEL RAVALL, l'any passat es van treballar més de 68.000 hores (60.000 d'elles en pla totalment voluntari) en la defensa activa dels Drets Fo-

namentals dels Infants del Raval: Alimentació, vestit, salut, escolarització, educació, lleure, respecte, amor i sostre; cobrint els següents serveis: esmorzar, dinar, acompanyament escolar, banyera, rober, ludoteca, tallers, esports, reforçament escolar, piscina, excursions, colònies, acolliments, visites al metge i a l'assistència social, i acompanyament a gestions judicials, etc.

Aquesta tasca es duu a terme amb professionals responsables i amb vocació de servei: metge, pedagogs, educadors, mestres, assistents socials i monitors: més de 80 persones en tot el 1989.

Atenem diàriament més de 150 nens de 18 mesos a 17 anys.

El 89 vam donar més de 21.000 esmorzars, més de 21.000 dinars, més de 26.000 berenars i més de 7.500 sopars i dormir (colònies).

Enguany hem superat aquestes xifres però no hem pogut cobrir diversos dels projectes imprescindibles: nens sense escola —bressol, egb i fp—, psicodiagnòstics i psicoteràpies, treballadores familiars, formació de pares, i local.

—I PER QUÈ? Perquè l'Administració no cobreix ni el 7% del pressupost del CASAL (16 de 253 milions).

La SOLIDARITAT POPULAR, en la defensa dels Drets dels Infants del Casal supera en moltíssim (94 a 16) aquest esforç, tot i no tenir-ne la obligació.

Molt Honorable Senyor President, el conveni amb el Departament de Benestar Social no cobreix ni la meitat del cost de les nostres colònies d'estiu i representa el 3% del pressupost d'aquest any. Encara esperem que ens pugui visitar com ens va dir fa més de dos anys.

Excel·lentíssim Senyor Batlle: el conveni amb el Consell del Districte de Ciutat Vella no cobreix la quarta part de les nostres colònies d'estiu i no arriba al 2% del pressupost d'enguany. Fa mesos que esperem signar el contracte de lloguer del local de PRO.CI.V.E.S.A. i, per tant, no hem pogut començar a fer-hi les obres necessàries per a entrar-hi.

Excel·lentíssim Senyor Síndic de Greuges: tenim l'esperança que pugui venir a veure el Casal, com ens va dir fa quatre anys.

Estimats Senyors, el Casal dels Infants del Raval no ha nascut per a fer caritat ni beneficència, FEM JUSTÍCIA SOCIAL DEFENSANT ACTIVAMENT I DIÀRIAMENT ELS DRETS FONAMENTALS DELS INFANTS, la qual cosa és responsabilitat de l'Administració.

Amb la solidaritat compromesa avui de l'Administració, podríem aconseguir que uns nens catalans no engreixin demà el nombre de marginats socials.

No podem treballar per manca de diners, ara devem més de tres milions i encara queden molts dies per acabar l'any.

...Es difícil avançar amb el peu al coll!

Signa la President i 22 persones de l'equip responsable.

DONAR A CONÈIXER CATALUNYA CRISTIANA ESTÀ A LES TEVES MANS

Tu coneixes bé el setmanari CATALUNYA CRISTIANA. El seu rellevant contingut religiós agrupat per seccions, el seu àgil tractament d'actualitat, el seu format de premsa periòdica... Només has de fullejar-lo per adonar-te de l'inqüestionable valor que representa com a mitjà d'informació i cultura religioses. Està a les teves mans.

Però hi ha moltes persones que mai no l'han tingut a les seves mans, que ni tan sols n'han sentit parlar. Persones que per les seves creences i conviccions, sens dubte els interessaria llegir-lo, per poder-se informar i formar, per saber tot allò que passa referent a la religió.

Ara, donar a conèixer CATALUNYA CRISTIANA està a les teves mans. Per això només has de retallar la Sol·licitud de Subscripció i lliurar-la a alguna persona que estigui interessada a rebre el nostre setmanari. Encara millor si li ensenyes el periòdic sencer. D'aquesta manera et serà més fàcil convèncer-lo perquè s'hi subscrigui. Fins i tot, si coneixes les seves dades,

pots efectuar la subscripció tu mateix. Per la teva part seria un detall, un obsequi que segurament t'agradaria.

Sol·licitud de Subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom _____ Cognoms _____
Adreça: _____ núm. _____
Població _____ Districte Postal _____
Província _____ Diòcesi _____

Desitjo rebre el setmanari en:

☐ Català

☐ Castellà

Faig pagament de:

Mitjançant:

☐ 4.800 Ptes.: subscripció anual (52 nús.)

☐ Xec barrat a nom de la

☐ 2.500 Ptes.: subscripció semestral (26 nús.)

Fundació CATALUNYA CRISTIANA.
☐ Domiciliació Bancària segons les indicacions següents*

Banc o Caixa _____

Agència _____

Senyors:

Els prego que amb càrrec al meu Compte o Llibreta núm. _____ atengueu el pagament dels rebuts que presentarà la FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA en concepte de subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

Firma del titular del Compte o Llibreta

_____ de _____ de 19 _____

X

* T'agraïrem que optessis per aquesta modalitat ja que suposa per a nosaltres un considerable estalvi de temps i diners que dedicarem a una major difusió de CATALUNYA CRISTIANA.

Per posar CATALUNYA CRISTIANA a les mans d'un amic cada setmana, retalla, omple i envia aquesta sol·licitud a:
Fundació CATALUNYA CRISTIANA. València, 244 - 2º 08007 BARCELONA

I Trobada de l'Hospitalitat de la Mare de Déu (personal de servei)

Pregària i bons propòsits en una trobada de 180 fidels seguidors del missatge de Lourdes

SANT MARTÍ DE SESGUEIOLES.— Els proppassats dies 27 i 28 d'octubre tingué lloc al Casal La Salle de Sant Martí de Sesgueioles, la 1ª Trobada de les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lourdes de les Diòcesis Catalanes a nivell de personal de servei.

Va ser una trobada essencialment compartida per l'amistat i la unió dels 180 participants, membres de les Hospitalitats de BARCELONA, GIRONA, LA SEU D'URGELL, LLEIDA, TARRAGONA, TORTOSA, SOLSONA i VIC, que formant una sola família ens aplegàrem per posar en comú i aprofundir de conjunt diversos aspectes del missatge de Lourdes.

Presidí la trobada monsenyor Antoni Deig, bisbe de Solsona, que en tot moment i amb la seva paraula autoritzada de pastor, ens ajudà a clarificar els

punts primordials a tenir en compte.

Com a temes de treball, val a dir que el plat fort fou el dissabte al vespre. Es tractava de desenrotllar el tema pastoral d'enguany de Lourdes. "Maria em mirava com una persona mira una altra persona". Paraules dites per la Bernadeta referent-se a la Verge Maria.

Dirigí el treball mossèn Ramon Alsina, del bisbat de Solsona. Va fer una exposició àmplia i documentada al respecte, i que després i en grups de treball, els diferents participants pogueren dir la seva opinió i confrontar punts de vista.

L'altre tema de treball i formació fou la Taula rodona, que sobre aspectes viscuts a Lourdes exposaren; una infermera de Barcelona, un portalliteres de Girona, un jove de Vic i el Sr. Bisbe de Solsona. Com a moderador de la taula i l'assemblea,

intervingué mossèn Marcel·lí Carreras, del bisbat de Vic.

Aquest apartat obert a torn de paraules, fou un motiu i una ocasió perquè tothom pogués dir-hi la seva, tenint però present el que representa per a nosaltres el missatge de Lourdes,

en els nostres dies, de cara a nosaltres, ja sigui a nivell personal, de família o de comunitat en la qual, com a moviment d'església, estem vinculats.

La celebració de l'Eucaristia, presidida per el Sr. Bisbe fou un dels actes importants i emo-

tius. En una mateixa taula ajuntàrem la pregària i els bons propòsits, compartint els ideals i el treball de tots, en la nostra vida de cada dia, tot recordant els absents que per diverses causes no van poder assistir-hi.

A la tarda, després de compartir el segon dinar a taula, ens agrupàrem novament per parlar de les activitats que cada Hospitalitat porta a terme en el seu àmbit respectiu. A l'hora, que es renovaren les propostes i el bon desig de com haurien d'anar avançant juntes les Hospitalitats Catalanes, i amb la necessitat que aquesta 1ª Trobada, sigui un principi de continuïtat cara al futur.

L'Hora dels Adéus posà el punt i final a les dues jornades de convivència i treball.

L'Equip organitzador de Vic i Solsona.

JOSEP Me COLL I ALOY

CATALUNYA UN PAÍS D'EUROPA

L'instrument més important per fer de Catalunya un país cada vegada millor és el compromís i la il·lusió de cadascun de nosaltres per avançar amb força dins la nova Europa. Cal que treballem amb imaginació, rigor i responsabilitat. Perquè la feina ben feta no té fronteres.

GENERALITAT DE CATALUNYA

URGELL

Espectacular èxit de la Jornada de Germanor

Els cristians multipliquen per deu els seus ajuts a l'Església

LA SEU D'URGELL.— Els cristians de les comarques del bisbat d'Urgell han multiplicat per deu les seves aportacions econòmiques a l'Església diocesana en la diada de Germanor. La diada Germanor d'ajuda a l'Església diocesana va establir-se el 1980; en aquella data el resultat de la col·lecta va ser 1'3 milions de Ptes. i l'any 1989 els donatius van sumar 10'5 milions de Ptes.

Ramon Vilardell, Vicari General, en un escrit difós pels mitjans informatius de la Diòcesi, ha agraït la col·laboració econòmica dels fidels: "La generositat de tots va creixent cada any i ho agraïm ben sincerament". Malgrat aquesta generositat, el darrer any el balanç de l'exercici econòmic del 1989 acusa un dèficit d'11 milions de Ptes. Aquesta xifra és important si hom té en compte que el pressupost general de la Diòcesi no sobrepassa els 120 milions de Ptes.

Hom ha de tenir presents dues caracte-

ristiques importants: les dificultats dels serveis pastorals i ministerials i la precarietat de l'economia rural. En una diòcesi de població molt dispersa i amb deficitàries vies de comunicació, visitar un malalt, anar a fer la catequesi o bé a celebrar la missa a un poblet són serveis difícils i costosos. Per altra part els donatius provenen d'una font afectada per les sequeres del món rural. El fet de sostenir avui, amb un centenar de preveres, els mateixos serveis que fa pocs anys oferien cent cinquanta, significa molt d'esforç per part del presbiteri i molta col·laboració, personal i econòmica, per part dels fidels.

Els Amics de Núria amb el Bisbe d'Urgell

La salutació de Josep Bagunyà, President de la Lliga Espiritual de la Mare de

Déu de Núria "Amics de Núria", la xerrada del Sr. Bisbe, el cant dels goigs de Núria i la visita a la capella de la Casa del Bisbat van ser els actes de la visita que el dia 2 de novembre la institució mariana va fer al Bisbe d'Urgell. L'associació, amb cinquanta dels seus 400 membres, realitzava una excursió a Queralt, la Seu d'Urgell, Andorra i Balaguer.

Josep Bagunyà, després de saludar el Sr. Bisbe en nom de l'associació, manifestà el goig de "visitar corporativament la Diòcesi que instituí la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria". A continuació ressaltà els tres serveis que el Santuari pirinenc ofereix als visitants: "viure la litúrgia i els sagraments, fer estada familiar a redós de la Mare del Cel i trescar per valls i collades fins als cims altius". El President també comentà la reposició de la creu al cim del Puigmal, acte realitzat el dia 12 del proppassat agost, i explicà l'entusiasme esmerçat en l'acció: "Si el torb o bé

la mà de l'home destrueixen la creu, n'hi pujarem una altra perquè és el símbol de la Redempció".

El Bisbe Joan aprofità l'avinentosa de la diada de Sant Ermengol, a celebrar l'endemà, per explicar els orígens històrics de la Diòcesi presidida al segle XI pel Sant Bisbe i en glossà l'acció social i pastoral. Comentà també la influència històrica del bisbat d'Urgell: "Urgell i Ripoll són la llar de Catalunya", afirmà. La Cerdanya i la Vall de Ribes de Freser, amb el santuari de Núria, formen part de les comarques del bisbat d'Urgell des dels seus orígens medievals.

Els assistents a l'acte van escoltar amb interès les paraules del Bisbe Joan, van expressar-li el seu agraïment i, després de saludar-lo personalment, van continuar la seva excursió a Andorra i al santuari del Sant Crist de Balaguer.

ANTONI MIRABET

El vicari episcopal de la zona, Rnd. Lluís Bonet i Armengol a la Acadèmia Catòlica

SABADELL.— El passat dia 15 a l'Aula Dr. Lluís Carreteras de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell, el Rnd. Lluís Bonet i Armengol, vicari episcopal de la zona i delegat de Litúrgia de l'Arquebisbat de Barcelona, pronuncià una conferència sota el tema: "Entorn als debats del III Congrés Litúrgic de Montserrat".

El conferenciant situà l'auditori fent una referència al primer i segon Congrés. Tot seguit va fer un resum de totes les seccions que hi van intervenir i dels temes de més força.

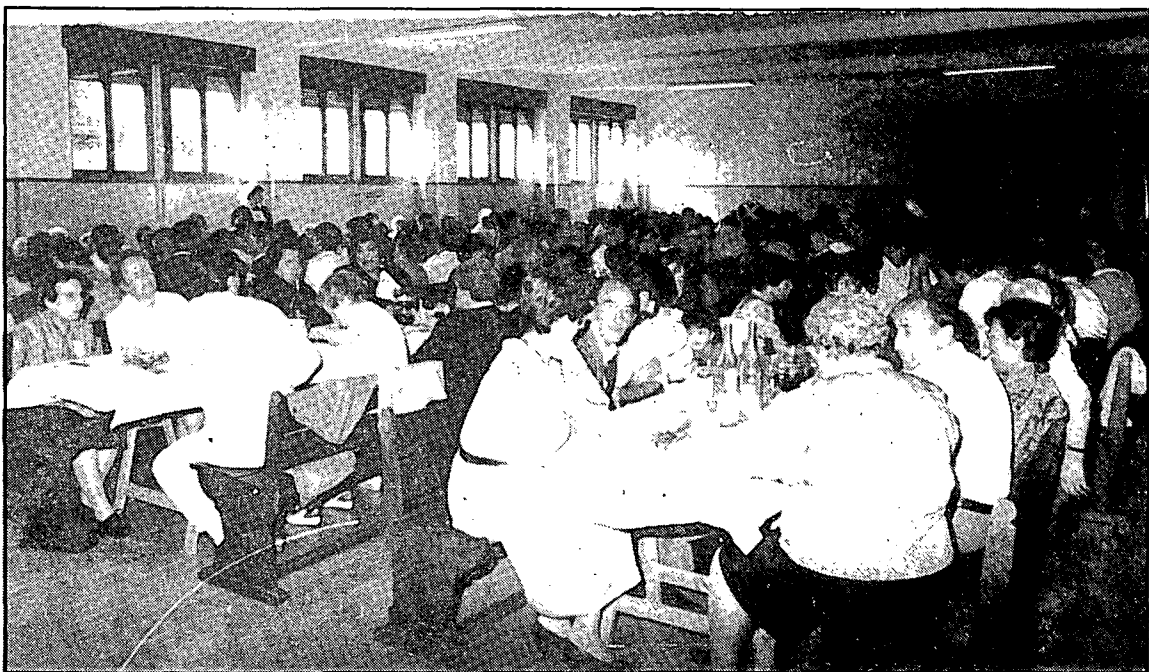
Quant al títol de la conferència referent al III Congrés, la finalitat del qual era profunditzar, reflexionar i realitzar una autocrítica de la reforma litúrgica en el nostre país, destacà la labor de les persones que contestaren les qüestions prèviament proposades a les comissions interdiocesanes de litúrgia, representants de religiosos i el Centre de Pastoral que en va assumir la secretaria.

Explicà la distribució de les vuit seccions, fent una ressenya de cada una de les ponències. Finalment, es referí als debats suscitats a l'entorn del III Congrés, objecte de la conferència.

Com de costum a l'Acadèmia, els temes tractats suscitarren un profitós col·loqui entre els assistents i el conferenciant.

D. VIÑAS VDA. TAULÉ

BARCELONA

LVII Festa de la Confraria de la Mare de Déu de Lourdes a Terrassa

TERRASSA.— Recentment la CONFRARIA DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES, DE TERRASSA va celebrar la segona FESTA DELS MALALTS d'enguany, que era la LVII al llarg de la seva història.

En la "Fundació Busquets" es van congregar 280 persones, entre malalts, infermeres i portalliteres, socis i simpatitzants. Des de les nou del matí van començar els preparatius de la festa i anaren arribant els assistents. Algun dels malalts ho va fer portat per la Creu Roja, especialment els de l'Hospital de Sant Llutz; la Creu Roja, com sempre,

va col·laborar desinteressadament. A les onze es va resar el Sant Rosari i seguidament el Vicari Episcopal i Consiliari de la Confraria, mossèn Lluís Bonet i Armengol, va celebrar la Santa Missa i en predicar l'homilia va recordar les paraules de Bernardeta quan, explicant les aparicions de la Verge, deia: "LA VERGE EM MIRAVA COM A UNA PERSONA...", en consonància amb les proposicions pastorals de 1990, "MINUSVÀLIDS, MALALTS I SANS: FENT EL CAMÍ JUNTS". En finalitzar, es van imposar medalles de dos i cinc anys a les infermeres i portalliteres que han vingut acompanyant els malalts

en les peregrinacions a Lourdes.

La festa va continuar amb un DINAR DE GERMANOR, gratuït pels malalts, durant el qual es va fer una col·lecta a benefici de la Fundació Busquets i es va sortejar un viatge a Lourdes amb la peregrinació de 1991. A la tarda va actuar el grup escènic de la Iglesia Evangelista de la Natividad i seguidament es van projectar les pel·lícules filmades durant l'última peregrinació a Lourdes que tingué lloc dels dies 11 al 16 de setembre, i es finalitzà amb el cant de l'"AVE MARIA".

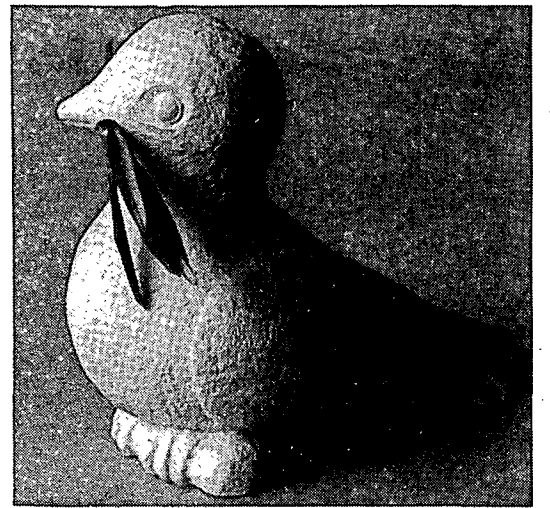
C.T.

**CASA
GAY**

Servei de lloguer per
a festes i banquets.
Cadires, taules,
cristalleria, vaixel·la, etc.

Roger de Llúria, 12 i 14
Tels. 318 14 95 - 301 67 31

Artesania de la Família Monàstica de Betlem

Les monges betlemïtes, de clausura —Germanes de Betlem i de l'Assumpció de la Mare de Déu—, produeixen als seus obradors monàstics pessebres i altres imatges, així com baixos relleus, medalles, ceràmica, etc. Les imatges són fetes en dolomia —pedra del Pirineu, reconstituïda— i acabades a mà: com a terracotta, policromades o en marfilina; amb la particularitat, doncs, de ser peces artesanals, úniques i de producció limitada. Les recomanem ben especialment als nostres subscriptors, amics i lectors, ja que són, de fet, un obsequi molt adient, sobretot amb motiu de les diades nadalenques. Les podeu veure a l'Associació d'Amics de "Catalunya Cristiana" o bé a la llibreria La Formiga d'Or, de Barcelona. Us n'ofereim aquí una selecció:

FIGURES DE PESSEBRE

1. JESÚS, MARIA I JOSEP: 8.560,- Pts.
2. ÀNGEL, MULA I BOU: 5.800,- Pts.
3. ELS TRES REIS: 10.440,- Pts.
4. PASTOR ADORANT AMB XAI: 4.640,- Pts.

PESSEBRE DE MIDA GRAN

5. SAGRADA FAMÍLIA: 28.420,- Pts.
6. PASTOR AMB ANYELLS: 15.500,- Pts.
7. REI DRET: 15.000,- Pts.
8. REI ADORANT: 15.000,- Pts.

EN MARFILINA

9. MARE DE DÉU DE MONTSERRAT: 9.440,- Pts.
10. STA. ANNA I MARIA: 4.600,- Pts.
11. CALVARI: 5.400,- Pts.
12. MEDALLÓ DE BRESSOL: 3.400,- Pts.

ALTRES IMATGES

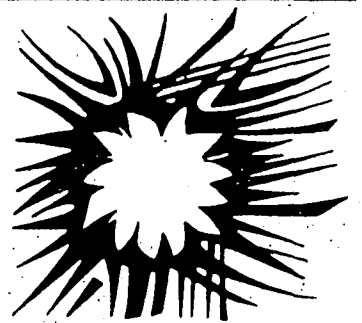
13. ST. JOSEP: 9.960,- Pts.
14. MARE DE DÉU TORRE DE DAVID: 9.600,- Pts.
15. MARE DE DÉU ROMÀNICA: 14.800,- Pts.
16. ST. BENET: 9.200,- Pts.

Tenim a la vostra disposició el Catàleg d'Artesania complet, amb il·lustracions.

Per tal que pugueu felicitar com cal el Nadal i el Cap d'Any, hem editat una sèrie de 8 nades diferents, amb composicions fotogràfiques de les figures de pessebre de les monges betlemïtes. A cada nadala hi ha una frase destacada i el text d'una de les nostres cançons de Nadal tradicionals. Una col·lecció, doncs, molt apropiada de felicitacions i, alhora, un ajut a "Catalunya Cristiana".

17. BOSSA AMB COL·LECCIÓ DE VUIT NADALES (amb sobres): 560,- Pts.

Nadales

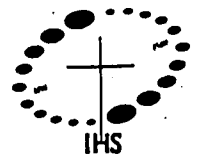

Enguanys hem renovat el CALENDARI LITÚRGIC per tal de fer-lo més útil a tots els fidels, tant els laics com els religiosos i eclesiàstics, segons l'objectiu inicial de fer accessible la litúrgia a tots els qui en participen. Per la seva banda, el CALENDARI MURAL, obsequi de l'Associació d'Amics a tots els subscriptors del setmanari, vol continuar essent present i útil com a cartell d'anotacions i amb el missatge permanent que comporta. Com sigui que l'any 1991 es considera "any ignasià", els nostres calendaris, en adhesió a les efemèrides del naixement de sant Ignasi de Loiola i de la fundació de la Companyia de Jesús, no sols ho destaquen, sinó que constitueixen, l'un i l'altre, una aportació divulgativa d'ingredients informatius, de reflexió i de pregària. Per tant, adquiriu-los a temps, abans no s'exhaureixin!

18. CALENDARI LITÚRGIC 1991: 180,- Pts.
19. CALENDARI MURAL 1991: 170,- Pts.

Calendaris de Catalunya Cristiana

1991

BUTLLETA DE COMANDA

Nom: _____ Cognoms: _____

Adreça: _____

Població: _____

Codi Postal: _____ Telèfon: _____

☐ Indico el número, el nom i l'import del que desitjo que m'enviïn per correu:

TOTAL PTS.

Núm. _____ Import: _____ Pts.

Núm. _____ Import: _____ Pts.

Núm. _____ Import: _____ Pts.

(Càrrec de 510,- Pts. per despeses d'embalatge i tramesa.)

☐ Adjunto xec barrat, a nom d'Amics de Catalunya Cristiana.

☐ Ho pagaré contra reemborsament (hi carregarem les despeses corresponents).

☐ Voldria que m'enviéssiu el Catàleg d'Artesania.

Signatura: _____

_____ de _____ de 1990.

PODEU FER LA COMANDA

PERSONALMENT:

A l'Associació d'Amics de "Catalunya Cristiana", Pça. Urquinaona, 11, 3r. 3a. A; i també a la llibreria La Formiga d'Or, Avgda. Portal de l'Àngel, 5, Barcelona.

PER TELÈFON:

Trucant al número (93) 301 37 18, de l'Associació d'Amics de "Catalunya Cristiana".

PER CORREU:

Emplenant la Butlleta de Comanda i enviant-la tot seguit a l'Associació d'Amics de "Catalunya Cristiana", Pça. Urquinaona, 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona. Ens permetrem carregar 510,- Pts. per despeses d'embalatge i tramesa per correu.

Clausurat el II Simposi Internacional "Cristianisme i Cultura a l'Europa dels 90"

Cal evangelitzar el món de la cultura contemporània

Recentment s'ha celebrat a Barcelona el II Simposi Internacional "Cristianisme i Cultura a l'Europa del 90", organitzat per la Fundació Joan Maragall amb l'objectiu d'agermanar les malleses relacions que de dos-cents anys ençà mantenen la fe i la cultura secular. Per aconseguir-ho, la Fundació va convidar nou ponents d'un gran carisma intel·lectual i prou vinculats a aquest món fronterer del diàleg fe-cultura perquè dissenyessin quin seria l'escenari i les relacions dels cristians amb l'àmbit cultural a l'Europa del decenni que tot just encetem.

"L'objectiu prioritari de les jornades és l'evangelització del món de la cultura". Aquesta és la primera valoració de l'esdeveniment que ens fa el doctor Antoni Matabosch, president de la Fundació Joan Maragall, en començar-nos a parlar sobre el recentment clos simposi. El Simposi es va clausurar

amb la ponència de mossèn Josep M. Ballarín sobre "Fe i Festa". Tot seguit estava previst de cloure aquest segon certamen amb la proclamació del guanyador del primer premi Joan Maragall sobre assajos al voltant de l'ètica, l'humanisme i el cristianisme. Tanmateix, el premi va ser declarat desert "tot i que l'organització va fer notar que una de les obres era molt bona, però no s'ajustava a les bases sol·licitades per la Fundació", comenta mossèn Matabosch.

Aquest Simposi va reunir, a la Sala d'Actes de la Caixa de Pensions, reconeguts teòlegs com Walter Kasper —recentment nomenat bisbe—, intel·lectuals com el doctor Gabriel Amengual, August Everding o Jean Daniel, aquest darrer, director de "Le Nouvel Observateur", i es va gaudir també de la carismàtica presència de personatges com l'abans esmentat mossèn Ballarín, escriptor i ca-

pellà del santuari de Queralt, o de monsenyor Alberto Iniesta, bisbe auxiliar de Madrid.

Ara, un cop ningú no seu ja a l'estrada de la sala del Simposi perquè tot s'ha acabat, un cop tots han tornat als seus internacionals orígens, arriba l'hora de fer balanç d'aquesta segona convocatòria de la Fundació Joan Maragall.

MILLORS PONÈNCIES

"En termes d'assistència ha anat molt bé —explica el president de la Fundació—, n'hem tingut inscrits uns tres-cents, malgrat que a l'hora de la veritat sempre en venien més, ja perquè se'ls convidava, ja perquè eren amics del ponent". Tanmateix, el doctor Matabosch reconeix que "el nombre d'assistents ha estat lleugerament inferior al de l'any passat".

Aquesta gent que prenia part en l'acte era un públic ja consolidat, interessat per aquests temes, un públic que es movia pels voltants de la mitja edat per norma general. En aquest aspecte el president de la Fundació assenyala que el seu anhel és "arribar més a un públic més jove, potser a l'universitari".

Cal, a l'hora de fer les valoracions, sospesar quin ha estat el nivell, quant a contingut de les ponències, que ha tingut aquest Simposi. "El nivell crec que ha estat superior al de l'any passat —afirma mossèn Matabosch—; tots nou conferencians han portat la ponència per escrit i disposats a publicar-la tot seguit, i això l'any passat no va ser sempre així". Val a dir que aquestes ponències es troben ja en procés de publicació i no trigaran gaire a poder ser llegides.

El doctor Matabosch creu que potser l'any passat hi havia

algun dels ponents convidats que cridava més l'atenció i que gaudia d'una popularitat més notòria. "Això féu, potser, que els mitjans de comunicació en general se'n fessin més ressò que aquest any", argumenta el president de la Fundació. "Malgrat tot, insisteix, crec que les ponències d'aquest any han estat superiors tot i que el nom dels ponents no hagi estat de tanta rellevància com l'any passat."

Però, ¿ha complert aquest Simposi els seus objectius? En declaracions fetes a aquest setmanari el passat mes de setembre, el vice-president de la Fundació Joan Maragall, Pere Lluís Font, afirmava que el Simposi pretenia "contribuir a normalitzar les relacions entre la fe cristiana i la cultura moderna i fer una tasca de prospecció per comunicar quin serà l'escenari de les relacions fe-cultura al decenni dels 90". Ara un cop escoltades les nou "prospeccions", en paraules del vice-president de la Fundació, arriba el moment de treure'n les adequades conclusions que ens ajudin a dibuixar l'escenari de què parlàvem.

VIURE LA FE EN MOMENTS DE CANVI

"La Fundació no mira de treure unes conclusions del Simposi a nivell col·lectiu —explica el doctor Matabosch—, és clar que ho podríem fer i és una de les coses a pensar per a l'any vinent: No obstant això una de les conclusions més evidents, i que ha sortit a gairebé tots els comunicats, ha estat que estem vivint en temps de canvi, de pas, de crisi. Tant políticament com culturalment estem en temps de tras-pàs".

Una segona conclusió, segons ens informa el president de la Fundació, seria la necessitat —insistida especialment pel doctor Kasper— de la re-evangelització. Això no ha de ser interpretat com un retorn a la societat de fa set o vuit segles, sinó fer present la fe en la cultura actual, quotidiana. Tornar a fer

L'objectiu era agermanar les malleses relacions que mantenen la fe i la cultura secular des de fa 200 anys.

Monsenyor Iniesta va ser un dels participants al Simposi i va parlar sobre les relacions Església-Estat.

que els principals agents culturals siguem els cristians i fer del cristianisme una presència normalitzada a la cultura.

“Després cal també destacar la visió que se’ns va donar —per part de Víctor Karunan i del doctor Hèctor Borrat— d’aquest escenari europeu des de la perspectiva del Tercer Món —prosegueix el doctor Matabosch—. Tots dos ens han fet veure que Europa té el perill de quedar-se tancada en si mateixa i creure’s el centre del món, de creure’s els dominadors, si més no culturals, de la resta del planeta —conclou mossèn Matabosch—.”

Un dels temes centrals del Simposi van ser les relacions Església-Estat. En van parlar Jerzy Turowicz, periodista i escriptor polonès, i monsenyor Alberto Iniesta, bisbe auxiliar de Madrid. Fou curiós i prou eloqüent el fet que tant l’un des d’una perspectiva occidental com l’altre des del punt de vista d’un país culturalment oriental coincidiren en la conclusió central: no hi ha espai per a una Església oficial, sinó que cal que existeixi una separació entre l’Església i l’Estat, i, per tant, un estat pluralista.

Les últimes ponències del Simposi van ser les d’August Everding, Intendent General per a Qüestions de la Cultura de Baviera (Alemanya), i la de mossèn Ballarín. Les seves consideracions gravitaren al voltant de com cal viure la fe de cada dia i com cal expressar i cele-

brar aquesta fe en els anys noranta. “La conclusió en aquest aspecte és que la fe no és un conjunt de grans teories que es viuen a un nivell cultural elitista —puntualitza mossèn Matabosch—, sinó que la fe s’ha de viure en la quotidianitat, l’ha de viure la gent del carrer. Aquesta és la veritable inculturació.”

Tots volem que la fe sigui present a la cultura europea dels noranta. I són actituds com la mantinguda per la Fundació Joan Maragall les que poden ajudar a assolir-ho. La Fundació, a més del Simposi Internacional, organitza cada any diverses conferències, com les que ha organitzat amb motiu del Simposi sobre el concepte de Déu en les diferents cultures i religions, dut a terme els passats dies 12 i 13 de novembre a la seu de la Fundació Tàpies.

Com aquestes conferències, la Fundació n’organitza d’altres contínuament al llarg de l’any. És una activitat que es veu ajudada per la publicació en premsa d’articles dels seus membres, que els firmen com a tals.

Tant de bo aquestes iniciatives puguin apropar els àmbits culturals i religiosos, uns àmbits mal coordinats des de fa segles; potser és així, com diu en Pere Lluís Font, vice-president de la Fundació, “perquè la cultura moderna s’ha construït al marge, i a vegades d’esquena, del cristianisme”.

DAVID VIDAL i CASTELL

Segons l’“informe Monnier”

Creix la natalitat a Suècia

Gairebé al mateix temps que la Comunitat Europea s’enorgulleix dels seus 320 milions d’habitants i de la futura potència econòmica, les dades demogràfiques del vell continent no són gaire encoratjadores.

La població europea només creix en un 0,3 per cent l’any i els índexs de fecunditat baixen a gairebé tots els països, a l’est i a l’oest. Al mateix temps la població augmenta d’un 0,8 per cent a la Unió Soviètica i d’un 1 per cent als Estats Units. Aquestes dades es troben, entre molts d’altres, en l’article d’Alain Monnier, especialista de la conjuntura demogràfica, aparegut en el número d’octubre de la revista “Population et sociétés” que publica l’INED (Institut National d’Etudes Demographiques).

Segons les dades estadístiques del 1989 el nombre de fills per família disminueix en gairebé tots els països. L’índex de fecunditat (nombre de fills per dona) és pràcticament a tot arreu per sota del límit que assegura la renovació de les generacions i que se situa en 2,1 fills per dona.

Alemanya Occidental i Hongria havien passat per sota d’aquesta xifra fatídica a partir dels anys 70, avui les imiten Bulgària i Txecoslovàquia amb un índex d’1,95. A Hongria el nombre de defun-

cions supera al de naixements des de fa nou anys, un fenomen que coneix l’Alemanya Oriental en els darrers dos anys.

França i Gran Bretanya, estables

Els índexs de França i Gran Bretanya romanen estables, al voltant d’1,8 mentre que el descens s’ha fet alarmant als països mediterranis. Així a Espanya amb 1,3 s’ha situat en pocs anys al mateix nivell que Itàlia i fins i tot després d’Alemanya Federal (1,39) que era el cuer d’Europa.

Les raons d’aquest descens semblen sempre les mateixes: retrocés dels valors morals i religiosos, desenvolupament del treball de la dona, augment del materialisme individualista.

Malgrat haver conegut també importants disminucions els índexs de fecunditat de Polònia (2,15) i d’Irlanda (2,11) són els més alts d’Europa. Una sorpresa tanmateix en les darreres xifres.

Augment a Suècia

La natalitat augmenta a Suècia passant d’1,61 el 1983 al 2,02 el 1989. Com si aquest país comencés a estar de tornada de certes promeses de la

“Revolució dels costums”. Aquest augment és, segons l’article que comentem “el més elevat que ha tingut lloc en un país industrialitzat en els darrers vint anys”.

Alain Monnier s’interroga sobre el futur i sobre les conseqüències a la llarga del descens de la natalitat a Europa que podria traduir una disminució del “desig de viure” dels europeus, amb totes les conseqüències que això implica.

Entre les causes hi ha el moviment migratori. Europa ha conegut importants canvis de població al llarg de 1989, de l’Est vers l’Oest i del Sud al Nord. La CEE ha rebut un milió dos-cents mil immigrants dels quals prop d’un milió s’han instal·lat a Alemanya Federal (700.000 de l’antiga República Democràtica Alemanya i la resta d’altres països de l’Est).

L’altra gran corrent és el dels països de l’Àfrica del nord en direcció a Espanya i Itàlia que semblen haver pres el relleu de França en aquest terreny. Tot i així no deixa de plantejar certs problemes d’assimilació de població d’origens culturals diversos. No és estrany, doncs, que els problemes relacionats amb la immigració estiguin avui en el centre del debat polític en diversos països d’Europa.

J.C.

La natalitat ha augmentat a Suècia, passant de l’1,61 el 1983 al 2,02 el 1989. En canvi, a la majoria de països del continent el nombre de fills per família disminueix.

Objectiu obert

La crisi del lideratge del Partit Conservador anglès es confirmà el dia 22 amb la dimissió de Margaret Thatcher.

El document de la Conferència Episcopal Espanyola "La veritat us farà lliures", va ser fet públic ahir, dia 22.

Durant la seva visita a Extremadura, els reis visitaren el monestir de Yuste.

Presidència de la II Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, d'esq. a dta., el nunci Mons. Tagliaferri, el Cardenal Jubany, Mons. Elias Yanes i el Cardenal Suquia.

Dimecres, 21

Golf Pèrsic: troba suport la possible opció militar

Shevardnadze, ministre d'Afers Estrangers soviètic, després de reunir-se llargament amb James Baker, secretari d'Estat nord-americà, manifestà que ha arribat ja el moment que l'ONU revisi l'eficàcia de l'embargament contra l'Iraq, i estudiï la possibilitat d'aprovar una altra resolució de cara al conflicte. Els observadors polítics creuen que aquesta altra resolució seria donar llum verda a la possible opció militar. Gorbtxov digué també que, referent al conflicte del Golf, no hi ha cap divergència entre l'URSS i els EUA. En canvi els 34 caps d'Estat i de govern, que participen en la Conferència de Seguretat i Cooperació Europea (CSCE), reunits a porta tancada, no conseguiren posar-se d'acord per una declaració conjunta sobre la crisi del Golf. Per altra banda, Hussein continua el joc dels ostatges. Ahir s'anuncià l'alliberament de 170 ostatges alemanys. També s'ha arribat a un acord amb dues empreses holandeses per l'alliberament dels seus treballadors que feien el dragatge del port de Umm Qasr, i que sumen 215 ostatges.

Londres: una segona volta per a Margaret Thatcher

El llarg debat i la votació a la sala número dotze de la Cambra dels Comuns, donà el següent resultat: Margaret Thatcher, 204 vots; Michael Heseltine, 152 vots; abstencions, 16. Segons la complicada aritmètica electoral del Partit Conservador, a Margaret Thatcher li han mancat quatre vots per confirmar-se en el lideratge del Partit. Ara caldrà esperar el segon round de dimarts vinent.

Carta de París per a una Nova Europa

Aquest és el document que signaren ahir els trenta-quatre Estats membres de la CSCE i que defineix la normativa que regularà les relacions entre tots els països europeus. El document insisteix en el respecte als drets humans, la llibertat i la democràcia, i estableix els mecanismes necessaris perquè la CSCE pugui vetllar eficaçment el desenvolupament dels treballs de la CSCE per assolir les seves finalitats.

Dijous, 22

La Carta de París, mira el futur d'Europa

Drets humans, llibertat, democràcia, seguretat, economies de mercat, unitat, són els grans principis que recull aquest document signat pels 34 caps de govern i d'Estat reunits a París, que endegarà el desenvolupament dels països europeus cap a una Nova Europa, lliure, democràtica i unida.

Resolució de l'ONU que legítimi l'ús de la força?

Els contactes del president Bush, al marge de les deliberacions de la CSCE, amb Mitterrand, Gorbtxov i Margaret Thatcher, han aconseguit que quatre dels cinc membres del Consell de Seguretat de l'ONU, s'hagin posat d'acord, i com a última mesura de pressió sobre el règim de Saddam Hussein, que l'ONU prengui una resolució que permeti l'ús de la força. El canceller alemany Helmut Kohl, ha demanat a les parts implicades que no deixin de banda cap opció encaminada a trobar una solució pacífica; però, ha afegit, que Alemanya donarà suport a qualsevol resolució que es prengui en el marc de l'ONU.

Bush celebra el "Dia d'Acció de Gràcies", amb els marines del Golf

La celebració tindrà lloc avui a la base militar de Dahran de l'Aràbia Saudita. Per aquest sopar ex-

traordinari, cinquanta tones de gall dindi, trenta-dues tones de pernil i 230.000 xocolatines han arribat a la base. Un bon àpat aixeca també la moral.

Margaret Thatcher a la corda fluixa

Avui, el Partit Laborista presentarà una moció de censura, amb l'excusa que el país es troba sense líder, a causa de la divisió del Partit Conservador en relació a la primera ministre Margaret Thatcher. Sembla que aquesta rep fortes pressions perquè renunciï a presentar-se novament, després que en la primera volta no va obtenir la majoria necessària. Sembla que un bon grup de diputats conservadors que en la primera volta votaren per Thatcher, votaran per Heseltine en la segona.

Divendres, 23

Margaret Thatcher se'n va

La situació política a què l'ha portada la fidelitat als seus principis defensats fins a l'últim moment amb un innegable tarannà d'autoritarisme, i la voluntat que, per damunt de tot, el Partit Conservador assoleix novament la victòria en les pròximes eleccions legislatives, han fet que la senyora Margaret Thatcher, després d'onze anys al front del govern de la Gran Bretanya, hagi presentat la dimissió. La "Dama de ferro" ha volgut salvaguardar la unitat del partit i facilitar-li la victòria electoral. Els tres polítics que han presentat la candidatura per aconseguir el lideratge del Partit i del govern són: Michael Heseltine, John Major i Douglas Hurd.

Dinamarca: eleccions anticipades

L'oposició socialdemòcrata, després de sis setmanes de discussions i negociacions amb el govern minoritari de centre-dreta sobre la política fiscal pel pressupost del 1991, ha provocat que el primer ministre danès Poul Schlüter anunciés ahir al Parlament del país, eleccions legislatives anticipades pel dia 12 de desembre. Els sondejos previs indiquen que continuarà l'equilibri de forces.

Bush i Saddam Hussein van de visita

Bush i la seva muller passaren el Dia d'Acció de Gràcies amb les tropes nord-americanes destacades a Dahran, al desert de l'Aràbia Saudita, en la zona del Golf. Bush els digué clarament que no es facin il·lusions de tornar a casa fins que les tropes iraquianes s'hagin retirat de Kuwait. Per altra banda, Saddam Hussein anà de visita al territori ocupat de Kuwait, on inspeccionà les tropes, dient que no vol la guerra, però que si cal lluitar ho faran amb tota la força.

Dissabte, 24

Bush acaba la seva gira per l'Orient Mitjà

Ahir, al Caire, el president dels EUA, George Bush i el president d'Egipte, Hosni Mubarak, varen entrevistar-se llargament. Al final varen declarar que davant la tossuderia de Saddam Hussein, no veuen possible arribar a cap mena de compromís amb l'Iraq. Tots dos es manifestaren d'acord a exigir la retirada incondicional de les tropes iraquianes del territori de Kuwait, i a no excloure, arribat el cas, l'ús de la força militar. De camí cap a Washington, el president Bush s'entrevistà també a Ginebra amb el president de Síria, Hafez El Assad. Deixant de banda els importants punts de divergència (terrorisme i relacions amb Israel), van intercanviar els seus punts de vista en relació al problema del Golf. Tots dos estan d'acord que la invasió de Kuwait per part de l'Iraq és inadmissible, i que, si és possible, cal donar prioritat a una solució pacífica. Ara caldrà esperar l'impacte d'aquest encercament diplomàtic en l'ànim de Saddam, i que es cregui d'una vegada, que les tropes aliades no han anat al desert de l'Aràbia ni a prendre el sol ni a prendre la fresca.

Campanya per liderar el Partit Conservador anglès

Els ancians del Partit, els cercles econòmic i els sondejos semblen afavorir la candidatura del jove

John Major, de 47 anys d'edat, canceller de l'Exchequer i el candidat més proper a la filosofia socio-política de **Margaret Thatcher**. Els punts més rellevants per part dels tres candidats (**Major**, **Hurd** i **Heseltine**) són la promoció de la integració europea i la revisió de l'impost anomenat "poll tax", a part de vetllar per la unitat del Partit i per la salut de l'economia.

Demà eleccions presidencials a Polònia

Tot és a punt per a les eleccions presidencials de demà. Es creu que l'abstenció rondarà el 35%. Els sondejos d'ahir donen a **Lech Walesa** el 38% de vots, el 23% a **Thadeusz Mazowiecki**; i els altres quatre candidats sumen tots junts el 30%. Si això es confirmés, seria necessària una segona volta, ja que cap dels candidats obtindria el 51% necessari. En aquest cas, els dos candidats amb més vots es presentarien a la segona i definitiva volta el proper dia 9 de desembre.

Diumenge, 25

Moscú: dos documents esperats i temuts

Els polítics de l'URSS esperen amb certa inquietud que surtin a la llum pública els dos documents més importants des de l'inici de la perestroika: l'Acord de la Unió i la Constitució de Rússia. S'espera la redacció definitiva per por a les rebaixes, més o menys anunciades, en les atribucions a les **Federacions** i a les **Repúbliques**. Així al mateix temps que se suprimeix el mot socialista, s'introdueix novament el mot soviètic, si bé es reconeix la sobirania limitada de les **Repúbliques**. El text oficiosament publicat a **Pravda** és fortament contestat per l'oposició, i molt especialment per les **Repúbliques bàltiques**.

L'ONU prepara diverses resolucions dirigides a l'Iraq

La pressió internacional es va fent cada vegada més forta contra el règim de l'Iraq que es nega rotundament a abandonar el territori kuwaitià. Aquesta setmana vinent el **Consell de Seguretat** de l'ONU aprovarà escalonadament diverses resolucions que podrien desembocar en una última que autoritzés l'ús de la força per part de les tropes aliades. Les dues properes resolucions podrien contemplar de llançar un advertiment seriós a l'Iraq i estudiar les violacions dels drets humans a Kuwait.

Eleccions presidencials a Polònia

Vint-i-set milions de ciutadans polonesos amb dret de vot estan avui convocats a les urnes. Els dos candidats més significats són **Lech Walesa** i **Tadeusz Mazowiecki**, dos antics companys en la lluita sindical duta a terme per **Solidaritat**, i que avui lideren camins diferents per portar Polònia a una democràcia i a una economia estables. **Walesa** és més radical; **Mazowiecki** més moderat. El primer sembla, segons els sondejos, el més favorit per substituir el general **Jaruzelski**.

Londres: qui succeirà Margaret Thatcher?

Els sondejos donen avantatge als conservadors en unes hipotètiques eleccions legislatives que se celebressin ara. Mentrestant els tres candidats a liderar el **Partit Conservador**, **Heseltine**, **Hurd** i **Major** busquen desesperadament el suport dels caps de brot del Partit i de la massa dels militants. **Heseltine** i **Major** semblen els més ben situats.

Dilluns, 26

Sorpresa en els comicis polonesos

Stanislaw Tyminski, empresari d'origen polonès (abandonà Polònia quan tenia 20 anys), resident a **Toronto (Canadà)**, casat amb una peruana, i amb negocis al **Canadà** i al **Perú**, i que fa un mes ningú no coneixia a Polònia, ha donat la campanada situant-se en segon lloc, com a candidat a la presidència del país. Segons els resultats fets públics anit per la televisió polonesa i una empresa alemanya de sondejos, els sufragis emesos s'haurien repartit així: **Lech Walesa**, 39%; **Stanislaw Tyminski**, 24%; **Tadeusz Mazowiecki**, 20%. Si al final de l'escrutini es confirmessin aquest resultat, **Walesa** i

Tyminski, anirien com a candidats a una segona volta el proper dia 9 de desembre.

ONU: possible autorització de l'ús de la força contra l'Iraq

Abans que la presidència del **Consell de Seguretat** de l'ONU passi dels **EUA** al **Iemen**, el dia 1 de desembre, els nord-americans s'apressen perquè es presenti a discussió i votació, una resolució que podria autoritzar l'ús de la força per alliberar Kuwait de l'ocupació iraquiana. La majoria dels quinze membres del **Consell** han manifestat ja el seu suport a la resolució; i els cinc països, membres permanents amb dret a veto, **Gran Bretanya**, **França**, **URSS**, **Xina** i **EUA**, es creu que no en farien ús per barrar el pas a una resolució d'aquest tipus.

Atemptats contra Israel

Ahir un soldat egipci destinat a la frontera entre Israel i Egipte, i una dona-bomba, varen ser els protagonistes de dos atemptats. El soldat egipci disparà contra un comboi militar i un autobús civil, causant la mort a tres soldats i un civil; i la dona-bomba va ferir dos soldats israelians, a la zona de seguretat creada per Israel al sud del Líban.

Dimarts, 27

ONU: ultimàtum a l'Iraq

Aquests dies els cinc membres permanents del **Consell de Seguretat** de l'ONU estan debatent els termes d'una resolució que autoritzaria l'ús de tots els mitjans necessaris per fer fora de Kuwait les tropes iraquianes, si el "rais" **Saddam Hussein** no vol fer cas de les altres resolucions ja aprovades. La diferència està que els **EUA** voldrien fixar el dia 1 de gener com a data límit, mentre que el document que ara s'està estudiant contempla el possible ajornament fins el 15 de gener. **Saddam** ja ha dit que aquestes resolucions de l'ONU a ell no li fan ni fred ni calor, i que no marxa de Kuwait. **Gorbatsxov** perd la paciència hi diu a **Saddam** que li convé fer cas de les resolucions de l'ONU i que d'una vegada deixi en llibertat els 3.000 ostatges soviètics retinguts a l'Iraq.

Varsòvia: Mazowiecki presenta la dimissió

Tadeusz Mazowiecki, candidat a la presidència de Polònia, actual primer ministre i que quedà en tercer lloc en la contesa electoral del diumenge passat, ha presentat la dimissió, encara que continuarà com a cap de govern fins que es formi el nou executiu. Els observadors polítics creuen que, **Mazowiecki** pot demanar als seus electors que votin **Walesa** en la segona volta del dia 9. **Walesa** s'ha pres molt malament que en una segona volta, el seu contrincant sigui el desconegut milionari **Tyminski**; fins i tot ha corregut insistentment el rumor d'una possible retirada de **Walesa**. Els resultats definitius són els següents: **Walesa**, 39,6%; **Tyminski**, 23,1%; **Mazowiecki**, 18%. Participació: 60'6.

Londres: el liderat "tory"

Avui el decidiran els 372 diputats conservadors en segona volta. Si els resultats obliguessin a una tercera volta se celebraria el dijous. **Major** i **Heseltine** es presenten com a favorits, si bé una complicació de la situació pre-bèl·lica a l'Orient Mitjà podria afavorir **Hurd**, més experimentat en política exterior.

Cava als mariners espanyols que es troben actualment destacats al Golf Pèrsic

La Confraria del Cava Sant Sadurní, sempre sensible als esdeveniments que es produeixen, ha decidit col·laborar amb el **Ministeri de Defensa Espanyol** i enviar 600 ampolles de cava, als mariners espanyols que es troben actualment destacats al Golf Pèrsic.

Aquest cava sortirà cap al Golf en un avió enviat pel **Ministeri de Defensa**, juntament amb altres productes, per tal d'aconseguir, que el Nadal proper, sigui el més agradable possible, dins de les actuals circumstàncies.

Com es recordarà, el **Ministre de Defensa** espanyol, **Sr. Narcís Serra**, és **Confrare d'Honor** de la Confraria del Cava Sant Sadurní.

Objectiu obert

La Mare Teresa, rep una pintura a l'oli d'Indira Gandhi que ara hauria complert el seu 73 aniversari.

El Dr. John Raines, co-president del Consell Interconfessional sobre l'Holocaust, parla a Filadèlfia amb el Cardenal Willebrands, promotor de les bones relacions entre catòlics i jueus.

CALENDARI

Diumenge 2 de desembre. Id' Advent. Stes. Bibiana, vg. mr.; Elisa, vg. i St. Cromaci, bisbe. El sol surt a les 6'58 i es pon a les 16'23 — Hora solar.

Dilluns, 3 de desembre. Sts. Francesc Xavier, S.J.; Sofronies, prof. i Cassià, mr.

Dimarts, 4 de desembre. St. Joan Damascè, pvre. dr. Stes. Bàrbara i Ada, vgs. Festa major a Cercs, Torres de Segre i Vallfogona de Riucorb.

Dimecres, 5 de desembre. Sts. Sabas, ab.; Dalmau, b. mr. i Sta. Crispina, mr.

Dijous, 6 de desembre. Sts. Nicolau de Bari, b.; Majòric, mr. i Sta. Adela, vg. Festa major a Malgrat, Martinet i Montellà.

Divendres, 7 de desembre. Sts. Ambrós, b. dr.; Agatò, mr. i Sta. Fara, abadessa.

Dissabte, 8 de desembre. La Immaculada Concepció de la Mare de Déu. Sta. Ester, reina. Festa major a Aiguafreda, Cambrils i Montesquiu. Fira a Camprodon, Gironella i Sarrià.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

2 de desembre. Diumenge Id' Advent. Lectures: Primera Is 63,16b-17; 64,1.4-8; Salm 79; segona 1C 1,3-9; tercera Mc 13,33-37.

3 de desembre. Dilluns de la setmana I d'Advent. Lectures: Primera Is 2,1-5; Salm 121; segona Mt 8,5-11.

4 de desembre. Dimarts de la setmana I d'Advent. Lectures: Primera Is 11,1-10; Salm 71; segona Lc 10,21-24.

5 de desembre. Dimecres de la setmana I d'Advent. Lectures: Primera Is 25,6-10a; Salm 22; segona Mt 15,29-37.

6 de desembre. Dijous de la setmana I d'Advent. Lectures: Primera Is 26,1-6; Salm 117; segona Mt 7,21.24-27.

7 de desembre. Divendres de la setmana I d'Advent. Lectures: Primera Is 29,17-24; Salm 26; segona Mt 9,27-31.

8 de desembre. Dissabte. Concepció Immaculada de Santa Maria. Lectures: Primera Gn 3,9-15.20; Salm 97; segona Ef 1,3-6.11-12; tercera Lc 1,26-38.

Litúrgia de les Hores Setmana I

Diumenge I d'Advent. Tot propi.

Dilluns: St. Francesc Xavier. Memòria obligatòria.

Dimarts: De fèria.

Dimecres: De fèria.

Dijous: De fèria.

Divendres: St. Ambrós, bisbe i doctor. Memòria obligatòria. I vespres demà.

Dissabte: Concepció Immaculada de Sta. Maria. Solemnitat. I vespres demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

La campanya mefistofèlica

Darrera la campanya estatal dels preservatius sento la rialla mefistofèlica d'algú que es mofa dels adolescents presentant-los el sexe com una joguina.

Quan EROS I CUPIDO, per obra de l'art i dels mals costums, passaren de ser déus seriosos creadors a convertir-se en dos mocosos de galtes de pa de ral tirant fletxes a tort i a dret, Grècia i Roma es van autodestruir, com s'autodestrueix la nostra societat.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de l'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

Pels seus 90 anys d'existència i 70 de vida religiosa

Sor Misericòrdia, contenta i agraïda

"Intento fer sempre el bé. Cada dia demano a Déu que em perdoni i em salvi. Estic molt contenta d'aquesta vida i espero amb alegria que el Senyor vingui a buscar-me" diu la germana Carme Aymerich i Rabionet, religiosa de la Divina Providència, d'Olot, que el dia 25 de novembre complia 90 anys d'existència i 70 de vida religiosa.

Carme Aymerich es canvia de nom, en la seva professió, per sor Misericòrdia. Ingressà com a religiosa en les clarisses de la Divina Providència, una branca de les Filles de Sant Francesc i Santa Clara, que foren fundades amb la missió específica de dirigir escoles per a nenes de famílies pobres.

Avui sor Misericòrdia viu al monestir de la Divina Providència, d'Olot, i amb motiu dels seus 90 anys les seves germanes en religió i el veïnat d'Olot li han volgut fer un petit homenatge: la celebració d'una solemne Eucaristia i un dinar que oferi la comunitat de monges a tots els familiars i amics.

Sor Misericòrdia conserva

plenament les facultats físiques i mentals i explica mil anècdotes de la seva experiència durant tants anys de vida religiosa. És amant de la vida però no l'espanta la mort.

—No gens, des de petita no l'he temuda mai. Com que crec en Déu, estic convençuda que Ell ens veu i ens escolta i ho sap tot. Per això ens diu el que hem de fer. Tot el que d'Ell prové és bo i amable.

Sor Misericòrdia encara té cura del jardí i del hort, potser recordant la Mare santa Clara que també en el seu monestir

de Sant Damià d'Assís tenia cura de les plantes i de les flors.

—Ara ja no puc gaire; són els anys que pesen. El meu cos no pot fer tot el que el meu cor voldria. M'agraden molt les flors, perquè recorden la bellesa creada per Déu-Pare.

La germana Misericòrdia està al dia en tot.

—És veritat, i no em sorprenden res. Jo vaig néixer a Joanet, un poble prop de Sant Hilari Sacalm. A casa erem molt pobres, i la meua mare venia greix pel carrer. Els meus germans, i jo també, estavem malalts, i la mare hagué de fer molts sacrificis per pujar-nos.

Recorda perfectament mil situacions de la seva infantesa i de la seva joventut. I tot ho explica sempre amb una mirada alegre i un cor senzill.

—El que recordo més de la meua vida religiosa, són les alumnes que he tingut.

Amb tants anys de vida no serien poques, i la majoria d'e-

lles també recorden amb afecte a la seva professora. "Per la seva ferma fe ens feia estimar tot el que Déu ha creat: les persones, les plantes, els animals, la vida i la mort com a camí per arribar a la Glòria", comenta una d'aquelles alumnes. I acaba dient: "Sor Misericòrdia ha estat una persona irreplicable i única. Per això l'estimarem sempre".

Tota una vida de pau i optimisme, dedicada als infants, als malalts i als pobres.

"Catalunya Cristiana" es complau a donar a conèixer persones així que formen tota una institució i un testimoni atge cristià. I aquest redactor revela un secret de sor Misericòrdia: la il·lusió que li faria veure continuada la seva obra, per noves vocacions —noies generoses que volen donar un veritable sentit a la seva vida— que augmentessin el seu monestir franciscà d'Olot.

FRANCESC GAMISSANS

PREGUEM AMB EL SANT PARE JOAN PAU II

Aquest mes de desembre, el Sant Pare ens demana pregàries a FI QUE TOTS ELS CRISTIANS, MANIFESTANT LA SEVA SOLIDARITAT AMB ELS POBLES I ELS PAÏSOS EN VIES DE DESENVOLUPAMENT, ES DEDIQUIN A INSTAURAR UN ORDRE ECONÒMIC MÉS JUST.

Déu, en crear el món, volia que tots els homes visquessin una vida digna i feliç, dominant la creació i sotmetent-la al seu servei. Déu no vol la misèria ni el sofriment.

La Bíblia ens parla dels càstigs enviats per Déu al Faraó d'Egipte, perquè oprimia el seu poble. Els poderosos continuen caient en la temptació d'oprimir els debils. Per això, els cristians hem de lluitar per l'alliberament dels pobles oprimits per la misèria i pel subdesenvolupament.

Aquests pobles tenen cada dia més consciència que bona part de la riquesa del primer món es fonamenta en la misèria d'ells. Això és greument injust i, al mateix temps, és perillós perquè no podem viure en pau enmig de tanta injustícia.

Hem d'aconseguir un nou ordre econòmic internacional que afavoreixi el desenvolupament del tercer món.

Preguem amb els nostres bisbes

PERQUÈ LES FAMÍLIES TRANSMETIN LA FE A LES NOVES GENERACIONS. La família ha de ser com una petita "Església". Allí s'hi viu la fe i els infants la van assimilant fins a madurar-la amb l'edat.

ANTONI Me SERRALLONGA, sj.

Oferta de treball i habitatge gratuït

Necessitem un MATRIMONI entre 45 i 55 anys per a Casa de Colònies a Sant Cugat del Vallès.

Ha de fer la neteja de la Casa.

Alguna vegada al mes li caldrà cuinar per a grups petits.

Tel. 257 88 31

“A Vós elevo la meva ànima”

“A Vós elevo la meva ànima, Déu meu...” en aquest nou començament de l'any en l'Església, primer diumenge d'Advent. Ho faig amb les paraules que, des de segles, les generacions cristianes han cantat i han recitat aquest dia, amb tota l'esperança que ens dona la vostra misericòrdia, amb tota la seguretat “Que no s'enduran un desengany els qui esperen en Vós”.

• ENGUANY, AMB EL PROFETA, ENMIG DE LA HUMANITAT

Ho faig encara més aquest any, fent meva la pregària que és la primera pàgina del leccionari que avui comencem. No és pas fora de lloc fer-ho així. La pregària del profeta és la meva pregària, perquè sorgeix del cor de la humanitat. I jo sóc una d'aquestes criatures que Vós heu format: “nosaltres som l'argila i vós el terrisser, tots som obra de les vostres mans”.

“Vós sou el nostre pare!” D'on venim, sinó de Vós, i vers on podem caminar, sinó envers Vós? És cert que ningú no us ha vist mai, ni cap home és capaç de veure-us amb els ulls terrenals. És cert que de Vós podem dir més el que no sou que no pas el que sou, però ens heu fet a imatge i semblança vostra, i per això és veritat que els homes vivents som la vostra glòria. “Ens heu fet, Senyor, per a Vós, i el nostre cor està inquiet fins que no reposa en Vós!”

“Vós sou el nostre pare!” El vostre Fill, el que està en el vostre si des de l'eternitat, ha vingut a explicar-nos-ho, i ens ha revelat que, des de sempre, heu volgut fer de nosaltres els vostres fills en el Fill. Per això us anomeno Pare no sols perquè sóc criatura vostra, sinó més plenament encara perquè m'heu donat el vostre Esperit que, en la santa Església, m'impulsa a fer-ho. Pel sagrament del baptisme i de la confirmació m'ha vingut aquest do, i m'heu fet entrar en la vostra família divina. Vós sou a la vora, Senyor!

• “LES NOSTRES CULPES SE'NS EMPORTEN COM EL VENT”

“Senyor, ¿per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en Vós?” Ho dic per mi mateix, i ho dic també pels meus germans, els homes i les dones del nostre món. Les nostres vides, els nostres pensaments, els plantejaments que fem, els nostres projectes, no són pas els vostres pensaments, no són pas el ressò de la vostra paraula, no són el reflex de la nostra filiació i de la fraternitat envers tots, que n'és la conseqüència.

Ho penso, aquests dies, cada vegada que trepitjo les fulles caigudes dels arbres, xopes de l'aigua de la pluja. Són la imatge que el profeta m'ha ensenyat. “Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda, i les nostres culpes se'ns emporten com el vent”. Mentre són a l'arbre, daurades, encara fan bonic quan el sol de la tarda les toca dolçament. Però, en realitat, ja no tenen la força de la primavera i quan ve una ventada, cauen dels arbres fàcilment. Sí, Senyor, així som nosaltres quan no mantenim viva la comunió amb Vós. Potser semblen una gran cosa, i no obstant estem sotmesos a qualsevol vent de doctrina, de maneres de pensar, d'enfocament de la vida que se'ns emporta lluny, lluny de la vida divina.

Parlem sovint, els cristians, de la secularització que ens envaeix. I en parlem com si fos quelcom gairebé inevitable. Com parlem i parlem de la drogaaddicció, i dels escàndols econòmics, i de la pobresa, i de la falta de respecte i de pudor i de castedat, i del maltractament de la vida, i de tantes lacres de les nostres societats “de progrés”... Ho confesso davant vostre: “Hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres obres no és més neta que la roba tacada d'impureses... No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en Vós en desvetllar-se, perquè ens heu

amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes!”...

• “EL-NOSTRE-REDEMPTOR”

Però, ¿puc realment continuar preguntant amb el profeta, i dient que “ens heu amagat la vostra mirada”, si estem precisament celebrant la vostra vinguda, i alhora esperant-la, segurs que arribarà? Certament que no puc desconfiar del vostre perdó. “El vostre nom, des de sempre, ‘el-nostre-redemptor’”. Ho deia el profeta, pensant en l'alliberament d'Israel, “la vinya que la vostra mà havia plantat, i havia fet robusta i forta”. Aleshores us manifestàreu a Moisès, i us revelàreu com “El que hi sóc”, perquè Vós no abandonàreu el vostre poble. Però ara us heu manifestat en el vostre Fill, nostre Senyor Jesucrist. Ell és enmig de nosaltres, ple de gràcia i veritat, salvador de la humanitat.

Malgrat tot, continuo preguntant amb el profeta, i demanant la vostra vinguda, perquè Vós veniu a trobar els qui fan el bé i es recorden dels vostres camins. Sou Déu que surt a l'encontre, que pren la iniciativa, que us reconcilieu amb nosaltres perquè ens estimeu. Sembleu absent, i sou present. “Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de Vós, que salvés els qui esperen en ell”.

Us dono gràcies, Senyor, per aquest temps d'Advent! I us dono gràcies, fins i tot, perquè el podem celebrar en aquesta companyia del temps de tardor, i de l'arribada de l'hivern. Així podem comprendre més la nostra decadència i el vostre vigor; la progressiva arribada de la nostra fi i la vinguda a nosaltres del Ressuscitat que nasqué entre els homes, de Maria Verge, per obra de l'Esperit Sant; la llum d'aquest món, que s'afableix, i la llum nova que no té posta, Jesucrist, el sol per sempre.

“Oh, si esquincéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes!” Veniu, Senyor Jesús! Mostreu-me els vostres camins!

LECTURES DE LA MISSA

“OH, SI ESQUINCÉSSIU EL CEL I BAIXÉSSIU!”

La primera lectura del leccionari B és una esplèndida pregària en llavis de tota la humanitat. El qui prega, en efecte, s'adreça a Déu des de la seva condició de criatura —“nosaltres som l'argila i vós el terrisser”— i de pecadors —“ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda”: dos aspectes absolutament comuns a tota la humanitat. El contingut de la pregària és patètic: el cel està clos, i només Déu pot esquinçar-lo i baixar a salvar. És una confesió que tindrà el seu ressò en la predicació apostòlica: Només en Jesucrist hi ha la salvació! Tot d'una, amb aquesta lectura, restem situats en el cor mateix de l'advent dels homes.

Lectura del llibre del profeta Isaïes (63:16b-17,19b; 64:2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre. El-nostre-redemptor. Senyor, ¿per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquincéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes. Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós venieu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més neta que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

“DÉU DE L'UNIVERS, RENOVEU-NOS, FEU-NOS VEURE LA CLAROR DE LA VOSTRA MIRADA”

La pregària per la vinguda del Senyor té ara, en el salm,

un tò més “israelita”. El Déu de l'univers és el Pastor d'Israel, el que està per damunt de tot però que és capaç de plantar la vinya d'Israel... la pregària responsorial apunta profèticament vers la realitat que nosaltres tenim la gràcia de creure: la claror de la mirada de Déu s'ha manifestat en el rostre de Crist Jesús. Ell és Déu-que-salva. L'Església recita aquest salm en la perspectiva anunciada en el prefaci d'avui: aquell que un dia vingué en la humilitat de la nostra carn, vindrà un dia ple de glòria i majestat... L'Església l'espera.

Salm 79: 2ac i 3bc,15-16,18-19 (R.: 4)

Pastor d'Israel, escolteu-nos.
Vós que teniu querubins per carrossa,
desvetlleu el vostre poder,
veniu a salvar-nos.

R.: Déu de l'univers, renoveu-nos,
feu-nos veure la claror de la vostra mirada.

Déu de l'univers,
gireu des del cel els vostres ulls,
veniu i visiteu aquesta vinya,
que la vostra mà havia plantat
i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi
sobre l'home que serà el vostre braç dret,
el fill de l'home a qui vós doneu la força.
No ens apartarem mai més de vós;
gardeu-nos vós la vida
perquè invoquem el vostre nom. R.

“VIVIM ESPERANT LA MANIFESTACIÓ DE JESUCRIST, NOSTRE SENYOR”

La diferència entre les esperances humanes i l'esperança cristiana és el caràcter absolut d'aquesta última. No hi ha res tan segur com la fidelitat de Déu. Per això, enriquits de tot per Déu, podem viure esperant la manifestació de Jesucrist. És una magnífica descripció de la vida cristiana, que pot servir-nos també, en aquest diumenge, com un element de reflexió i examen. A la missa de mitjanit de Nadal tornarem a

trobar la mateixa definició “mentre... esperem que es compleixi feliçment la nostra esperança”.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1:3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement.

El testimoni que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepreensibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

“VETLLEU: NO SABEU QUAN TORNARÀ L'AMO DE CASA”

Recordarem, durant aquest any, el llenguatge de sant Marc, immediat, directe, sense retòrica ni matisos. L'exhortació a la vigilància, feta a tothom, ens torna a la pregària del començament. La vinguda del Senyor serà per a tots, i cadascú l'haurà de rebre en vetlla, és a dir, amb la consciència viva que “l'amo de casa” tornarà, i cal mantenir-se a punt per la seva arribada. L'enllaç d'aquesta recomanació amb les que hem escoltat en els darrers diumenges durant l'any, és clar. L'accent, en l'Advent, es posa sobretot en l'espera atenta.

Lectura de l'evangelí segons sant Marc (13:33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: “Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu!”.

"I d'allí ha de venir..."

Obrim l'any litúrgic evocant les darres de la vida humana. Acabat el curs de la història —la història individual i la col·lectiva—, apareixerà el Senyor Jesús amb la seva glòria. **Llavors veuran el Fill de l'home venint entre núvols amb gran poder i majestat** (Mc 13:26). En visió negativa, serà el final. Contemplat, però, des de la fe cristiana, el final del pelegrinatge per la terra serà el principi de la vida eterna. El Jesús crucificat, el Redemptor que ens ha comprat a preu de la seva sang (Cf 1 Pe 1:18ss.) i que el Pare ha glorificat fent-lo seure a la seva dreta, vindrà a consumir definitivament el Regne de Déu i a endur-se'n els qui s'han identificat amb ell cap a la participació plena de la seva glòria. Per això la vida del deixeble és un Advent constant, esperança i apropament alhora del Senyor que ve. Sant Marc ens exhorta a estar atents. **Estigueu atents** (v. 33a). Jesús ens demana que siguem persones d'atenció. El contrari —l'antònim— d'aquest mot és distracció, badoqueria i també inconsideració. Jesús demana que el deixeble —el cristià— es prengui seriosament el Regne de Déu i que estigui atent al camí que hi mena. Que hi fixi el pensament, que hi apliqui l'enteniment. Que es faci amb aquella disposició interior que el fa apte tant per a intuir la imminència del Regne com de mantenir-se en tensió d'espera. I, encara, que tot el seu capteniment sigui de consideració i fins de cortesia envers el Senyor que ve. Tot plegat marca les línies de l'espiritualitat d'Advent que ha de ser pròpia del deixeble de Jesús, i que sant Marc, resumeix en l'evangeli amb un mot-consigna molt significatiu: **Vetlleu** (v. 33a). Aquesta idea de la vetlla responsable es repeteix quatre vegades en els cinc versets de la curta lectura evangèlica d'avui. La insistència, doncs, a repetir el mot d'ordre és realment notòria. La vinguda del Fill de l'home al final de la vida no pot agafar d'imprevist els deixebles de Je-

Vetlleu esperant el Senyor que ve

(Mc 13:33-37)

sús, que han de viure tota la vida en estat d'alerta, o el que és igual, sempre a punt de sortir a rebre el Senyor.

"No sabeu quan vindrà..."

A la certesa que dona la fe sobre la darrera vinguda del Senyor hi correspon el desconeixement més absolut del moment precís de la seva arribada. **No sabeu quan vindrà el temps decisiu** (v. 33b). Vet aquí un dels traços de la pedagogia de Déu. Educa la humanitat no pas satisfent la seva vana curiositat (Cf Fets 1:7) sinó formant la seva consciència, o sigui ajudant els homes a construir la seva personalitat. Els revela la seva procedència i el destí cap on s'encaminen. La humanitat ha sortit de Déu i va cap a ell, ajudada per la seva gràcia, i aquest camí, però, és de llibertat. Aquest és el risc i alhora la grandesa de l'encaminament humà. Gràcies a la revelació no caminem a les palpentes; però la revelació és sols llum per a fer camí cap a la resplendor eterna, que ho il·lumina tot i a tothom. En el v. 32, l'immediatament abans del nostre text, Jesús adverteix als deixebles: **Pel que fa al dia o a l'hora, ningú no ho sap, ni els àngels del cel, ni el Fill, sinó el Pare**. La conseqüència lògica d'aquesta realitat no és precisament el temor d'un fatalisme cec sinó la vetlla responsable. **Igal heu de vetllar, vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa... El tindreu aquí**

a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint (vv. 35-36). L'evangelista parteix de la idea que la darrera vinguda de Jesucrist gloriós —la Parusia— es produirà de nit. És una idea plena de suggeriments, que ens arriben per via al·legòrica. La nit és l'hora de la fosca, quan ningú no pot caminar ni treballar, el temps del son, que el llenguatge al·legòric el fa cosí germà de la mort. En el llenguatge bíblic, la nit apareix com l'hora del poder de les tenebres, l'àmbit del mal i de la mentida (Cf Llc 22:53b; Jo 13:30). Per això Jesús insisteix que el deixeble ha de tenir la responsabilitat del porter de la casa i, ni que sigui el temps de dormir, es mantingui en vetlla, o sigui, disposat a no deixar-se engolir pel mal ni la mentida.

La casa i el porter

Sant Marc situa el discurs escatològic en la Muntanya de les Oliveres i com a resposta a una pregunta d'un grupet d'apòstols sobre el qual serà el final i quins senyals el precediran (13:3-4). En el text que llegim avui, Jesús insisteix en la necessitat de vetllar. Més encara, en fa una responsabilitat dels apòstols (vv. 33 i 35), que finalment estendrà a tothom (v. 37). La petita paràbola del v. 34 —que més aviat és una al·legoria— ens porta a mirar l'Església i els seus dirigents. **L'home que se'n va a terres llunyanes** podria al·legoritzar Jesucrist, que en el misteri de

l'Ascensió, sortint de casa —de l'àmbit de l'acompanyament temporal de la comunitat dels deixebles— marxa cap a la dreta del Pare. En sortir, però, confia la cura de la casa —de l'Església— als seus servents fins al moment del seu retorn. L'Església és posada a les mans responsables dels Apòstols. A cadascú se li assigna una missió concreta: **deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun** (v. 34a). L'amo de casa sap, però, que no pot encomanar a tothom que estigui en peus dia i nit. Per això al deixeble responsable de la porta li recomana que vetlli especialment. Aquesta responsabilitat no és únicament la de mantenir la casa segura i confiada, sinó la d'estar a l'aguait del Senyor que torna. Això suposa que se li obrirà la porta sense necessitat de trucar-hi i que en traspasar el portal, el Senyor trobarà la casa en ordre, il·luminada i acollidora, malgrat el seu retorn s'hagi produït en plena nit. En els vv. 35-36, la responsabilitat del porter s'estén a tots els dirigents de l'Església, perquè tots —cadascun des del seu lloc— són corresponents de mantenir l'Església sempre a punt per al retorn del Senyor. Els dirigents —els Apòstols— han de vetllar. Aquest mot evoca sobretot la vetlla nocturna. Mentre tota la casa dorm, el vetllador vigila. La comunitat primitiva, però, ja va intuir que aquesta vetlla era sobretot pregària, segons la indicació de Jesús a Getsemani (14:38). Pregària constant que suposa una vida interior intensa de relació amb Déu i alhora il·luminadora i orientadora de la vida cristiana total. Vet aquí la importància que cal concedir a les vetlles de pregària, sobretot a la pregària de la missa dominical. Responsabilitat i necessitat dels dirigents, però també de tots els fidels: **Això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu** (v. 37). I és que l'Església de Jesucrist és la casa de Déu on s'apleguen en comunió els deixebles que celebren i viuen el memorial de la mort i la resurrecció del Senyor fins que torni.

IMMACULADA CONCEPCIÓ DE LA VERGE MARIA

"FARÉ QUE SIGUIN ENEMICS EL TEU LLINATGE I EL DE LA DONA"

El primer quadre de la solemnitat d'avui ens porta al Paradís. És el fet de la ruptura de l'home amb Déu, que el porta a la consciència de la seva nuesa —solitud, debilitat, vergonya— i al trencament de relacions amistoses amb els altres —acusacions mútues...—. La resposta de Déu no és pas aprovatòria, però sí oberta. El pecat no és l'última paraula de les relacions entre Déu i l'home. Hi ha una promesa de Déu que anuncia el misteriós llinatge de la dona, victoriós sobre el Templador.

Lectura del llibre del Gènesi (3:9-15,20)

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu el cridà i li digué: "¿On ets?" Ell li respongué: "He sentit que us passejau pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat". Li digué el Senyor-Déu: "¿Qui t'ha fet saber que anaves nu? ¿Es que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?" L'home li digué: "La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat". El Senyor-Déu digué a la dona: "¿Per què ho has fet, això?" Ella li respongué: "És que la serp m'ha enganyat". El Senyor-Déu digué a la serp: "Ja que has fet això, seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegaràs sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigues enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló".

L'home donà a la seva esposa el nom d'Hèva, perquè ella ha estat la mare de tots els qui viuen.

"CANTEU AL SENYOR UN CÀNTIC NOU: HA FET OBRES PRODIGIOSES"

Avui el salm responsorial es refereix al misteri que celebrem, més que no pas directament —com acostuma a fer-ho— a la primera lectura. Per això parla de "càntic nou" i d'"obres prodigioses del Senyor", referint-se a la novetat que representa, en la història dels homes, la presència d'algú —Maria— que entra en aquest món plena de gràcia de

Déu, participant ja, anticipadament, de "la salvació del nostre Déu". Aquesta és, ben cert, una obra prodigiosa de Déu, que suscita la nostra lloança.

Salm 97: 1,2-3ab,3c-4 (R.: 1a)

Canteu al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses.
La seva dreta i el seu braç sagrat
han sortit victoriosos.

R.: Canteu al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses.

El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.
L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment
a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist, d'un cap a l'altre de la terra,
la salvació del nostre Déu.
Aclemeu el Senyor arreu de la terra,
esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

"DÉU ENS ELEGÍ EN CRIST ABANS DE CREAR EL MÓN"

El segon quadre de la solemnitat ens porta al misteri de Déu. Ell ha volgut per a nosaltres, des de tota l'eternitat, abans de crear el món: "que fòssim sants, irreprochables —immaculats— als seus ulls, fills seus per Jesucrist...". I això som els que, per la seva misericòrdia, hem rebut la gràcia de la fe i del baptisme. Però entre tots els que Déu estima, la mare del seu Fill ha estat privilegiada, perquè ha estat, des del començament mateix la seva existència, "santa i immaculada".

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1:3-6,11-12)

Beneït sigui Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fòssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesu-

crist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell hem rebut la nostra part de l'herència. Ens hi havia destinat el disseny d'aquell qui tot ho duu a terme d'acord amb la decisió de la seva voluntat. Volia que fòssim lloança de la seva grandesa, nosaltres que des del principi tenim posada en Crist la nostra esperança.

"DÉU TE GUARD, PLENA DE GRÀCIA, EL SENYOR ÉS AMB TU"

El tercer quadre és Natzaret. El centre d'atenció és la Verge Maria, no tant pel que ella fa i diu, com ple que l'àngel li anuncia que Déu ha fet en ella: "plena de gràcia". Tot el misteri de la concepció immaculada s'enclou en aquesta afirmació. No és encara el misteri de la maternitat virginal de Jesús, que és també anunciada, sinó quelcom més directe: aquesta noia, la verge Maria; ha estat, des del primer instant, el testimoni radiant de la gratuïtat de Déu.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (1:26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: "Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu". Ella, es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: "No tinguïs por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi". Maria preguntà a l'àngel: "¿Com pot ser això, si jo no tinc marit?" L'àngel li respongué: "L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat: ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible". Maria va respondre: "Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules". I l'àngel es va retirar.

Full Jove

TESTIMONI

“És en la pau de la pregària que cal resoldre l'important afer de la vocació. Si Jesucrist per escollir els seus apòstols es retirà a la muntanya a pregar, ¡com caldrà que preguem nosaltres per no errar en la orientació cabdal que li hem de donar a la nostra vida!”

(Del llibre “Jesucrist, llum de l'ànima”, d'Antoni Ferrer, prev.)

Parlem amb el Secretariat de Cristians Objectors arran dels darrers sorteigs de lleva

L'objecció de consciència: una opció evangèlica

“El sorteig de la lleva de l'any 90 per anar al servei militar que se celebrà fa uns dies, no fa res més que posar de manifest la situació d'obligatorietat que té aquest servei, havent-te de declarar objector per no haver de passar un any en una caserna aprenent tècniques per matar”.

Les paraules de Llorenç Olivé —membre del Secretariat Cristià per a l'Objecció de Consciència (SCOC) i del gabinet de premsa de “Justícia i Pau”— reflecteixen el sentit de tot un col·lectiu de joves cristians que han triat l'objecció de consciència com una expressió del seu profund compromís evangèlic. Ara, els darrers sorteigs de lleves, han aixecat polseguera i han tornat a posar aquest tema enmig del debat públic.

“El SCOC porta ja quasi uns deu anys difonent el que és l'objecció dins de sectors d'Església —comenta en Llorenç—, i penso que el paper que tenim és molt important, tot explicant el perquè com a cristians nosaltres optem per l'objecció per tal de ser coherents en la nostra vida”. Aquesta associació treballa per fer conèixer l'opció de l'objecció, ja que asseguren que “hi ha llocs on és poc coneguda i se'n tenen nocions equivocades, com si fos una cosa il·legal”. Tanmateix, cada cop són més els joves cristians que es declaren objectors i treballen per la Pau en el seu medi: parròquies, moviments, etcètera.

Fonamentats en l'Evangeli i l'amor

“L'objecció és una postura fonamentada en l'Evangeli i en el camí que ens va ensenyar Jesús d'amor i pau entre els homes”, explica en Llorenç. El Secretariat vol difondre aquesta visió de la violència dintre dels àmbits d'Església. Això ho fa per mitjà de xerrades, conferències, col·loquis i taules rodones a parròquies, moviments, escoles i tota mena de centres que ho demanin. Es tracta de donar “tota mena de facilitats perquè aquells que ho desitgin puguin aprofundir i tenir el suport d'aquesta opció des d'un punt de vista cristià”, exposa el Secretariat en una circular de convocatòria.

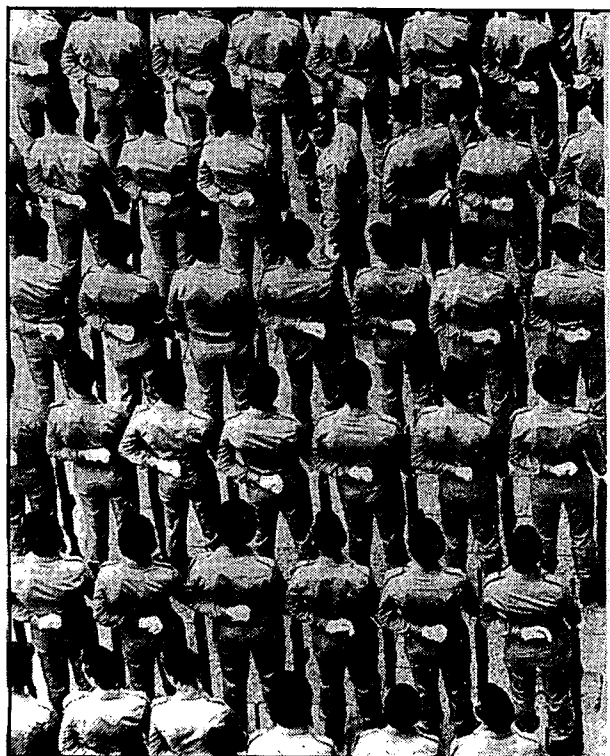
Dins d'aquest marc, s'ha editat un llibret amb la ponència pronunciada pel teòleg Díez Alegria, en una trobada del SCOC que porta per títol “Reflexió Teològica sobre l'objecció de consciència”, on es fa “una exposició, d'alguna manera històrica, de tot el que podem trobar en el cristianisme pel que fa a l'objecció de consciència i el servei militar, tant en temps de guerra com de pau”, assenyala el mateix Díez Alegria. En el llibret s'esmenten informacions tan curioses com “el procés, al març de l'any 215, de Maximilià, que fou màrtir romà per l'objecció de consciència”, s'explica en el llibre. Aquest llibre es troba a disposició de tothom qui vulgui recollir-lo per les oficines de “Justícia i Pau” a Barcelona, al carrer Rivadeneira, 6.

Per altra banda, el SCOC organitza una trobada anual on es reflexiona, s'escolta una ponència, se celebra l'eucaristia i es dona el testimoni de diferents objectors que hi assisteixen. La trobada d'aquest any es va celebrar el propi dia 25 sota el lema de “Jesús inspira la nostra objecció de consciència”, amb la ponència del mateix títol a càrrec de Joaquim Cervera, capellà i sociòleg. En Llorenç vol destacar “la gran quantitat de gent que passa per aquí per ser assessorada”; sembla que el col·lectiu va prenent certa volada.

Perdre la por

El Secretariat, en un full informatiu diu que: “S'ha de perdre la por a l'objecció, encara que aquest pot ser un camí difícil, com tots els que inspira la fe en Jesús. Però es tracta d'una opció cada cop menys minoritària i que admet en el seu si concrecions i ideologies molt diverses”. El SCOC recorda que “en el Concili Vaticà II es demana el respecte a l'Objecció de Consciència i, en diferents Conferències Episcopals, se'n legitima l'ús”.

El Secretariat de Cristians per l'Objecció de Consciència va néixer ja fa anys. Tot va començar quan un grup de joves de diverses parròquies de Barcelona es van conèixer en les pregàries a l'estil de Taizé que s'organitzaven a Santa Maria del Mar i van descobrir que tenien en comú l'opció

Cada cop són més els joves cristians que es declaren objectors. Trien l'objecció com una expressió del seu profund compromís evangèlic.

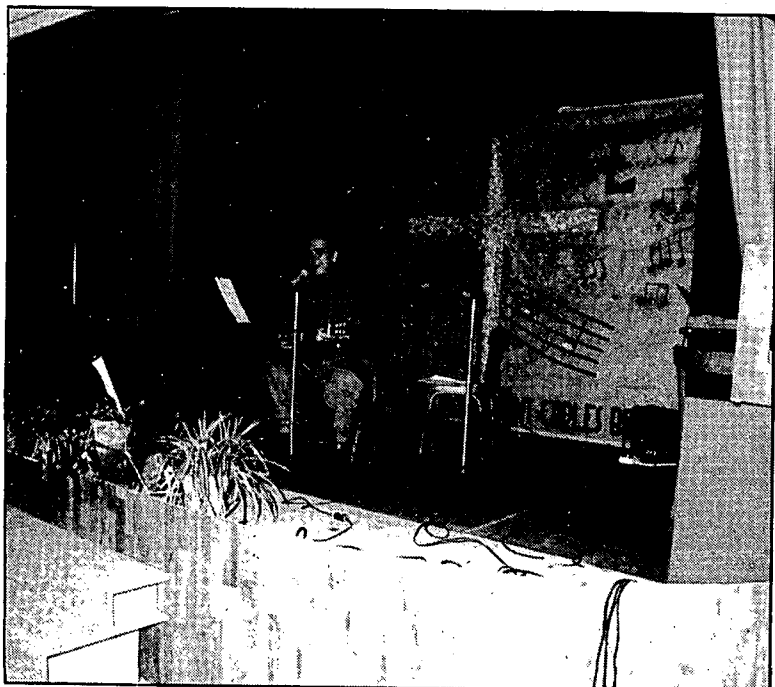
per l'objecció de consciència. La fe en l'Evangeli els portava a qüestionar-se alguns dels aspectes de la societat tradicional, entre ells, el servei militar obligatori. L'any 1982 van organitzar una trobada al Centre Cristià dels Universitaris (CCU) per difondre què era l'Objecció de Consciència i van assistir-hi més de 100 persones. El resultat positiu els va animar a continuar endavant i, finalment, es van constituir en el Secretariat de Cristians per l'Objecció de Consciència, (SCOC).

El SCOC demostra, un cop més, la presència creixent dels joves cristians en tots els àmbits socials. “Davant aquest món tan fràgil que sembla haver oblidat el bé, la pau i el respecte entre persones i pobles, els cristians hem de prendre un compromís”, diu en un escrit el Secretariat. Cal no oblidar, en aquest terreny, les paraules que Pau VI va pronunciar a l'ONU l'1 d'octubre de 1965: “Si voleu ser germans, deixeu caure les armes de les mans. No es pot estimar amb les armes a les mans”.

DAVID VIDAL i CASTELL

III Festival de Cançó Jove de la Parròquia de Sant Carles de Barcelona

Un centenar de persones, moltes d'elles joves, van participar en el III Festival de la Cançó Jove de la parròquia de Sant Carles, de Barcelona celebrat el passat divendres nou de novembre. Al festival, sota el lema “Música i Fe”, varen participar grups de diferents parròquies de Gràcia (Josepets, Corpus, St. Jordi...) i també els grups de Funida, Fordis i un llarg seguit de conjunts. Cal fer especial esment de la presència del cantautor professional cristià Luis Alfredo, que va captivar el públic amb la seva cançó “SOLIDARIDAD”. Luis Alfredo és el conegut organitzador del “MULTIFESTIVAL DAVID”.

Canvis de President al MCEC i a la JOBAC

Carles Armengol i Siscars i Gemma Pastallé són els nous presidents de dos dels moviments més arrelats i representatius de casa nostra: el Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC) i la Jobac, respectivament. Ambdós canvis vénen a mostrar una renovació als òrgans directius dels moviments de joventut del Principat, renovació iniciada amb la reelecció de M. Teresa Cortina al front d'“Hora-3” aquest passat estiu.

Primera Escola de Pregària per a joves a Barcelona

El proper dijous, sis de desembre, se celebrarà a la Catedral de Barcelona la primera Escola de Pregària per a joves del present curs. Aquest primer encontre tindrà l'interès addicional de ser la primera Escola de Pregària presidida pel nou arquebisbe Ricard Maria.

L'encontre començarà a dos quarts de vuit i es perllongarà aproximadament una hora. Cal recordar que l'Escola de Pregària és una activitat amb molt d'arrelament i tradició a la pastoral juvenil barcelonina, que l'ha duta a terme des de fa molts anys. La propera Escola de Pregària s'ha convocat pel dotze de gener.

És una iniciativa del grup de voluntàries "La Immaculada"

Nou centre d'assistència social al Raval Sud

Amb la finalitat d'atendre qualsevol pobresa, el grup de voluntàries "La Immaculada", ubicat a l'Escola de la Immaculada, Avgda. Drassanes nº 3, Barcelona, ha obert un centre (Centre d'Assistència Social "La Llar", Peracamps nº 7 baixos. T. 302 19 81) on s'atenen, preferentment famílies que resideixen al Raval Sud.

El centre té com a objectiu oferir un lloc on les famílies, sobretot les mares, puguin trobar ajut i amistat perquè mitjançant un seguiment regular vagin prenent consciència de la necessitat de crear hàbits de responsabilitat en l'educació dels fills, higiene, salut, economia, etc. i de valorar al màxim la independència que dona el treball propi.

La persona humana, misteri i individualitat, es tractada de manera individualitzada per tal de poder aconseguir allò que pretenem comptem amb diversos serveis i ajudes.

Una A.S. fa l'acollida, orientació i seguiment de les famílies o individus. Un advocat assessoria jurídicament. S'ensenya a cosir, a llegir i escriure al mateix temps que es fa una amistat. Dues màquines de rentar i dues dutxes es-

tan al servei d'aquelles famílies que, ateses en el Centre, tenen més necessitat.

Tenint en compte l'esperit evangèlic que és el mateix que el de sant Vicenç de Paül, s'intenta solucionar les necessitats bàsiques d'alimentació i habitatge fins on arriben els mitjans econòmics de què es disposa en cada moment.

Per tant es vol fer un servei total, que rehabiliti, humanitzi, consoli, dignifiqui i torni al pobre la seva consciència de persona.

No es pot oblidar que els drets dels pobres són els drets de Déu i que en aquests van inclosos els nostres deures.

Associació de Caritat de Sant Vicenç de Paül

L'Associació de Caritat de Sant Vicenç de Paül que podríem traduir en Voluntàries de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, va néixer a França en la petita parròquia de Chatillon-les-Dombes.

Era el 23 d'agost de 1617 quan S. Vicenç de Paül havent quedat corprès per la misèria i la malaltia d'una família de la seva feligresia, inspirat per Déu, va reunir un

grup de senyores, perquè, de manera generosa i voluntària, es dediquessin a ajudar els pobres de manera organitzada.

Si l'Associació va néixer arran de la necessitat d'una família pobre i malalta, ben aviat va obrir-se a un gran ventall de misèries d'aquella França devastada i empoïbrida per les guerres. Els empesats, els famolencs, els nadons abandonats, els galiots, etc. foren atesos per les Voluntàries de la Caritat d'aquell temps.

L'Associació es va estendre ràpidament per moltes parròquies de França com una força regeneradora d'aquells éssers que, mancats de tot, com l'escòria d'una societat que sols entenia de domini i de menyspreu per als pobres. França va fer-se petita i la caritat d'aquelles senyores travessà les fronteres cap a altres països: Polònia, Itàlia, etc.

Hagueren de passar tres segles fins que les Voluntàries de la Caritat arribaren a Espanya el 1915 i a Catalunya el 1945.

L'Associació, avui

Cada època té les seves pobre-

Es tracta d'oferir ajut, amistat i escalf humà a persones que ho necessiten.

ses; i les Voluntàries de la Caritat s'hi insereixen dedicant-hi els seus esforços. Visita a domicili, menjadors d'infants, llars d'an-

cians, drogaaddictes, malalts de la sida, etc., tot depèn de les necessitats i del carisma de cada grup o de cadascú.

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

TU TAMBÉ POT SER "MARE SOS"

...en una "ALDEA INFANTIL SOS", obra basada en els següents quatre principis:

Una mare... que amb el seu amor i les seves atencions recupera físicament i emocionalment l'infant abandonat.

Uns germans... a totes les cases hi viuen infants de diferents edats i sexes.

Una vida integrada en la societat... com els altres infants van a l'escola de la seva localitat i juguen amb ells, riu i són feliços.

La "mare SOS" s'ocupa de 7 o 8 infants i administra la casa que li ha estat assignada.

Oferim:

- Una Llar equipada en una "Aldea Infantil SOS"
- Pressupost mensual per a la llar.
- Suport social i psicològic.
- Contracte de treball: sou + S.S., vacances, etc.

Es requereix:

- Edat entre 28 i 40 anys.
- Ser soltera o vídua sense fills.
- Vocació maternal i capacitat de lliurament.
- Aptitud per organitzar i administrar una casa.

Si hi estàs interessada truca, si et plau al tel.: (93) 417 75 39

Endrechem Catalunya

Cada cosa al seu lloc.

Per a funcionar, el seu rellotge, la seva calculadora, la seva càmera fotogràfica, necessiten una pila. Les més modernes són piles petites, piles-botó. Tenen una gran capacitat en poc volum.

Però quan moren, es tornen perilloses. Perquè contenen mercuri. És un metall que la natura no assimila.

Quan les seves piles-botó s'esgotin, no les llenci a les escombraries. Dipositi-les en els contenidors que trobarà a les rellotgeries, òptiques, tendes de fotografia i de petits electrodomèstics. Aquests establiments col·laboren en la campanya de la **Generalitat de Catalunya** i la **Creu Roja**.
Cada cosa al seu lloc.

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General de Medi Ambient

+ Creu Roja

Amb la col·laboració de: Associació Nacional d'Audioprotesistes. Federació Catalana de Joiers, Orfebres i Rellotgers. Gremi de Comerciants de Cristall, Ceràmica i Articles de Regal de Catalunya. Gremi de Comerciants d'Electrodomèstics. Gremi de Detallistes de Joguines. Gremi Fotogràfic de Catalunya.

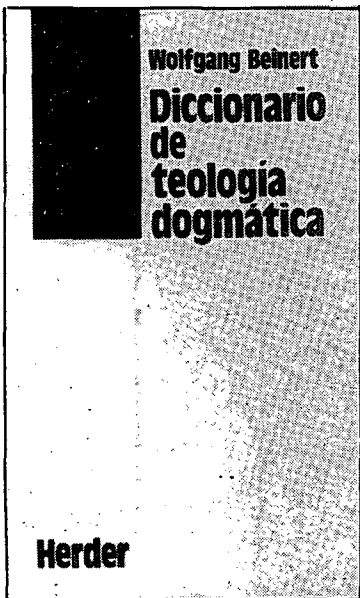
LLIBRES

Una informació sòlidament i científicament precisa

La teologia científica està al servei de la fe de tota comunitat creient. Cada una de les especialitats teològiques és cridada a desenvolupar determinades tasques. A la dogmàtica li pertoca de forma particular i específica, l'exposició sistemàtica dels continguts essencials del missatge de Jesucrist. Un paper que cada dia resulta més problemàtic, perquè el pensament i el llenguatge de la tradició teològica es distancien a passos agantats de la ment i del cor de l'home contemporani, sobretot en els països industrialitzats. L'evangeli de Jesucrist és aquí una de tantes forces en joc i, tant el creient com el que simplement s'interessa per aquestes qüestions, experimenten creixent dificultat per informar-se sobre la fe.

Per això, el primer servei que voldria fer aquest Diccionari en el camp de la dogmàtica catòlica és el de la informació. El creient que desitja aprofundir la seva formació i la persona culta en general que simplement vol estar al dia en matèria religiosa, hi trobaran una informació sòlidament i científicament precisa i d'acord amb l'estat actual dels nostres coneixements sobre els temes, problemes i punts discutits de la disciplina teològica central. La informació que aquí s'ofereix no pot ni vol ser exhaustiva, però sí que pretén contribuir a un coneixement bàsic, que requereix i alhora estimula la seva ampliació mitjançant el maneig dels grans manuals i monografies.

Aquest objectiu ha determinat el mètode i la peculiaritat del nostre **Diccionario de teología dogmática**. Com és habitual en obres d'aquest tipus, l'alfabet és aquí un valuós principi estructurador que faci possible l'estudi detallat i el control ràpid dels temes, malgrat que, al mateix temps, trenca i fragmenta el que hauria de constituir un tot. Per posar remei tant com sigui possible a aquest inconvenient, el director ha encomanat cada sector temàtic (tractat) a un especialista de prestigi que sota la

seva pròpia responsabilitat ha elaborat, tant qualitativament com quantitativament, els temes. D'aquesta forma s'ha aconseguit assegurar la unitat de l'exposició.

Claredat

Per a millor claredat, la informació oferta en els diversos articles o entrades ha estat ordenada d'acord amb un esquema unitari.

En cada article s'ofereixen: 1) Els fonaments bíblics. 2) El desenvolupament històric de la doctrina i concepte. 3) La doctrina del magisteri eclesiàstic. 4) La perspectiva ecumènica. 5) L'explicació teològica, on s'exposa l'abast, els punts discutits i els possibles desenvolupaments de cada tema.

Un punt a part el constitueix la bibliografia. En general s'ha renunciat a indicar les obres més comunes de consulta de la dogmàtica actual i els articles d'altres diccionaris. En un capítol introductor, hi trobarà el lector informació sobre els grans manuals i diccionaris de teologia. En les bibliografies particulars se li especifica el tipus d'informació que ofereix cada una de les obres citades, amb vista a un possible aprofundiment personal en els temes.

Amb la publicació d'aquest Diccionari, l'Editorial Herder espera ser un bon ajut a tots els que treballen en la formació religiosa (sacerdots, professors de religió, catequistes), els cristians particulars que senten la necessitat de plantejar-se certes preguntes i de trobar-hi resposta, i, finalment, a totes les persones cultes interessades en el fet religiós i que no sempre disposen d'una informació fidedigna i al dia.

Diccionario de Teología dogmática. Wolfgang Beinert. Ed. Herder.

Rigor històric i mestratge en el relat⁽¹⁾

Amb el seu excepcional estil literari i el seu art narratiu, Daniel-Rops va obtenir un èxit sense precedents en publicar **JESUS EN SU TIEMPO**, com a primer volum del seu monumental "Historia de la Iglesia".

Es una prodigiosa biografia de Jesús, en què s'uneixen dues condicions que rarament van juntes: el rigor històric i el mestratge en el relat; tot això em-

marcat en el paisatge i en la societat del seu temps.

En les seves pàgines reviu personatges, ambients, esdeveniments, que han constituït la història. Però també els fets humilment quotidians, senzills, de qui no va vacil·lar a anomenar-se a si mateix el Fill de l'Home.

Una exactitud històrica, extreta i contrastada amb els descobriments arqueològics de tot tipus, que confirmen el seu valor, ens porta a l'objectiu essencial d'aquest llibre: el disseny de Déu acomplert en el temps per mitjà d'aquests personatges, ambients i esdeveniments.

Disseny acomplert molt en particular a través d'un Jesús extraordinàriament humà que, en el paisatge de Palestina i entre els homes del seu temps predicà la doctrina divina de la Redempció.

C.C.

(1) **JESÚS EN SU TIEMPO.** Daniel-Rops. Edicions Palabra. Madrid 1990.

NOVETATS

Títol: La cara humana de Montserrat
Autor: Ramon Ramonet Riu
Editorial:

Títol: ¡Compórtate!
Autor: B. Saez - A. Crespillo
Editorial: Ediciones Palabra, S.A.
Preu: 1.392 pts.

Títol: Tu hijo diferente
Autor: Pilar Cabrerizo - Asunción Pacheco
Editorial: Ediciones Palabra, S.A.
Preu: 849 pts.

Títol: San Francisco de Sales
Autor: Valentín Viguera Franco
Editorial: Ediciones Palabra, S.A.
Preu: 1.509 pts.

Títol: La porta del cel
Autor: André Gozier
Editorial: Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Títol: Palabra que se hace vida
Autor: Chiara Lubich
Editorial: Ciudad Nueva

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"En les meves oracions demano al Senyor els mantingui en la tasca tan formosa que realitzen al servei de l'Evangeli arreu del món."

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

PEUPLES DU MONDE
8, RUE FRANÇOIS VILLON
75015 PARÍS
FRANÇA 8.960.- Ptes.

FRANCESC TRILLA
78975 COSTA MARQUES
RONDONIA
BRASIL 13.120.- Ptes.

MIQUEL EMILI POU
SARMIENTO 257
CORDOBA - LABOULAYE
ARGENTINA 13.120.- Ptes.

BUYANGÓ CATHOLIC MISSIONS
P.O. BOX 753
MARAGOLI
KENIA (EAST AFRICA) 13.120.- Ptes.

Bulleta de subscripció

Nom i cognoms
Direcció Tel.
Població D.P. Província
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner
(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto ☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:

Domiciliació: Banc/Caixa
Sucursal n.º
N.º compte corrent
Població Província:

Prègo al Banc/Caixa que consideri aquesta bulleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població Data
Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39"

AVÍS MOLT IMPORTANT

A causa d'un increment molt elevat de les tarifes de Correus per a l'estranger, hem hagut d'aplicar els increments respectius a les subscripcions de missioners. Els nous preus vénen ja reflectits a les tarifes de subscripcions que figuren al peu de l'staff, a la pàgina 3.

Recomanem als "padrins", benefactors dels missioners, que ho tinguin present per quan s'escaigui la propera renovació.

LA DIRECCIÓ

MODA

Èxit total de la Mostra de Teixits

Una mostra de Teixits consolidada per tres factors importants com són: organitzadors, fabricants i professionals, obri novament les portes en els Palaus Alfons XIII i del Cinquantenari, del Recinte Firal de Montjuïc, de Barcelona, celebrant amb força èxit la seva 20 edició. S'exhibí una completíssima oferta de teixits, fornitures i disseny tèxtil per aquesta temporada de tardor-hivern '90/91.

Després de deu anys consecutius de treball en què, des dels seus començaments s'ha anat conjugant quantitat i qualitat tocant a expositors, no era difícil comprovar que ambdós valors continuen coexistint en aquesta nova edició de la Mostra, qualificada, a més, de dinàmica i evolutiva. L'objectiu és oferir una orientació positiva a tots els visitants tant nacionals com estrangers, i, per això, va disposar en aquesta ocasió d'uns plafons de Tendències i de Disseny d'Estampats, així com de la projecció d'un Audio-visual que de manera ininterrompuda fou obert a tots els visitants de la Mos-

tra. Tot això fou coordinat per l'Institut Espanyol de la Moda.

I, com a novetat, es presentà en aquesta 20 edició, el programa "Ranking de Tejidos". El servei d'informació d'aquest programa per al visitant i per a l'expositor, fou acompanyat d'un altre programa informatitzat que va permetre conèixer diàriament les fluctuacions d'interès sobre els productes.

Així mateix, el Consell Inter-tèxtil Espanyol organitzà la "Jornada sobre les noves tecnologies de resposta ràpida al mercat". En aquestes conferències i taules rodones participaren les personalitats especialitzades en la matèria més representatives del Tèxtil.

Les noves tendències de moda 91/92 estan dividides en sis apartats que responen als següents noms: "Cristales", "Este", "Beauty", "Scottish", "Acumulacions" i "Camaleón".

CRISTALES: Gamma de pastels nets, inspirats en la pasta de vidre. Colors com cristalls clars i translúcids, que destil·len llum, per fils prims de cotó cent per cent i llanes pentinades.

ESTE: Presenta com a color base el vermell que es combina amb el negre i tots els colors obscurs, centrant l'atenció en tot el que procedeix dels països de l'Est i els seus derivats. Llanes pentinades i cotons perxats tipus panna-vellut.

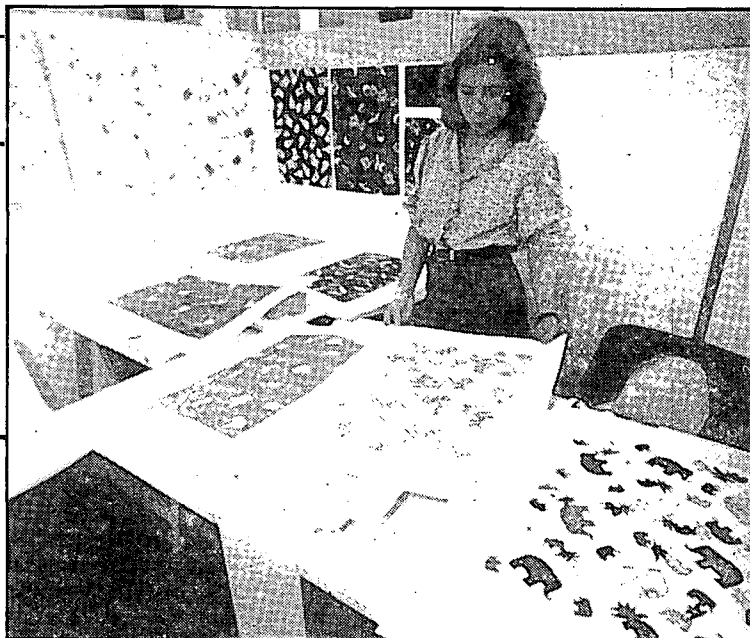
BEAUTY: Basa el seu èxit en els colors excitants i atractius derivats dels vermells, fúcsies i morats. Els gèneres són sedosos.

SCOTTISH: Profusió de quadres escocesos fundats en els clàssics clans, que tenen per base el vermell i els colors renovats. Viyella, franel·les i fils gruixuts de carda per abrics i jaquetons.

ACUMULACIONS: Es un tema que es distingeix pels seus dibuixos que poden desenvolupar-se amb tota classe de matèries. Presenta camaieux viu-obscurs.

CAMALEON: Harmonies verdoses que recorden els verds dels rèptils. Acabats i tintures especials així com d'investigació tècnica per a teixits que combinen els colors. Efectes metal·litzats.

MARIA JOSE EJARQUE

Preparació dels stands de la Mostra de Teixits, que ha celebrat la seva 20 edició amb força èxit de participants.

ABITO de Mas Molas, destacat expositor de la Mostra, presentà una col·lecció de teixits especials de qualitat i disseny per camiseria i materials llisos de cotó per a vestits i pantalons.

COSTUMS I TRADICIONS

Pesca per al gat

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

El refranyer d'aquest mes ens parla a balquena de sant Andreu relacionat, sobretot, amb el temps. Una mica perquè la climatologia ho mana i un bon tros per mor dels consonants: neu, fred greu, pluja o neu, abrigit de cap a peus, si no teníeu capa ja patireu... són algunes mostres del que diem. En canvi no he trobat cap relacionant sant Andreu amb els pescadors, tot i que ell, com el seu germà Pere, exercí aquell ofici fins a convertir-se, ambdós, en pescadors d'homes.

L'Andreu, pescador i apòstol, quan tingué les xarxes plenes morí martiritzat i crucificat en una creu en forma d'aspa com la nostra santa Eulàlia. Per això la creu aspada es diu de Sant Andreu.

Com a bon pescador volgué deixar quelcom als seus col·legues i a manca d'altra cosa, els donà el patronatge. Això sí, compartit amb els corders. De totes maneres com que segons la veu popular no era tan destre com el seu germà, el veneren més els modestos pescadors de canya.

El dia de la seva festa no convé anar a pescar per més bon temps que faci. Regla que no sembla gaire observada avui dia. Abans sí, feien vacances de pesca els pescadors de canya.

Un dels llocs on més es commemorava era a Girona. Es comprèn que hi abundessin els pescadors de canya car tenen dos rius: l'Onyar i el Ter. Els peixos d'aquest darrer eren més bons. D'ací que els pescadors que

anaven al primer, solien donar els peixos capturats, als gats. La raó que donaven per fer-ho, era que no eren tant bons perquè "es portaven l'oli".

La qual cosa no l'he entesa mai, perquè es compara el peix que es porta l'oli amb les persones astutes, llestes, múrries. Però els homes a vegades fem com els penells i girem segons el vent com bufa. I molts pescadors que segurament tiraven als gats els peixos que pescaven, perquè es portaven l'oli, es menjaven les sardines, les anxoves o la tonyina conservades amb aquell líquid.

I ja que parlem de pescar, diguem que per Sant Andreu a Igualada era, també, dia de pesca, però no de peixos, sinó de noies. Millor dit, de posar l'esquer a l'ham de les nocces. M'explicaré.

Una causa pia establerta pel ciutadà Jeroni de Cornet i Carriera, en testament atorgat el 1664, es disposava que es donessin cada any cent lliures com a dot a una donzella, preferentment entre les del seu llinatge. Si no, s'havien de sortejar entre cinquanta noies pobres. Tant en un com en altre cas, no les podien rebre fins el dia de la boda.

Segons sembla, la fundació existeix encara, però ignoro en què han quedat reduïdes les cent lliures amb els canvis i congelacions —i no pas de fred— sofertes per les monedes.

En qualsevol cas, suposo que aquest sí que es peix pels gats, qualitativament i quantitativament parlant.

LA SARDANA I LA DANSA

CLOENDA DE TEMPORADA. La celebraren les colles olotines "Mainada" i "Dolça Garrotxa", el dissabte, dia 24 de novembre. La festa, enguany, va tenir el sentit especial de ser també la inauguració del nou local de l'Agrupació Sardanista d'Olot i d'assaig per les colles. Els actes consistiren en una ballada matinal, amb la cobla La Principal d'Olot, la inauguració del local, i a la nit, sopar de cloenda al restaurant La Deu.

Homenatge. Diumenge, dia 25, se celebrà a Figueres, un concert d'homenatge al compositor Josep Maria Bernat i Colomina, que fou també el catorzè concert que organitza la colla Figueres. La festa va tenir lloc a la Sala Juncària amb l'actuació de les cobres Els Montgrins i La Principal de La Bisbal. S'estrenà la sardana "Per tu, Josep Maria", original de Joan Lluís Moraleda.

Aplec de Sant Climent de Llobregat. Diumenge, dia 25 de novembre, se celebrà a Sant Climent de Llobregat, l'últim aplec de les comarques barcelonines dels que s'agrupen en una organització conjunta i que s'apleguen en els populars llibrets d'aplec. Cal dir que les altres agrupacions de les comarques gironines, de les lleidatanes i de les comarques de Ponent, ja han tancat les seves temporades. Per aquest motiu l'aplec de Sant Climent tanca la temporada diguem-ne oficial d'aplec de sardanes. Hi actuaren les cobles Ciutat de Cornellà, Jovenívola de Sabadell i La Principal del Llobregat.

Flabiolaires. Aquest primer diumenge de desembre, a Bescanó, se celebra la IV Gran Festa de la revista SOM, amb un concert de sardanes i el concurs de joves instrumentistes que presenta cada any, i que enguany es farà de flabiolaires. La celebració d'aquests concursos ha donat un sentit especial a les festes de SOM, i Bescanó viu unes hores d'intercanvi amb persones del món de la sardana, ja que la localitat s'està convertint en visita obligada per tal d'assistir al concurs. La festa, a part de l'interès del concert, presenta l'al·licient de poder comprovar l'existència d'un bon estol de joves instrumentistes que, en aquest sentit, garanteixen una continuïtat per la sardana molt important.

JOSEP VENTURA

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

Solució

SOPA DE LLETRES

Per MONSERRAT ALBERT

ELS 7 SIGNIFIQUEN DESPLAÇAMENT

Marxar, transitar, sortir, par·tir, anar, caminar, passejar.

ESCACS

per JAUME MORA

DIAGRAMA
Negres juguen i guanyen

Avui tot és més senzill, que no se m'acut cap comentari.

Solució al diagrama 352

1 Dc3-c7+ Ce8xc7, 2 d6xc7+ Rd8-e8, 3 Td4-e4+ Af8-e7, 4 c7xb8=D+ Cd7xb8, 5 Tc1-c8+ Re8-d7, 6 Ag2-h3+ i guanyen.

LA TRAVESSA

CASTELLON-BURGOS.....	X
SEVILLA-BARCELONA.....	2
MALLORCA-AT. MADRID.....	1
ZARAGOZA-SP. GIJON.....	1
CADIZ-OSASUNA.....	X
R. SOCIEDAD-ATH. BILBAO.....	2
LOGROÑES-TENERIFE.....	1
OVIEDO-VALLADOLID.....	1
R. MADRID-BETIS.....	1
ESPAÑOL-VALENCIA.....	X
LEVANTE-SESTAO.....	1
R. VALLECANO-SALAMANCA.....	1
FIGUERES-ORIHUELA.....	X
SABADELL-ALBACETE.....	2
Pleno al 15	
AVILES-MANAGA.....	X

RESULTATS

CASTELLON-BURGOS.....	0-0
SEVILLA-BARCELONA.....	0-1
MALLORCA-AT. MADRID.....	1-0
ZARAGOZA-SP. GIJON.....	4-0
CADIZ-OSASUNA.....	1-1
R. SOCIEDAD-ATH. BILBAO.....	0-1
LOGROÑES-TENERIFE.....	1-0
OVIEDO-VALLADOLID.....	1-0
R. MADRID-BETIS.....	3-0
ESPAÑOL-VALENCIA.....	0-0

FILATÈLIA

per ENRIC GRAUPERA

SANT TEOTONI de Coimbra

Portugal honorà, l'any 1958, sant Teotoni de Coimbra, amb una sèrie de segells. Teotoni, després d'haver pelegrinat a Jerusalem, ingressà a l'Orde de Sant Agustí. Nasqué a Tuy, i estudià a Coimbra, i fou prior de l'església de Ntra. Sra. de Viseo. Morí a Coimbra el 18 de febrer del 1166. El 18 de febrer se celebra la seva festa.

JEROGLÍFIC

per SNOB

¿PER QUÈ ENCENS EL LLUM?

JOAN

Solució al 583

MORATIN

(COLOR) MORAT IN

CLASIFICACIONS

1.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	12	20+8
2.	C.D. LOGROÑES	PJ	PTS	12	17+5
3.	SEVILLA C.F.	PJ	PTS	12	15+3
4.	R. MADRID	PJ	PTS	12	15+3
5.	AT. OSASUNA	PJ	PTS	12	15+3
6.	AT. MADRID	PJ	PTS	12	14+2
7.	R. BURGOS	PJ	PTS	12	13+1
8.	ATL. C. BILBAO	PJ	PTS	12	13+1
9.	R. OVIEDO	PJ	PTS	12	12
10.	R.C.D. ESPAÑOL	PJ	PTS	12	11-1
11.	R. ZARAGOZA	PJ	PTS	12	11-1
12.	C.D. CASTELLON	PJ	PTS	12	11-1
13.	R.C.D. MALLORCA	PJ	PTS	12	11-1
14.	R.S. GIJON	PJ	PTS	12	10-2
15.	VALENCIA C.F.	PJ	PTS	12	10-2
16.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	12	10-2
17.	C.D. TENERIFE	PJ	PTS	12	10-2
18.	R. VALLADOLID	PJ	PTS	12	9-3
19.	CADIZ C.F.	PJ	PTS	12	7-5
20.	R. BETIS	PJ	PTS	12	6-6

Avet **Set** eslips per a nenes i nens

L'EXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE 'CATALUNYA CRISTIANA'

Nº. 539

Històries d'Eixerits

Comencem l'Advent!

Elxerides i Elxerits, hem començat l'Advent!
Mn. Josep, a la catequesi, va explicar-nos
que, el diumenge, dia 2 de desembre, era ja
el primer diumenge d'Advent.

—I què vol dir, Mn. Josep, la paraula "Advent"?

—Vol dir "vinguda", i amb ella es designen les quatre setmanes de preparació a la festa del Nadal. Tots els cristians del món hem de celebrar el fet que el Fill de Déu s'ha fet home per salvar tots els homes.

—I què farem perquè aquestes setmanes siguin de debò un temps de preparació al Nadal?

—Milreu, anirem llegint i comentant què delen i què felen els profetes, sant Joan Baptista i la Verge Maria per preparar un bon acolliment a Jesús, Salvador del món.

—Però, mossèn, si Nostre Senyor ja ha vingut... ara, per a què ens preparem?

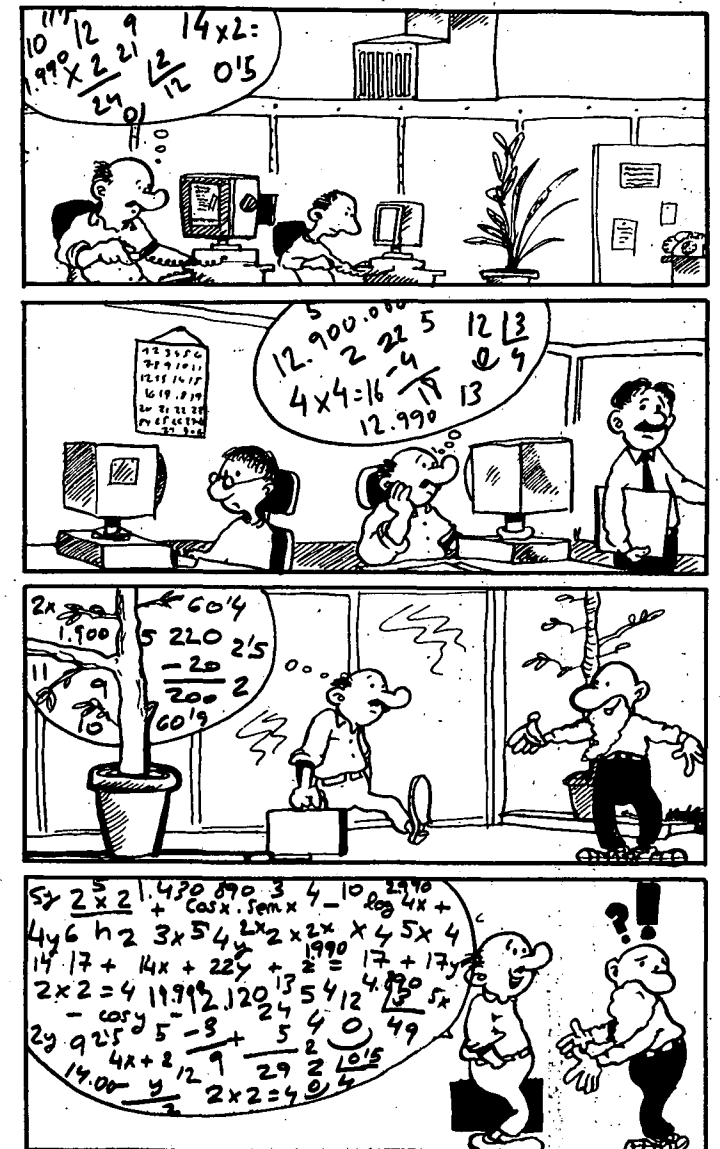
— És veritat, Jesús nasqué, visqué, i morí i ressuscità ja fa molts anys. Ara hem perdut la seva presència visible, però, ell que "viu", ve contínuament, pel do del seu Esperit, al cor d'aquells que creuen en ell i l'estimen.

—Sí, però, hi ha molta gent que no hi pensa en tot això.

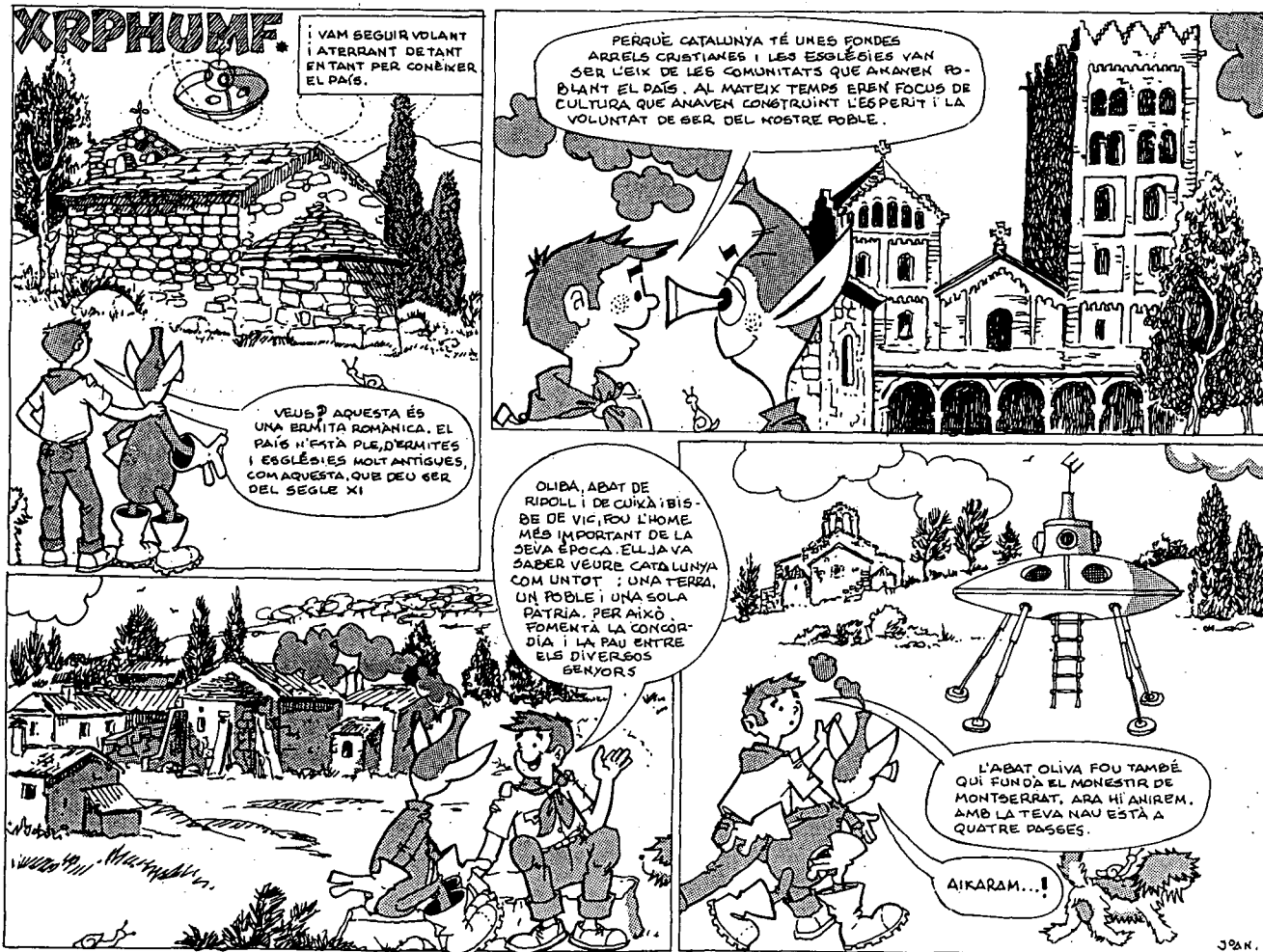
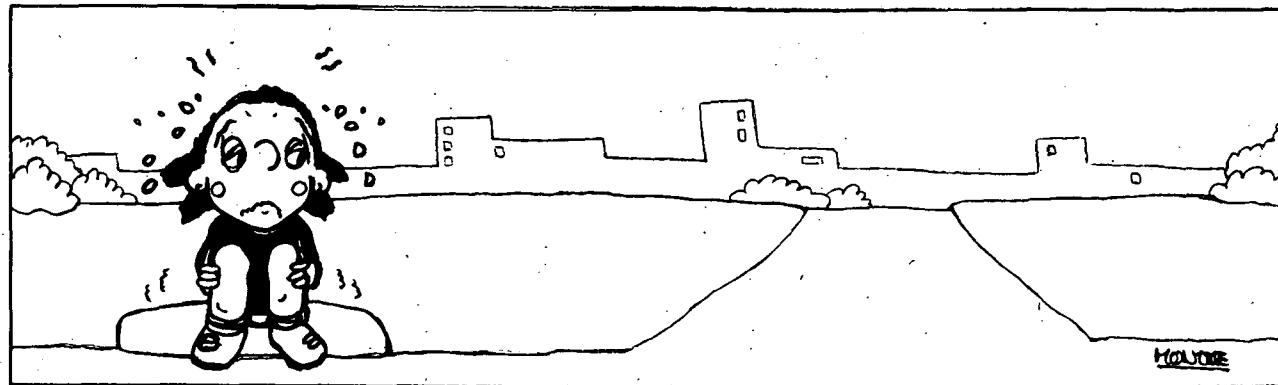
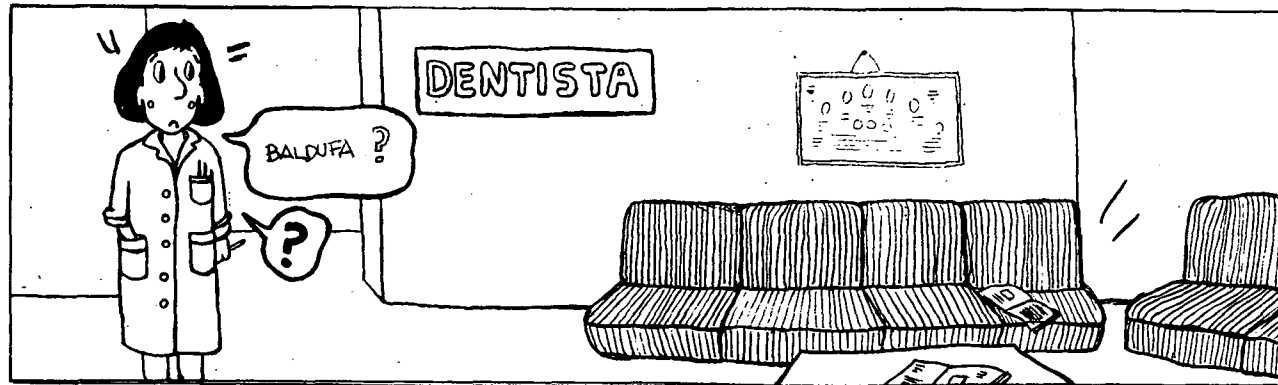
—Bé, estic parlant amb nois i noies cristians, no? Una cosa, s'hi pensa i s'estima quan es coneix.

— Sí, és clar, i nosaltres, què farem, doncs?
— Pensem-ho entre tots, i un altre dia en
parlarem. D'acord?

L'EIXERIT

Avet Set — Avet Set —

* RECORDEU QUE ES PRONUNCIA 'POT'.

- CONTINUARÀ -

Avet Set esllips per a nenes i nens

pel Mossèn

Jesús ens parla

Busquem l'evangelí del diumenge: Evangelí segons sant Marc: capítol 13, versets del 33 al 37 (Mc 13:33-37)

Reflexionem: 1. Tots els nois i noies cristians haurien de ser els més espavilats i eixerits del món. Aquests dies Jesús ens ho ha repetit moltes vegades: No val a badar. Vetllar i estar atent no vol pas dir estar-se aturat i amb els braços plegats, sinó saber distingir allò que és més important per a nosaltres, acollir-ho i viure-ho

2. El món que ens rodeja, sovint és com una gran botiga plena de xivarri de veus, de músiques, de llums de coloraines, etc. Enmig de tot aquest aldarull és difícil escoltar el nostre cor i adonar-nos que Jesús és en nosaltres i amb nosaltres, que ens crida, ens estima i ens empeny a viure la vida amb alegria i amb autenticitat.

3. L'evangelí ens parla de l'home que "deixa els criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli". No siguem ensopits, doncs, i aquestes setmanes del temps d'Advent, vivim-les sincerament, com un camí "cap a Betlem" que ens porta a l'encontre amb Jesucrist el nostre Salvador.

En Pere de Cal Joan (II)

per ANNA

Tot el poble n'anava ple. La dona del cotxé s'havia instal·lat a la fonda amb tot el seu equipatge (dula vuit maletes de pell bona!) i havia preguntat on podia trobar el senyor Segarra. De bon principi, l'amo de la fonda no havia recordat qui era el senyor Segarra —això és el que el Miquel de cal Pujades els havia explicat a tota la canalla— però després la seva dona, la Quimet, va adonar-se que el senyor Segarra era el vell Joan.

Ara, aquella senyora tan ben posada era a casa, parlant amb l'avi Joan. A en Pere el rossegava la curiositat però no gosava entrar a la cabana. L'avi li havia ensenyat que no s'ha d'interrompre la gent gran quan parla. Però tenia tantes ganes de saber de què estaven parlant! No entenia què li volia aquella dona a l'avi. Potser necessitava que li fes alguna cosa, però és que a ciutat no en tenen, de fusters?

Dues hores després que la dona entrés a la cabana, en va sortir acompanyada de l'avi Joan. En Pere va anar cap a ells intentant dissimular la seva curiositat. L'avi estava molt seriós. El bigotí li mirava cap avall, com quan el renyava per alguna entremaliadura.

—Acosta't Pere, vull presentar-te algú: la tieta Teresa, va dir l'avi Joan. En Pere va quedar bocabadat. Mai n'havia parlat l'avi, de la tieta Teresa.

—Hola Pere, no vols fer-me un petó? —va dir la nova tieta, acostant-se-li—. —saps? Jo sóc la germana de la teva mare, que en pau descansi, tu t'hi assembles molt a la Júlia, tens el seu mateix color de cabells.

En Pere no sortia de la seva sorpresa. Aquesta dona

dela que era la germana de la seva mare, però no l'havia vista mai abans. Què hi venia a fer ara al poble? I per què l'avi semblava tan enfadat?

—Mira Pere, jo tinc una casa molt gran a ciutat, i un nen de la teva edat, el Josep Maria, i ens agradaria molt que vinguessis amb nosaltres...

—El que vol dir la teva tia, Pere, és que ha vingut a buscar-te, et durà amb ella a la ciutat, viuràs a casa seva amb el teu cosí i el teu oncle, aniràs a l'escola i tindràs tot allò que necessitis, va dir l'avi de sobte, amb aquell to greu que utilitzava en les ocasions solemnes.

—Però avi, què dius? què...

—La tieta encara s'estirà aquí uns dies perquè puguis recollir les teves coses i dir adéu als teus amics. Però després marxaràs amb ella, va dir l'avi, que cada cop semblava més i més enfadat.

—Però avi Joan, jo no hi vull pas anar a ciutat, jo em vull quedar aquí al poble, amb tu... —a en Pere se li entretallava la veu mentre intentava parlar. Però l'avi no el va deixar acabar.

—Ja he pres una decisió. I tu m'has d'obeir perquè és el millor per tu, va dir l'avi Joan gairebé cridant. I tornà a entrar a la cabana d'una revolada, donant un fort cop de porta.

En Pere no entenia res de res. Tenia el cap embotit d'idees ben embolicades. La tieta va acostar-se-li a poc a poc, però el Pere va arrencar a córrer cap a les muntanyes. No volia que ningú el veiés plorar. Necessitava estar sol una estona.

Continuarà.

Avet Set — Avet Set —

DIUMENGE - 2

09.15 Sardanes.
09.30 Dibuixos animats.
11.00 Les fabuloses tortugues Ninja.
11.30 Sputnik.
12.00 La reina de casa.
12.30 Gol a Gol.
14.30 Telenotícies - El temps.
15.05 Els dinos. (D)
15.30 Jim West (D).
16.30 Pel·lícula diumenge:
"Dr. Jekyll i Mr. Hyde".
18.15 L'illa de les papallones.
18.45 Les brigades del Tigres
19.45 Gol a Gol.
20.30 Telenotícies - El temps.
21.05 30 minuts.
21.35 Dallas (D).
22.35 Gol a Gol.
00.05 SIGNES DELS TEMPS.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

09.30 Gradui's, ara pot.
10.15 Universitat oberta (D).
13.30 T.N. Comarques.
14.30 Telenotícies - El temps.
15.05 Bona cuina.
20.30 Telenotícies - El temps.
21.05 Bona cuina.

DILLUNS - 3

10.45 Gent del barri. (D)
11.15 Cosmos.
12.15 Gol a Gol.
13.55 A dalt i a baix. (D)
15.15 Veïns. (D)
15.45 Com a casa.
16.40 L'espantaocells i la Sra. King. (D)
17.30 Dibuixos animats.
18.05 L'hora dels somnis (D).
18.30 Bola de drac. (D)
18.55 Magnum. (D)
19.50 Diccipointa.
21.20 Betes i films.
21.50 Pantalla: "American gigolo".
00.15 Telenotícies.
00.35 Tot l'esport.
01.00 Fi d'emissió.

DIMARTS - 4

10.45 Gent del barri. (D)
11.15 Basquetmanja.
12.20 Thalassa.
13.00 30 minuts.
13.55 A dalt i a baix. (D)
15.15 Veïns. (D)
15.45 Com a casa.
16.40 L'espantaocells i la Sra. King. (D)
17.30 Dibuixos animats.
18.05 L'hora dels somnis (D).
18.30 Bola de drac. (D)
18.55 Magnum. (D)
19.50 Diccipointa.
21.15 Super 10.
21.25 Vindrem a sopar.
21.55 La jungla dels diners.
22.50 Mike Hammer. (D)
23.45 Telenotícies.
00.05 Tot l'esport.
00.30 Fi d'emissió.

DIMECRES - 5

10.45 Gent del barri. (D)
11.15 Senyals.
12.00 A debat.
13.55 A dalt i a baix. (D)
15.15 Veïns. (D)
15.45 Com a casa.
16.40 L'espantaocells i la Sra. King. (D)
17.30 Dibuixos animats.
18.05 L'hora dels somnis. (D)
18.35 Bola de drac. (D)
18.55 Magnum. (D)
19.50 Diccipointa.
21.05 Sorteig Loto 6/49.
21.25 Cinema 3: "El nom de la rosa"
00.35 Telenotícies.
00.55 Motor a fons.
01.25 Tot l'esport.
01.50 Fi d'emissió.

DIJOUS - 6

10.45 Gent del barri. (D)
11.15 Tres catorze setze.
12.00 Cinema 3.
12.30 60 minuts.
13.55 A dalt i a baix. (D)
15.15 Veïns. (D)
15.45 Com a casa.
16.40 L'espantaocells i la Sra. King. (D)
17.30 Dibuixos animats.
18.05 L'hora dels somnis. (D).
18.30 Bola de drac. (D)
18.55 Magnum. (D)
19.50 Diccipointa.
21.15 Super 10.
21.25 Tres pics i repicó.
23.00 Actual.

00.05 Telenotícies.
00.25 Tot l'esport.
00.50 Fi d'emissió.

DIVENDRES - 7

10.45 Gent del barri. (D)
11.15 Jazz & CO.
12.00 Motor a fons.
12.30 Actual.
14.00 A dalt i a baix. (D)
15.15 Veïns (D).
15.45 Com a casa.
16.40 L'espantaocells i la Sra. King. (D)
17.30 Dibuixos animats.
18.05 L'hora dels somnis. (D)
18.30 Bola de drac. (D)
18.55 Magnum. (D)
19.50 Diccipointa.
21.20 La vida en un xip.
23.50 Telenotícies.
00.10 Tot l'esport.
00.35 Fi d'emissió.

DISSABTE - 8

09.15 Sardanes.
09.30 El Dr. Slump.
10.00 Pel·lícula Dibuixos animats.
11.30 Sputnik.
12.30 Tres pics i repicó.
14.00 Betes i films.
14.30 Telenotícies - El temps.
15.05 Bona cuina.
15.15 Les fabuloses tortugues Ninja.
15.45 Tarda de musicals: "Lili".
18.00 Les aventures de Pol Nord.
18.35 Sereu campions.
18.50 Cagney i Lacey.
19.50 Futbol.
22.00 Telenotícies.
22.30 El temps.
22.35 Bona cuina.
22.45 La reina de la casa.
23.20 Innocent o culpable.
23.45 Cinema de mitjanit.
01.15 Fi d'emissió.

CANAL - 33

DIUMENGE - 2

15.00 Cadència.
16.00 Esports.
18.15 Bàsquet.
20.45 Versió original:
"Jour de fête"
21.35 Històries de colònies.
22.30 Teatre: "La bella dorment".
01.30 Informe mundial CNN.
02.15 Fi d'emissió.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

18.00 Gradui's, ara pot.
18.45 Universitat oberta.
19.15 Victor.
19.30 Vida salvatge.
21.30 Tot l'esport.
22.00 Telenotícies. / El temps.

DILLUNS - 3

20.00 Basquetmanja.
21.00 Gent del barri.
22.35 A debat.
00.05 Jazz & CO.

DIMARTS - 4

20.00 Handbol.
21.00 Gent del barri.
22.35 Fila 33: "Viatge a Bountiful".

DIMECRES - 5

20.00 Cosmos.
21.00 Gent del barri.
22.35 60 minuts.
23.35 Canal 33 presenta.

DIJOUS - 6

20.00 Sputnik.
21.00 Gent del barri.
22.35 Gran estrena I: "La dècada que va trasbalsar el món" (I).

DIVENDRES - 7

20.00 Futbol 92.
21.00 Gent del barri.
22.35 Gran estrena II: "La dècada que va trasbalsar el món" (II)

DISSABTE - 8

15.00 Vibria.
15.15 Senyals.
16.00 Esports.
20.00 Sputnik Zap.
20.30 Telefilm: "Condemnat".
22.10 Thalassa.
22.55 Els intocables.
23.35 Tres, catorze, setze.
00.30 Informe mundial CNN.

DIUMENGE - 2

02.40 Esport nit.

08.00 Stop, seguretat en marxa.
08.30 Waku waku.
09.00 TEMPS DE CREURE.
09.15 Concert.
10.00 EL DIA DEL SENYOR
SANTA MISSA
11.00 POBLE DE DÉU.
11.30 Camp i mar.
12.00 Parlament.
12.30 Informe setmanal.
13.30 L'informatiu cap de setmana.
14.00 El saler.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Els Frutis.
16.00 La Comèdia:
"Corazones del oeste".
18.00 Joc de nens.
18.30 El temps és or.
19.30 L'hora Warner.
20.30 Telediari 2.
21.05 Eva i Adam, agència matrimonial.
21.40 Diumenge cinema: "El luchador"
23.25 Telediari.
23.30 Del Miño al Bidasoa.
00.15 La finestra.
00.45 Glasnost.
01.15 Va de cine.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

08.00 Bon dia.
10.25 Telediari.
11.40 Telediari.
12.55 Telediari.
13.00 Teleuna.
14.00 L'informatiu migdia.
15.00 Telediari-1. El temps.
17.25 Telediari.
19.30 L'informatiu vespre.
20.30 Telediari-2. El temps

DILLUNS - 3

09.15 A bona hora.
10.00 L'illa.
11.45 Santa Bàrbara.
13.30 Spencer.
14.30 No riguis que és pitjor:
15.35 La dama de rosa.
16.30 Aquesta és la seva casa.
17.30 Entre línies.
18.00 El follet del globus.
18.05 Els mons de Yupi.
18.30 Calaix desastre.
19.35 Joves Genets.
21.00 El preu just.
22.35 Parlem de sexe.
23.15 A Debat.
24.00 Diari Nit.
00.30 Joc, set i partit.

DIMARTS - 4

09.15 A bona hora.
10.00 L'illa.
11.45 Santa Bàrbara.
13.30 Matrimoni a proba.
14.30 No riguis que és pitjor.
15.35 La dama de rosa.
16.30 Aquesta és la seva casa.
17.40 Parlant clar.
18.00 El follet del globus.
18.05 Els mons de Yupi.
18.30 Calaix desastre.
19.35 Joves Genets.
21.00 Els videos de primera.
21.40 Sessió de nit:
"El Cuarto Protocolo".

23.45 A portada.

00.10 Diari nit.
00.40 TESTIMONI.

DIMECRES - 5

09.15 A bona hora.
10.00 L'illa.
11.45 Santa Bàrbara.
13.30 Mi hermana Dorothy.
14.30 No riguis que és pitjor.
15.35 La dama de rosa.
16.30 Aquesta és la seva casa.
17.30 Amb les mans a la massa.
18.05 Els mons de Yupi.
18.30 Calaix desastre.
19.35 Joves Genets.
21.00 Nit d'humor:
"Jutjat de guàrdia".
"Les noies d'or".

22.05 Estrenes TV:
"Historia de amor".

23.45 TVE-1 en curi.
24.00 Diari nit.

00.30 Joc, set i partit.

DIJOUS - 6

01.25 Els rebels de Hollywood.
03.10 Llarg-metratge:
"El club de los chالados".

04.45 Comiat.

09.15 A bona hora.
10.00 L'illa.
11.45 Santa Bàrbara.
13.30 Valerie.
14.30 No riguis que és pitjor.
15.35 La dama de rosa.
16.30 Llarg-metratge:
"Buenas noches, señor monstruo"
18.00 El follet del globus.
18.05 Els mons de Yupi.
18.30 Calaix desastre.
19.35 Joves genets.
21.00 Falcon Crest.
22.15 El primi-joc.

22.30 Un dia és un dia.
24.00 Diari nit.

DIVENDRES - 7

09.15 A bona hora.
10.00 L'illa.
11.45 Santa Bàrbara.
13.30 La família del zoo.
14.30 No riguis que és pitjor.
15.35 La dama de rosa.
16.30 Aquesta és la seva casa.
18.00 El follet del globus.
18.05 Waku waku.
18.30 Festival Hanna Barbera.
19.35 Joves genets.
21.00 Aquells meravellosos anys.
21.35 Però... això què és?
23.00 El bisbe leprós.
24.00 Diari nit.
00.30 Estimats cabaret.
DISSABTE - 8
01.30 Jazz entre amics.
02.30 Esport nit.
08.00 Però... això què és?
09.00 Els videos de primera.
09.30 Sopa de gansos.
10.00 No t'ho perdis.
13.30 L'informatiu migdia.
14.00 Rockopop.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Les mil i una amèriques.
16.00 Sessió de tarda:
"El salario de la violencia".
17.45 Club disney.
19.35 El contacontes.
20.00 Teveo de noche.
20.30 Telediari - 2.
21.00 Informe setmanal.
22.05 Dissabte cinema: "El cardenal"

DIUMENGE - 2

07.00 Tribunal popular.
08.00 ULTIMAS PREGUNTAS.
08.30 Espai d'ajustament de programes
08.45 SANTA MISSA.
09.30 Puçastoc.
10.30 Cine para todos:
"La novia de acero".
12.00 Domingo deporte.
19.00 Los vengadores.
21.00 Luz de luna.
21.45 Brigada central.
22.45 Noticias.
23.00 Estadiu.
00.00 Cine mítico:
"El fantasma de la Opera".

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES:

13.00 Un punt de solfa.
14.30 Servei de notícies.
16.30 Servei de notícies.
18.00 Servei de notícies.
20.00 Servei de notícies.
21.00 L'informatiu nit.

DILLUNS - 3

08.00 La petita Polon.
08.30 On li fa mal?
09.00 TV educativa.
11.00 La hora de...
12.00 Galeria de música.
13.05 Bellesa i poder.
13.30 Menjar i beure.
13.35 La Palmera.
14.35 Historias de cada día.
15.30 La Barberia.
16.00 Embollica que fa fort.
16.35 Primera sessió:
"Después del gran robo".
18.05 Plàstic.
18.30 Video-mix.
19.00 Estadio 2.
20.05 Mikimoto Clip.
20.30 Força Barça.
21.15 Documents TV.
22.15 El mirall.
01.00 Ultima sessió:
"Ivan el terrible".

DIMARTS - 4

08.00 La petita Polon.
12.00 Galeria de música.
13.05 Bellesa i poder.

13.30 Quina es la dita?
13.35 La palmera.
14.35 Historias de cada día.
15.30 Força Barça.
16.00 Embollica que fa fort.
16.35 Primera sessió: "Goyescas".
18.05 Plàstic.
18.30 Video-mix.
19.00 Estadio 2.
21.15 Los felices 80.
22.15 Relatos TV: "Furia de angeles".
23.30 Siete huellas siete.
00.00 La tabla redonda.
01.00 Ultima sessió:
"Los primeros metros".

DIMECRES - 5

08.00 La petita Polon.
08.30 On li fa mal?
09.00 TV educativa.
11.00 La hora de...
12.00 Galeria de música.
13.05 Bellesa i poder.
13.30 Menjar i beure.
13.35 La Palmera.
14.35 Historias de cada día.
16.35 Primera sessió:
"Don Juan de Serrallonga".
18.05 Plàstic.
18.30 Video-mix.
19.00 Estadio 2.
22.15 Relatos TV: "Furia de angeles".
23.00 Concierto.
01.00 Ultima sessió: "Crónica familiar"
02.45 Glasnost.
03.15 Historias de aquí y de allá.

DIJOUS - 6

08.00 La petita Polon.
08.30 On li fa mal?
09.00 Larjometrage: "mara Maru".
10.30 Larjometrage: "Solo los dos".
13.30 Quina es la dita?
13.32 Guamans.
13.35 Especial: Altaveu 90.
14.45 Historias de cada día.
15.30 La finestra.
16.00 Embollica que fa fort.
16.35 Primera sessió:
"El misterio de Fiske Manos".
18.05 Plàstic.
19.00 Estadio 2.
20.05 Musical.
21.15 Espiral: Detrás de la noticia.
22.15 Dijous cinema:
"Pat-Garret i Billy el nen".

00.30 Metròpolis.
01.00 Ultima sessió: "Tora, Tora, Tora"

DIVENDRES - 7

08.00 La petita Polon.
08.30 On li fa mal?
09.00 TV educativa.
11.00 La hora de...
12.00 Galeria de Música.
13.05 Bellesa i poder.
13.30 Menjar i beure.
13.35 La palmera.
14.35 Historias de cada día.
15.30 135 escons.
16.00 Embollica que fa fort.
16.35 Primera sessió:
18.30 Video-mix.
19.00 Estadio 2.
21.15 Tribunal popular.
22.15 La pel·lícula del divendres:
"Torn de nit".
00.30 El autoestopista.
01.00 Minicine: "Boccaccio 70".

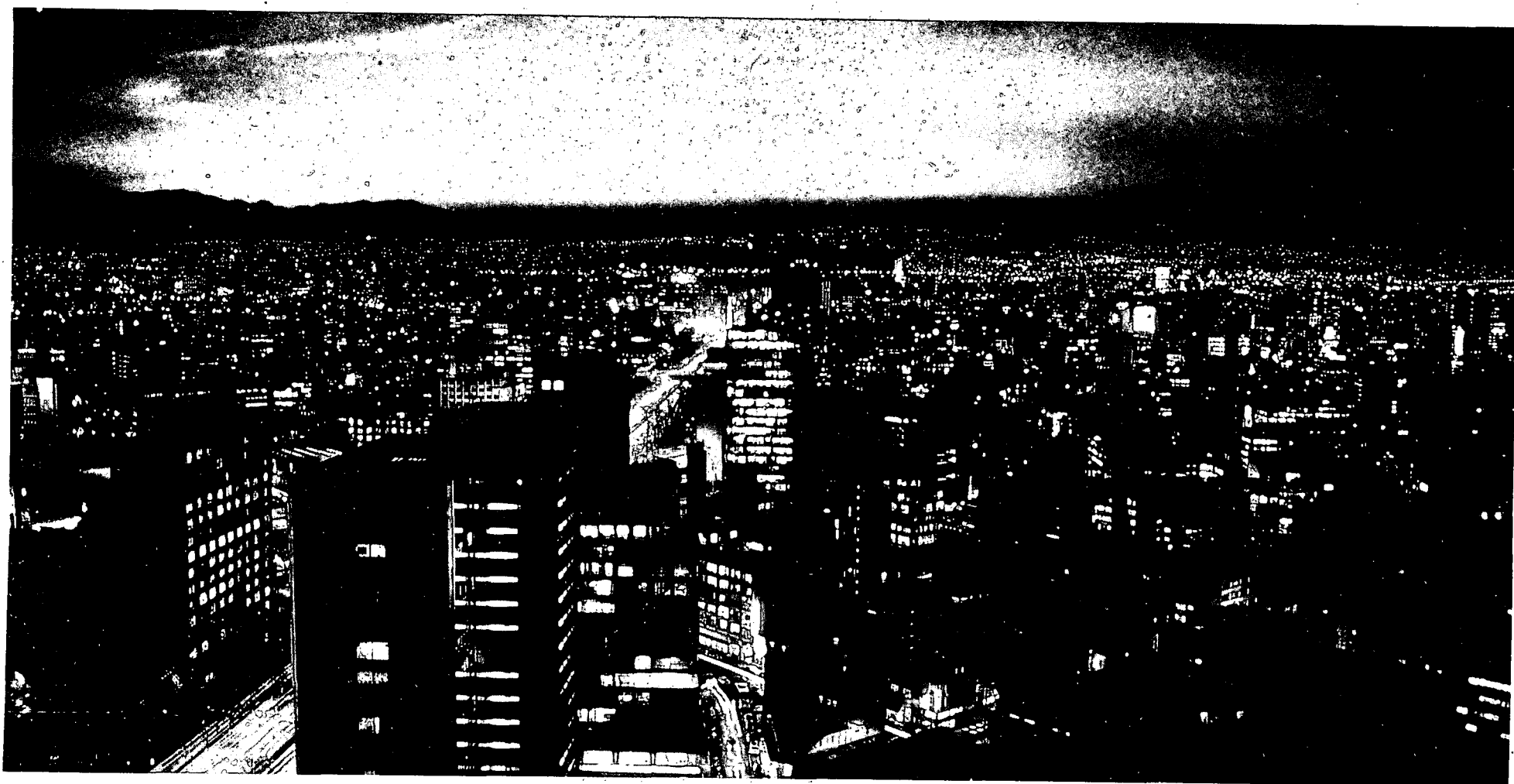
DISSABTE - 8

08.00 Art a la vella indústria.
08.45 SANTA MISSA.
09.30 Video mix.
10.30 Un rato de inglés.
11.00 Bioman.
11.15 Los caballeros del Zodiaco.
11.30 Mikimoto Clip.
12.00 Andalunya.
12.15 Aquí Sant Cugat.
13.00 Concierto.
14.30 Tal com raja.
15.00 NBA.
15.30 Servei de notícies.
16.35 Sàbado deporte.
19.00 Va de cine.
19.30 Una ombra al sol.
20.00 Cine club:
"¿Qué fue de Baby Jane?".
22.00 Ruby y Oswald.
22.45 Noticias.
23.00 Que noche la de aquel año.
00.00 Música N.A.
00.30 Especial musical.

NECESSITEM NOI

Botiga necessita noi de 18 a 25 anys a les tardes. Des del dia 15-12 al 7-1. Demanem màximes referències.
Truqueu de 22,30 a 24 hores nit al tel.: 321 19 18

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 70 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

Roca

SANITARI • AIRE CONDICIONAT • CALEFACCIÓ • CERÀMICA